

ספר קנאת ה' צבאות

מאת הרה"צ מו"ר נתן זצ"ל

מחבר ספר לקושי-הלכות, ולקושי-תפלות, ועוד.

תלמיד מובהק של רבינו הקדוש רבי נחמן זצוק"ל מכרסלב

הספר הזה נדפס פעם אחת בחיי המחבר זצוק"ל ופעם שנית

ע"י ר' שלמה קאוולר ז"ל מצפת וכבר לא נמצא ממנו אפי'

אחד בעיר. ועתה הובא לביה"ד שלישית בהגהה מדויקת ע"י

הב' אברהם אליעזר בהר"מ טשינגל הי"ו

שנת תשכ"ה לפ"ק

עיה"ק ירושלים תובב"א

נדפס מחדש בשנת תשנ"ה לפ"ק

לזכרון נעח

מורינו

ר' ישראל בער זצ"ל

בן

ר' אייזק שלמה ז"ל

ת.נ.ע.ב.ה.

הקדמת המביא לבית הדפוס

אמר המביא ספר זה לדפוס, יען שראה ראיתי גדל השערוריה הנעשה בעולם בעתים הללו בעוה"ר, אשר הדור פרוץ מרובה על העומד בענין חינוך ילדי ובנות ישראל אשר חז"ל אמרו אין מבטלין תנוקות של בית רבן אפילו לבנין בית המקדש, ועתה בעוה"ר רובם ככולם מתחנכים בבתי ספר (קרי ש"ב"ר) של הכופרים והצבועים למיניהם אשר מחנכים אותם בלמוד לשונות ודעות זרות ורעות רח"ל זה בכלול וזה במחציתו ומה לי קטלו כולא ומה לי קטלו פלגא הצד השוה שבהם שכונתם להרע ודרכתם להזיק רח"ל כידוע וד"ל, ואשר הוא המשכת ושורש פורה ראש ולענה מחינוך הכופרים המס'כילים ימשו"ז שמספחת נגע צרעת הזאת פרחת ועשתה שמות בדורו של מזהרנ"ת וצ"ל שעל זה כתב ספר זה, ועוד ראיתי הנעשה תחת השמש הבל וחלי רע הוא אשר נפרץ הגדר גדרן של ראשונים כמלאכים ונפל החומה אשר נבנה עליה טירת כסף כי עברו ושנו ונעשה כהיתר קריאת עתונים למיניהם שחוץ ממה שהם מלאים נבול פה ולצנות וכדומה רח"ל, עוד גם הם מלאים כפירה ומינות רח"ל כידוע למבינים לשון חלקקות ונכנסים בגדר של ספרים חצונים והעוסקים בהם עוסקים בחכמות חצוניות אשר חז"ל החליטו עליהם בגמ' סנהדרין שאין להם חלק לעולם הבא רח"ל. על כן אמרתי עת לעשות לה' לחזור ולהדפיס ספר זה, שכבר לא הי' בנמצא, לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל, אולי יגיעו דבריו לאוזן שומעת ויציל נפשו מני שחת.

וזאת להוי ידוע שהרשעים המס'כילים בשעתו של המחבר וצ"ל הלכו בתוקף המלכות, כאשר הובא בספר זה עצמו סעיף ל"א, ומסתבר שמחמת אימת המלכות הוצרך המחבר להסתיר ולהעלים שמו בספר זה, וע"כ בדפוס הראשון לא נזכר שם המחבר, וגם בפנים הספר הסתיר עצמו באופן שלא יעלה על דעתם של הטורפים והדורסים ההם מפי מי יצאו דברים אלו כידוע לבקיאים בעוצם תקפם שהי' להם אז וד"ל.

הקדמת הספר מדפוס הראשון

אליכם [אישים * א]קרא וקולי אל בני אדם בראש הומיות
אקרא [בפתחי *] שערים הקבצו ושמעו בני יעקב האספו אלינו כל
העדרים * ממזרח] וממערב מצפון ומים כל משכנות יעקב אשר
בארצו[ת * שונות] מפוזרים שמעו ותחי נפשכם ומהרו למלט נפשיכם
ונפשות בניכם ודורותיכם אחרים זקנים ונערים החלצו כל זרע
ישראל אשר עמדו רגליהם על הר סיני להציל נפשות הנשארם
ממים הזידונים מים העכורים מים הסרוחים מים המרים הבאים
מבאר שחת בורות בורות נשברים התאזרו ותהי לאנשי חיל איש
את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק בעזר א' עליון המאיר לארץ
ולעדרים. משה אמת ותורתו אמת ויהושע משרתו וכל הזקנים
והנביאים ואנשי כנה"ג ותנאים ואמוראים אנשי השם הצדיקים
התמימים והישרים אשר מפייהם אנו חיים כפי אשר בסדר הקבלה
הם נאמרים כולם יעמדו בעזרתינו לעקור ולבטל כל הדעות הרעות
והמרות כזבים ושקרים אשר חפו על ה' ותורתו דברים אשר לא כן
דברים שלא נתנו להשמע דברים זרים:

חנון ורחום וצדיק יגן עלינו ויזרה אור האמת לישרים
עדי ישמע בציון קול מבשר ואומר מה נאוו על ההרים
במהרה בימינו אמן.

(*), בהספר מדפוס הראשון שלפנינו היה קרוע כאן והוספנוהו כפי

השערתנו.

קנאת ה' צבאות

[א] קול שועת בת עמי ממרחקים קול נהי מציון צירים אחזוני פלצות בעתתנו שמענו ותרגזו בטנינו לקול צללו שפתינו כי באו זרים אל מקדש ה' לחבל ח"ו כרם ה' צבאות על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך כאשר ניכר מחשבתם הרעה מתוך מעשיהם הרעים המפורסמים ומתוך מכתביהם הרעים אשר הם שולחים על פני חוצות ומדפיסים אותם לחלל גאון יעקב ח"ו ולהפיר ברית התורה חלילה לא תהא כזאת בישראל יאבדו הם ואלף כיוצא בהם ודבר אחד ומנהג אחד מדברי תורה ומישראל אל יתבטל.

[ב] ועתה באתי לפניכם אחי ורעי מורי ורבותי, אנכי העני והאביון אסקופה הנדרסת והנרפסת, להציע דברי אמת לפניכם בשבטי ישראל אודיע נאמנה את אשר הביאני לחבר קונטרס הזה לשלחו בכל גבול ישראל, כי הציקתני רוחי ועצור במילין לא אוכל, אמרתי אשיחה וירוח לי ואת כל אשר עם לבבי אשיחה, אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה כי אש תוקד בלבי חם לבבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני.

[ג] זה לי כמה שנים בעודי בימי געורים, שמעתי שמועה לא טובה אבותי ורבותי הגאונים הצדיקים המפורסמים ספרו לי, אשר צץ המטה פרח הזדון במדינת אשכנז ופרייסין והסמוכים, שקמו אנשי רשע בני בליעל חכמים המה להרע ולהטיב לא ידעו ונתקשרו בקשר של רשעים בעיר מלכות הפרייסין שמה בערלין, ואם כי רב המקום ביניהם לביננו אנשי המערב, אך הבאישו ריחם כל כך עד אשר עלתה צחנתם ועלה באשם למרחוק עד אשר הגיע לאזנינו, אוי לאזנים שכך שומעות אוי להדור שעלתה בימיו כך, שהכת הרעה הזאת פרקו מעליהם עול התורה והמצוות ולא די להם בזה כי אם חטאו והחטיאו את הרבים ורצו ח"ו להטעות את כל ישראל,

ובראשם ה' ראשי התנין הדוברי חלקלקלות שמם יהי נמח ונעקר מן העולם מד"ע ונה"ו, ונטפל אליהם איציק מסטינאב ומענדיל מו"ק המה ה' במורדי אור והתחילו לעשות בית חינוך נערים לחנכם בכפירות גמורות מנעוריהם לבטלם מיינה של תורה מעיקר הלימוד שהוא גמ' ופוסקים ותלמוד בבלי הבלול מכל ממקרא משנה וגמרא כמבואר בספרי הפוסקים, רק ללמדם לשונות העמים ולשון עבר ולהרבות בחכמת הדיקדוק וגם זה ה' רק לפנים ועיקר כוונתם נודע לכל ידעם ומכירם שה' רק להמשיכם לדרכי המחקרים הכופרים בתורת משה ההעיקר בתורה שבע"פ ומאז התחילו להדפיס קונטרסים הנקראים מאסף וכיוצא, ואם בכמה כתביהם הסתירו מצפון לבם הרע וחלקו מחמאות פיהם כאלו חפצים בתקנת ישראל אך דעת לנבון נקל כי כולם מלאים מרמות ותוך רכו דבריהם משמן והמה פתיחות כל דבריהם המרים בוטים כמדקרות חרב וביותר ברוב דבריהם גילו ערוותם במ כי הרשעים כים נגרש והשקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט לדבר סרה על תנאים ואמוראים ועל קדושי עליון זי"ע ובפרט על דתי ומנהגי ישראל הקדושים, ואנכי בעניי הייתי אז צעיר לימים ואבותי ורבותי הקדושים ג"ע שמעו מרחוק ע"י השלוחי דרחמנא מאה"ק לכל הארצות הרחוקות את כל המעשה הרע הזה הנעשה תחת השמש במדינות האלה ולפעמים הביאו אליהם איזה קונטרסים מספרי מירס שלהם המה ראו כן תמהו ובקשו לקרוע על כל שורה ושורה אך ראו כי לא יספיקו כל בגדיהם וכל ימיהם לקרוע עליהם כי רבו מארבה דבריהם הרעים והמרים הנוגעים עד הנפש בעקרי האמונה הקדושה, ואם כי כל זה ה' בימי ילדותי ובחרותי, אני מעיד עתה בגודלי מה שראיתי בקטנותי ונהירנא כד הוינא טליא כמה צעקו מרה כל השומעים והרואים דבריהם הרעים הזרים עד אשר אח"כ הגיעו לגבולנו החומש עם התרגום אשכנזי והביאור הרע של ראש התנין מ"ד הנ"ז ואם כי חיפה דבריו במרמה כאלו חפץ בתקנות ישראל כדרכם הרע

קנאת ה' צבאות

ז

עם כל זה כל מי שיש לו עינים לראות ולב להבין רואה ומבין כוונתו הרעה ובכמה מקומות מצאו ארס דבריו הרעים חמת תנינים יינו וראש פתנים אכזר וזה אשר אני זוכר מה שראו גדולי ראשי מדינתנו הגאונים החרדים לדבר ה' נ"ע וגם אנכי בעצמי ראיתי תועבות דבריו בעיני שכתב טעם מר ומבאיש על כל מעשה המשכן שהוא כדי להרגיל את ישראל שיעסקו במלאכות וכו' אוי לאזנים שכך שומעות ואם לא ה"י נמצא בספריו הרעים כ"א התועבה הזאת ראוי לקורעם ולשורפם עם האזכרות שבהם כשרו"ל, מה נאמר מה נדבר הלא יודעים כל שער בני עמינו גדולים עם קטנים שכל התורה מלאה רזין ורזין דרזין ובפרט מעשה המשכן שכלו נבנה כדוגמא העליונה כי ציורא דמשכנא כציורא דעובדא דבראשית וכציורא דג"ע ובפרט עתה אשר כבר זכינו לספרי הזוהר הק' מה שמרבה לספר בשבח גוראות גדולות מעשה המשכן בכל פרטיו קרסיו קרשיו בריחיו עמודיו ואדניו וכליו הקדושים והנוראים ארון וכתובים ושלחן ומגורה וכו' וסוד בגדי כהונה ואם כי טח עינינו מראות ולהבין עמקי סודותיו עכ"פ זאת נחמתנו בעינינו שתל"ח אנו מאמינים בדבריו הק' ומי שהוא בכלל ישראל לבו מביין מרחוק כמה עמקו מחשבותיו י"ת במעשה המשכן שמכפר על מעשה העגל.

[ד] ועתה עמדו נא התעוררו נא אחינו בני ישראל עד היכן הגיע רשת רשעותם ועתה אני מביין אשר לא על חנם הרעישו אבותי ורבותי על ביאורו ותרגומו הרע הזה בכו בלילה ודמעתם על לחיים צעקו מרה והתפלשו בעפר על הצורך הרע הזה ועל חבריו וסיעתו הרעה ועוד נמצא בדבריו תועבות גדולות מאלה אלף ורבבות אין להעלותם על הכתב כלל וכבר נתפרסם בכל המדינות עד אשר הגיע למדינתנו או גדולי הרבנים הגאונים שבסביבותינו הרעישו העולם ומלואה והחרימו ונידו אותו ואת רעהו גה"ו שחיבר קונטרס להלין את המת ג"י וכיצא בדבריו הרעים

האלה, ובראשם הגאון החסיד המפור' בשם כ"ש ר' טעביל הרב מליסא ועוד כמה רבנים יקרים כיוצא ז"ל ואם כי הזדים הנ"ל לא שמעו לדבריהם עכ"ז דבריהם עשו רושם בלב ישראל להתרחק מהם ומדרכיהם עד אשר מחמת זה נשקט קצת קשריהם ובתי תפלות וכנסיות הרעות שלהם ונתפורו משם קצת פיזור לרשעים הגאה להם והגאה לעולם.

[ה] הן עתה נער הייתי גם זקנתי ובחסדו הגדול הגיעני לימי זקנה ושיבה ובנפלאותיו ית' וחסדו ית' כל ימי גדלתי בין החכמים הייתי מתאבק בעפר רגליהם ושתייתי בצמא את דבריהם המקים מעפר דל הקים אותי בחסדו לנהל ערתו ולרעות כצאן עמו לישב בראש בכמה עיירות קדושות כמפורסם לכל בני מדינתנו ומעולם הייתי רחוק מכתות הללו ומספריהם ודרכיהם, וכל רבותי וחבירי ותלמידי הרבים גאוני עולם תופשי ישיבות בקיאים בש"ס ופוסקים ובכל חררי התורה כולם געלו נפשם בכל דרכי המחקרים ובכל הספרים ההולכים לשטתם אשר נתערב חול בקודש שהביאו דבריהם כאשר ראיתי בכמה ספרים קדושים כמה וכמה צריכין להרחק מדעתם הרע ומסברותיהם הנבוכות כאשר יבואר לקמן בחסדו מעט דמעט מהמובא בספרים כמה וכמה הם מזהירים להשמר מהם מלעיין בהם ומלנגוע בקצה הסם המות הזה, ברוך ה' שלא נתננו טרף לשניהם וכו' כי כל הרוצה לאבד את עולמו ילך איש בשם אלקיו שבחר לו בדרך החוקרים אפלטון ואריסטו דיניס המשוגע ימ"ש ונמת זכרם ואנחנו נלך בשם ה' אלקינו לעולם ועד בדרך אשר קבלו אבותינו תורת משה איש מפי איש כפי אשר מסרו לנו ופירשו לנו דברי אבותינו ורבותינו הקדושים וכפי אשר החונן לאדם דעת מאיר לבינו כפשוטן של דברים שיש מלאכים קדושים וחיות ואופנים לאלפים ולרבבות אין מספר לגודויו ולהפך יש הרבה אלפים ורבבות כתות של שדים קליפות הבאים מהס"א שמהם כל הפתויים להרע ח"ו וכל הדעות הזרות, כי באמת כל

הכפירות והרעות רעות של כל החוקרים שבימים הקודמים ושבימינו הן מהם הן מעמינו בני ישראל כולם באים מהקליפות והשדים שמלאים בכל העולם וביותר הם כרוכים אחר התלמידי חכמים כמו שאמרו רז"ל וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא וכו' כמבואר בברכות, ומי שאינו נשמר מהם לבטל דעתו כנגד דעת רבותינו ואבותינו האמתיים הוא נפל ברשת טעותם שמכניסים בלבו דעות זרות ומגונות מאד ואין כאן מקומו להאריך בזה ואם יהי' ה' עמנו נדבר מזה לקמן ועי' לקמן (באות ל"ו) מה שהעתקתי מהשל"ה הק' שהביא מזה"ק דאית שדים ת"ח וכנגדו בארץ מארי פליסופים דישראל וכו' ע"ש היינו כמ"ש כאן שכל דעותיהם הרעות נמשך מהשדין והשדין בעצמם עושינן לצנות מהם ומסיתים אותם לומר שאין בנמצא שדים כלל מה שמבואר בדברי רז"ל בגמ' כמה מעשיות מהם בכמה מקומות עצמו מספר.

[ו] והן זה סמוך מדי עוברים השלוחי דרחמנא מאה"ק נודמן שספרו לי אותן שהי' במדינות אלו באשכנז ופולניא וכיוצא אשר זה כמה שנים חזרו ונתעוררו ורוצים להצמיח ח"ו שורש פורה ראש ולענה ומאז אשר התחיל הקול הרע לקשקש באוני ובאוני כל החרדים לדבר ה' שבסביבותינו, קול ענות אנכי שומע קול חירופים וגרופים המענין נפש השומעים, ומאז עד הנה זה איזה שנים בכל יום ובכל עת מגיע לאזנינו דבריהם הרעים הבוטים כמדקרות חרב עד אשר הגיעו אלינו כמה וכמה מהחיבורים הרעים שרוצים להפיץ עתה בעולם אשר כולם מלאים קי צואה בלי מקום חירופים וגידופים בתחילה כנגד גדולי האחרונים ואח"כ כנגד הקדמונים מהם עד שמטילים דופי בדברי הש"ס והתלמוד בבלי וירושלמי הקדוש מכ"ש בספרי הזוהר וכתבי האר"י וצ"ל הקדושים ונוראים מאוד, וקיבצו ואספו כתבי מכתביהם שמריצים זה לזה וכינו אותם בשם כרם חמד בכמה כרכים (ובאמת הם קרחים שרוצים לעשות קרחה בישראל כמו שדרז"ל על קרח שעשה קרחה,

כי קרח מין ה' וכפר בפרושי התורה וכו') [ואיש נבוב מאנשי לבוב המרעידים על התועבה הרעה הזאת אשר נעשתה. בישראל בדורות הללו: אמר בדרך הלצה שראוי לקרותו קרס חומר ע"ש קרסו כרעו יחדיו הנאמר בהע"ז כי כפירות שלהם גרועים מעובד ע"ז כי הע"ז היא פסולת גמור והמותר הבא מגשמיות החומר כ"ש על עע"ז כי כל שלחנות מלאו קי צואה בלי מקום וכמבואר בכתבי האר"י ז"ל ומשם נמשכין כל הרעות זרות שלהם כמבואר במ"א ויבואר מעט להלן בעזר"ה וע"כ שמו הנאה לו הוא קרס חומר ודעת לנבון נקל]. וקצת קרחים קראו בשם ציון [קול נהי מציון המר הנה נהי בכי תמרורים ציון במר תבכה על הזדים המחללי שמה לבנות שם קיבוץ טינופיהם בשם הקודש הזה] ועוד כהנה וכהנה וא' חיבר ס' ב"י. קצתם אשר ראתי אוי לעינים שכך דאאות והרבה אשר שמעתי הלא למשמע אוון דאבה נפשינו אוי מה ה' לנו.

[ז] והנה דברי טינופיהם וחלקלקות דבריהם הרעים אי אפשר ואסור לחזור כי כולם מלאים חירופים וגידופים קצת בהעלם שמעלימין ומכסין מחשבותם הרעה הניכרת מתוך דבריהם לכל מבין ומשכיל קצת, והרבה שמפרשי ומבארים דברי כפירותיהם בפירוש והם סותרים דבריהם פעמים אין מספר זה סותר דברי חבירו זה סותר דברי עצמו כמו בכמה מקומות רוצים להשוות דברי רז"ל באגדה התמוהים לפרשם בדרכיהם הרעים, אשר כל הרואה יראה איך הם מגלים פנים בתורה שלא כהלכה בדברי טפשות אשר כל תינוק ויודע ספר יבין שאין זה כוונת התנא או האמורא, והלא אוון מלין תבחון, ותוך כדי דבור כותבין שאין מביאין ראי' מן המדרש ואח"כ מעיזים פניהם ככלב וכותבים בפירוש דברי גידופים על הזהר הק' מכ"ש על כתבי האר"י ז"ל.

[ח] ובכל דבריהם הרעים כותבים שחפצים רק באמת לישר המסילה וכו' אוי ואבוי למי שנוטה אחר אמת כזה הוי להאומרים

קנאת ה' צבאות

יא

לרע טוב ולטוב רע שמים חושך לאור ואור לחושך וכו' ולמדו לשונם לדבר שקר כ"כ עד שרוצים להפוך השקר לאמת ומי ישמע לדברים הרעים הללו, ועתה המעיין החפץ באמת לאמתו אשכילך ואורך מעט מהרבה מהאמת המהופך שלהם, איש א' מכתותיהם הרעות שמו ימ"ש שכחתי ה' במדינתנו זה כמה שנים ונתעכב אצלינו כמו ד' שנים הוא הצר הצורר הרע הזה שחיבר במדינתו הקרת הנקרא משא בערב ובתוך דבריו מוכיח ג"כ את ישראל לילך בדרך האמת שלו ללמוד חכמות ולשונות ולבלות ימיו לשוטט במדינות רחוקות וכו' לאבד ימיו בחושך ולעקר א"ע משני עולמות כמו הרשע הרע הזה כמו שכתב על עצמו לאיזה גדולה זכה ע"פ דרכו הרע זה חלקו בעוה"ז ולעוה"ב וכה י' אחריתו להכרית והוא בעצמו כותב בקרחו הנ"ל שהתוכח עם א' מהכשרים והיראים שבמדינתנו שהוכיחו על שנטה מדרך הקודש לדרכי הפילוסופיא הרעה והשיב לו וגם אתה פילוסוף כי מה פילוסופיא חכמה ומהו חכמה אמת ואם אתה אומר שהאמת כדברייך אתה חכם שהוא פילוסוף וא"כ כל אדם באיזהו דרך שהוא בוחר הוא פילוסוף זהו תוכן דבריו אם כי אין זה לשונו כי אין בידי להעתיק לשונו. [ט] והנה בכאן צריכים להרחיב הדבור קצת, כי זה ידוע שכל דבריהם הרעים של כל התועים מדרך השכל באיזה דרך שהוא בוודאי בהכרח שיה' איזה אמת בתחלתו כי בלא זה לא יהי' דבריו נשמעין כלל כשרו"ל כל שקר שאין בו אמת בתחלתו אינו מתקיים בסופו ומשם נמשכים כל הטעותים שבעולם של כל מיני דעות זרות שבעולם כמבואר בספרי קודש מזה באריכות ובפרט של החוקרים בדרכי הגיון הפלוסוף שמתחילים מהמושכלות הראשונות וכו' ומכמה דברי אמת והולכים מדעה לדעה ומסברא לסברא עד שנוטים מן הדרך ובאים למה שבאים ורובם מודים בעצמן שא"א להשיג בדעת אנושי שום דבר על בוריו, ובפרט בהשגות אלקות, אבל אעפ"כ זה דרכם כסל למו שאינם מבטלים

דעתם נגד הקדושים האמתיים אשר בארץ המה משרע"ה והאבות והתנאים ואמוראים הבאים אחריהם וכו' (וגם בזה נדבר להלן בעזרתו י"ת ואכ"מ להאריך בזה) והנה בעל הקרח מב"ע הנ"ל תחלת דברי חלקלקות שלו בוודאי כן הדברים והוא מובן לכל שבוודאי עיקר החכמה הוא אמת וכבר הארכנו בזה הרבה הרבה ת"ל, ומשם כל סתירת דרכם הרע, ועתה יאמר נא המתעה הזה היכן האמת שלו הלא הוא כתב בעצמו בקרחו הנ"ל שבקצת מקומות ממדינתנו ה' זקנו מגולח ובראותו כי אפס כסף וכלה הלחם הלך בשאר עיירות במדינתנו מגודל זקנו ודרש ברבים כאילו הוא איש מוכיח, ובתוך דבריו רואים ומבינים איך הוא בעצמו מתלוצץ מהדרשות שדרש להם, ועתה יעיד על עצמו אם כך הוא האמת וכך ראוי לנהוג וסוף כל סוף לא הצליח בזה כלל כי נגלה תועבותיו לכל, כאשר כתב בעצמו שהלך על חתונות לראות ולהסתכל במה שאסור להסתכל, ועי"ז נתבזה ביניהם מאוד והוא כתב רק מעט בקיצור ולא רצה לגלות חרפתו כ"כ בחבורו, אבל אנו בעינינו ראינו רשעותו ותועבותיו אשר הרבה במדינתנו גנב ונאף וגם על רציחה בוודאי ה' חשוד רק ה' מתירא מאימת מלכות, ומחמת זה נתגרש מאתנו בחרפה, וגם גדולי הגבירים הסוחרים אשר במדינותינו געלה נפשם בו אם כי ה' אומן גדול במלאכת מחשבת בכתיבת ספרי חשבונותיהם גרשו אותו מביתם כמובן מדבריו בעצמו בחיבורו הנ"ל, ואנחנו יודעים כל זה בבירור, והאיש הזה ה' מגדולי חכמיהם שהי' בקי ב"ב לשונות ומבין בכמה חכמות ומליץ גדול להרע וריחו הרע נודע לכל במדינותינו וגם במדינתם כאשר שמעתי באזני איך מהם ובהם הם מגנים אותו מאוד ובפרט שמו המביש בעיר מלוכה וויגא.

[יוד] ועל דבר האמת אשר כתב כמובא למעלה צריכין להשיב לאפיקורוס קצת כבר כתבנו שזה ברור ואמת שעיקר החכמה הוא אמת אבל האמת שבכל החכמות אפי' בלימודיית

קנאת ה' צבאות

יג

וטבעיית וכו' קשה מאוד מאוד להשיג ולכוין האמת כאשר כל המחקרים מוכרחים להודות וכאשר אנו רואים בעינינו שכמה חכמים גדולי המחקרים הראשונים אמרו שחצי הכדור משוקע במים ועכשיו נתברר זה יותר מג' מאות שנה ההיפך שנמצא מדינת אמעריקע שיש ישוב גדול מאוד תחת כפות רגלינו, והרי שגם בחכמה זאת לא השיגו האמת וכן בחכמת התכונה שכל המחקרים וכן חכמי ישראל כולם אומרים שהארץ עומדת באמצע והגלגלים מקיפים אותה וחקרו בזה חכמות גדולות ונפלאות ועכשיו זה יותר ממאה שנים שבדה קינפירניקוס מלבו תיכונה חדשה שהארץ פורחת סביב השמש וכו' וא"כ אנו רואים סתירת דבריהם בעצמן שדרך א' מהם שקר וכמה וכמה יגעו וטרחו אלפים ורבבות מחקרים הראשונים בחכמת התכונה ועכשיו קם א' שסותר כל דבריהם ומי יודע מה יהי' בימים הבאים בוודאי יבואו חכמים אחריהם שיסותרו דעה בדויה של קינפירניקיס כי גם עתה נמצאים כמה מחקרים שאינם מודים לדבריו ושוחקים ממנו ולפי דעתנו דעת בני ישראל בוודאי דרך התכונה שלו היא שקר וכזב ועכ"פ דרך א' של התוכנים או של הראשונים או של האחרונים שקר, ואנו מקוים לחסדו שיבא חכם האמת שהוא הגואל צדק והוא יברר כל החכמות כ"ש ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה והוא יגלה לנו בוודאי חכמות חדשות בדרכי התכונה בדרך הילוך הכוכבים ומזלות כי אנו מאמינים שבכל יום הש"י מסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו וזהו בחי' סוד העיבור שנעלם מהכל ויתגלה רק על ידו (ואין כאן מקומו להאריך בזה) עכ"פ כולם הם מוכרחים להודות שגם חכמות התכונה עדיין לא השיגו על בוריו להבין עצם האמת של תהלוכת גלגלי הרקיע וכו'. וכן בחכמות הרפואות כל החכמים בחכמה זאת באמת כולם מודים שעדיין לא נתברר אמיתת החכמה זאת כמבואר בדבריהם בעצמם וכן בחכמת היסודות שהמחקרים הראשונים אמרו שאין

להאזיר משקל ועכשיו חקרו שיש להאזיר משקל ושוקלין אותו בחכמתם וכן בשארי חכמות שברובם ככולם באים אחרונים וסותרים לגמרי דעות הראשונים ומבררים שדעותיהם שקר וכזב עד אשר הם מוחים ומבטלים דרך חכמתם שלא יהי' זכרון לראשונים וכמקרה הראשונים כן יקרה לאחרונים כי גם לאחרונים לא יהי' להם זכרון עם שיבוא אחרונה אחריהם שיסרתו דבריהם ויבררו שהם שקר, כאשר אנו רואים זאת בכל דור ובכל עת, א"כ הרי אתה רואה שא"א להשיג האמת שהיא חכמה, שזה עיקר החכמה כאשר הם כותבים בעצמם וכבר מבואר בדבריהם שאין שום חכמה ברור באמת כ"א חכמת ההגדרה והחשבון אבל בשארי כל החכמות עדיין הם גבוכים מאוד כעור המגשש באפילה כי קשה מאוד לעמוד על עצם האמת.

[יא] ועתה יאמרו נא כל חכמי לב כל מי שיש מוח אמתי בקדקדו אם כל זה בררנו בשארי החכמות הנראים קצת בהחושים בהראות והשמע והמשוש וכו' גם בהם א"א להשיג האמת, איך אפשר להעלות על הדעת ליכנוס בחקירות ברוחניות הנקרא אצלם מה שאחר הטבע מכ"ש וכ"ש אלפי אלפים ורבי רבבות ק"ו איך אפשר להשיג ולהבין שם עצם האמת והלא אפילו מהות הנפש המלובש בנו אשר הוא חיותנו וכל הרגשותינו וכל תנועתנו על ידה א"א להשיג ולהבין מהותה כאשר הם מודים בעצמם מכ"ש וכ"ש שידעו להשיג מהות המלאך הקדוש, או מהות השדים והס"א להבדיל, מכ"ש וכ"ש מה שלמעלה מזה ולמעלה מעלה גבוה מעל גבוה, מכ"ש וכ"ש להשיג אמתת השגות אלקות אשר לית מחשבה תפיסת בי' כלל כאשר הם מודים בעצמם. [יב] כלל הדברים שזה אמת נכון וברור, שעיקר החכמה היא אמת אבל אמתת האמת קשה להשיג אפילו בכל החכמות, אך אעפ"כ בשארי חכמות בגשמיות פעלו הרבה בחכמתם, כגון בחכמת האומנות כמו לעשות מורה שעות (שקוראין זייגיר) וכן

קנאת ה' צבאות

טו

בשארי אומנות נפלאות וכלים חדשים שהוציאו, אבל ברוחניות וחיות אפילו של הכלים ושל כל הדברים גשמיים אפילו דומים, מכ"ש וכ"ש בחיות הצומח חי מדבר, עדיין אין יודעים בין ימינם לשמאלם, מכ"ש וכ"ש להבדיל ברבבות הבדלות בהשגות אלקותו ית', ומכ"ש להבין דרכיו והנהגותיו ית' וטעמי מצוותיו וחוקיו הקדושים, אשר מסר לנו לישראל עם קרובו וכמו שכתוב כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מורככם ומחשבותי ממחשבותיכם.

[יג] ועתה שמע ישראל הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל אבותיכם ורבותיכם האמתיים, האספו ואגידה לכם האמת לאמתו, שזה עיקר החכמה כנ"ל, דעו אחי ורעיי, שעצם האמת א"א להשיג בשכל האנושי בדרכי ההגיון בשום אופן, וכל זמן שהאדם משוקע באיזה תאוה ומדה רעה א"א לו בשום אופן להשיג איזה ידיעה, כ"ש בהשגות אלקות, כי כל זר לא יאכל קודש וכל זר וכל טמא לנפש באיזה תאוה ומדה רעה לא יבא אל תוך המחנה פנימה להשיג ולהכיר את המלך מלכו של עולם יתב"ש, אך בחסדו הגדול חמל עלינו להודיענו אמתתו ורצונו ע"י אבותינו הקדושים אשר בארץ המה אשר הראשון שבהם אחד ה' אברהם שהוא הודיע אלקותו בעולם ע"י שקידש וטיהר עצמו מאוד מאוד ושבר כל התאוות למענו ית' וקפץ תוך כבשן האש וכו' וממנו לבד התחיל ירושתינו הטובה אשר אנו מתפארים בזה בכל יום בשמחה ואומרים אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתינו וכו', כי אי אפשר להשיג שום השגה אמיתית בהשגות אלקות כ"א ע"י קדושה וטהרה גדולה ופרישות נפלא מכל תאוות עוה"ז והבליו ויגיעה עצומה בעבודתו ית' כמו אבות העולם אברהם יצחק ויעקב ומשה רבינו וכל השבעה רועים וכן בכל דור ודור נמצאים צדיקים אמתיים קדושים וטהורים ההולכים בדרכיהם הקדושים פורשין מזה העולם לגמרי ומשברין

כל תאוותיהן ומדותיהן הרעות, וכופין את יצרם עד שהם דומים למלאכים ממש וגבוהים מהם מחמת שבזוה העולם הבחירה והנסיון שברו תאוותם כל כך וכו', ולהם לבדם נתנה ארץ וכל אשר בה להבין ולהשכיל ולהשיג בגדולתו של יוצר בראשית יתב"ש מה שאפשר להם להשיג, ואנחנו מחויבים לבטל דעותינו ושכלינו לגמרי לנגד דעתם הקדושה, וכל אמתת חכמתנו ודעותינו הוא לבטל שכלינו נגדם, וזה עיקר האמת לידע ולהבין ולהשכיל על פי דרכי תמימות והפשיטות, שאין בידינו להשיג שום שכל בפרט בהשגות אלקות רק אנו מחויבים לבטל דעותינו נגד דעתם הקדושה כי הם הניחו לנו ירושה טובה, אשרנו שאנו אוחזים בהם.

[יד] וכבר מבואר מזה הרבה מאוד בכל ספרי קודש ששכל אנושי קצר להשיג וכל חכמתנו שהוא אמת כנ"ל, הוא לידע שעיקר השגת האמת הוא ע"י אבותינו ורבותינו הקדושים נ"ע, לילך בדרך הקודש שהתחיל מאברהם אבינו ע"ה, ומשה רבינו ע"ה נתן לנו את התורה על יסוד זה, ואנו צריכים לקיים את דברי התורה כפשוטו במצות מעשיות כמו שמסרו לנו רבותינו הקדושים מדור לדור כ"ש במשנה אבות משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וכו' עד אנשי כה"ג ומהם קיבלו כל התנאים ואמוראים ועליהם בנו יסודותיהם כל גדולי הפוסקים ראשונים ואחרונים אשר ממהם אנו שותים עד היום הזה.

[טז] והנה ידענו גם ידענו שכל יסודתם הרעוע היא על ס' מ"ג הטפלים אליו אך זה ידוע כבר כמה וכמה צווחו ככרוכיא כל גדולי דורי הגאונים הצדיקים האמתיים על כל מה שכתב בס' הנ"ל עד ששרפו אותו וכמפורסם באגרות שנדפסו שנכתבו עליו בצעקות מרות כראוי לצעוק על כל מ"ש שם וגם מאז עד דורותינו אלה כל החרדים לדבר ה' אם כי רבים מהם משימים מחסום לפיהם מחמת כבוד תורתו, אבל אעפ"כ הם מרחיקים

את עצמן ואת כל השומעים לקולם להתרחק ממנו כמטחוי קשת, וכאשר שמעתי מילדותי וקטנותי כמה הי' אבותינו ורבותינו מתלחשים זה עם זה להרחיק זה הס' מביתם ורשותם, מכ"ש מבתי מדרשות והיטב חרה להם כשראו איש נוטה מדבריהם ומתגנב מהם לעסוק בו, מחמת שגם אז ראו שרובם מהעוסקים בו פרקו עול התורה והמצות, קצתם בפרסום וקצתם בהחבא והסתר, וכן ראיתי אצלם בכ' תולדות הרמבמ"ן שכתבו בעצמן שהאיש מ"ד הנ"ל בעצמו הי' מוכרח ללמוד בהחבא והסתר ס' הנ"ל מחמת אימת הצבור והרבנים הגאונים ג"ע שהרחיקו מאוד מאוד לימוד הס' הזה כראוי לרחקו, וגם אם נמצאו קצת הכשרים שהביטו בו שמענו מפיהם בפירוש שאמרו בפה מלא, שהם מתחרטים הרבה על שעסקו בו, ורבים אמרו שאין כוונתו כפשוטו כמו שמפרשים אלו הפורקי עול את דבריו.

[טז] ועתה לכו נא ונוכחה, ממה נפשך אם בעל המ"ג כיון שלא כדבריהם רק שהם אינם מבינים דבריו, ויוצאים מן הדת ע"פ פירושם את דבריו, א"כ בוודאי אין להם על מה שיסמוכו מאחר שהוא גם הוא אינו מסכים לדעתיהם ולדרכיהם ולמעשיהם, ואם כה יאמרו שגם הוא עמהם ואומר כדבריהם בספרו, בוודאי אנו ב"י שעמדו רגלי אבותינו על הר סיני חלילה לנטות אחר דברים כאלה הסותרים דברי תורה, המחלישים כח כל המצות על ידי הטעמים הזרים הבדוים שכותב עליהם, ודברים האלה אין אני כותב מלבני, כי כבר נתפרסם שכדברים האלה אומרים עליו כל יראי ה' האמתיים היינו כנ"ל, או שלא כיון כפשטות דבריו כמו שתלמידיו הכופרים מפרשים את דבריו ואם לאו בוודאי אין אנו שומעים לדבריו חס ושלום לסתור אתה מהתורה או ממנהגי ישראל על ידי דברים כאלה הבנוים על דעת חכמי יון אשר רז"ל אסרו להגות בהם.

[יז] ואמור נא אחי ממי אתה צריך יותר להתיירא, אם

מהר"מ ז"ל אם מהש"י ומשה ותורתו וכל אנשי הקבלה מיהושע לזקנים ולנביאים ולאנשי כנה"ג עד הנה, הלא כל היראה מהת"ח הוא מחמת מצוות התורה שהזירה את ה' אלקיך תירא לרבות ת"ח ומאחר שלפי דבריהם כל חכמי התורה הבל בעיניהם ויקר בעיניהם אריסטו הכופר ימ"ש וכיוצא בו מכל חכמי האמת, אשר ע"פ דבריהם מחלישים כל קיום המצות כמפורסם דעתיהם הרעות, א"כ אין להתירא ולכבד שום חכם בתורה כ"א הכופרים הנ"ל המזוהמים בתועבות מעשיהם הרעים שהביאו אותם לידי כפירות אלו, ולך נא וראה את כל הצעקות והשוועות של כל גדולי עולם בכל דור ודור מאז ועד הנה, על דברי הספר הנ"ל ועל הכתות הרעות הלוקחים אותו למחסה לפרוק עול לגלח זקנם בתער ממש בכל יום ולילך עם הקדשות ולחלל שבת בפרהסיא והם מחציפים פניהם ככלב לחבר חיבורים בכל פעם ולכתוב שהם רוצים להדריך את ישראל ח"ו בדרך הרעה שבחרו להם הכבוש לפניהם לגיהנום ולבאר שחת ולטיט היון, והנה אעתיק לך מעט מהרבה מדברי הגאונים הצדיקים שכתבו כדברינו ויתר מזה על כל הענין הרע הזה הנעשה תחת השמש [כל ההעצקות האלה הצגתי לבד בסוף הספר ע"ש].

[יח] וזה סמוך מצאתי כת"י מגדול א' שכתב בדרך חרזי

ענין המ"נ הנ"ל וז"ל:

שמע נא ידידי הקורא

אם ס' המורה כהויות משמעותו דרך הורה

אם כן אין פחד ואין מורא:

גם מהמלאך, גם מהשר אף כי מחכם ומורה.

אחרי כי אריסטו ימ"ש הכופר בתורה:

גבר אצלו על אחיו ועל הוריו בני עלי' הקדושים.

אשר השכינה עליהם שורה:

ואם תאמר כי שגבה דעתו ודרכו נסתרה:

אם כן איפוא למה תשגה בני בזרה.
ותחבק חיק נכריה המהפכת אורחות יושר שמה אור לחושך וחושך
לאורה.

ולמה תאמר לב עקוב לאיש אשר אלה לו אנכי הרה.
עמל וכעס לפרוק מעליך עול המצוות והתורה.
ומה לך לזאת הצרה.

לעזוב באר מים חיים ולשתות מים הזדונים מי מרה:
לסכן נפשך ליכנוס במקום חשך ואופל ענן גדול ואש מתלקחת
ורוח סערה:

מקום נחש ושרף ועקרב כי הפכו על פיה הקערה
כל באיה לא ישובון מריבוי אבני נגף על פי הבור חפר וכרה
שם צמאון אשר אין מים חיים כ"א מי ראש ולענה פורה
זעק והילל בן אדם אלכה ואשובה אל אישי הראשון אל גדול
ונורא

אשר נתן תורת אמת ע"י נאמן ביתו גר מצוה ואור תורה
כפי שמסרו לנו ע"י חכמי רבותינו האמתיים משיבי מלחמה
השערה

מפיהם אנו חיים ורק על ידם תופע עלינו נהורא עכ"ל
ועוד האריך בזה וקצרה היריעה להעתיק כל דבריו ודברי אמת
כיוצא בו אשר דיברו חכמי אמת גאונים וצדיקים יראים ותמימים
רבים בכל דור אשר צעק כ"א זעקה גדולה ומרה על כל מש"כ
בספרו הג"ל. והרבה האריכו במליצות צחות כמה וכמה צריכין
להרחיק מס' הג"ל וקצת מהם יבא למטה ע"ש.

[יט] והנה נפשי יודעת מאוד כי כל הנוטים אל דרכי המתעים
הג"ל לא ישמעו אל דבריני אלה, כי לא יחפוץ כסיל בתבונה וכו'
וכל מה שגרבה לדבר בגנותם להתרחק מהם ומדרכיהם, לא יטו
אוזן לדבריני אף גם ימלא פיהם ליצנות ושחוק הכסיל וכו', וכבר
ידענו שהם מהפכים הכל וכל לשון אויל ופתי וכסיל ומשוגע

הנאמר בס' משלי ובשאר ספרי תנ"ך ודברי רז"ל, הכל מפרשים על היראים ההולכים בתום בטח וא"א לברר להם האמת כי הם מחציפים פניהם ככלב לומר שהאמת אתם וכל דבריהם מתחילתם ועד סופם בכולם מזכירים שחפצים באמת, וכמבואר לעיל מזה ויותר מזה מבואר במכתביהם ובקרחיהם הרעים והמרים אך עם כל זה עצור במלין מי יוכל, והוכרחתי לכתוב קונטרס הזה ע"פ הפצרות אנשים רבים מבינים וחכמים יראים ותמימים, ולא באנו להתווכח עמם כי ידענו כי לא ישמעו לדברינו, וכמ"ש באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך אך באתי בדברי ברשות הבורא הכל ית' וברשות התורה הק' שבכתב ושבע"פ, וברשות כל המקובלים אמתיים ממשה ליהושע וזקנים ונביאים ותנאים ואמוראים עד הצדיקים הגאונים היראים שבדור הזה, לידע ולהודיע ולהודע שאין אנו שומעים להמסיתים הנ"ל כלל לא נאבה להם ולא נשמע להם ואל יתפארו עלינו לאמר ידינו רמה וכו' כי זה דרכם כסל למו שכותבים כמה פעמים בקרחיהם הרעים שמדפיסים ומפארים כלפי עצמן בכל פעם וכותבים בשבח הדורות האלו כאלו מ"ד וחבריו ימ"ש פקחו עיני ישראל לגלות להם דרך חדש וכו' כמורגל בלשוניהם הטמא [כאשר נעתיק קצת מהם לקמן מ"ר] ועל זאת באנו להודיע לכל החפץ באמת כי הבל יפצה פיהם וימלא פיהם חצץ ויאבדו הם ואלף כיוצא בהם, ודבר אחד מדברי תורה אל יתבטל, ורוב ישראל רובם ככולם אינם שומעים דבריהם כלל ועלינו ועל דורותינו אחרינו נאמר, הקיצותי ועודי עמך וכמו שפרש"י ז"ל באתי עזי קץ כל הדורות ועודנו אנו מחזיקים בך ובתורתך וכן על פסוק הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך וכמו שפרש"י שם וגם היום הזה עודנה לי גילה ושמחה אשר נדבקתי בך שכוונתו הק' על כל דור ודור שאומרים כך.

[כ] כי אנחנו ישראל עם קרובו אנו מאמינים בני מאמינים

קנאת ה' צבאות

כא

ואין אנו הולכים כלל בדרכי החקירות ואנחנו הולכים רק בדרך שמסר לנו משה רבינו ע"ה בתורתו הקדושה, שפתח את התורה בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, בלי שום חכמות וחקירות ובפרט במשנה תורה שהאריך להוכיחנו להיות תמים עם ה' אלקינו ולשמוע אל דבריו ולקיים מצותיו כפשוטו ושכינה היתה מדברת מתוך גרונו והזהירנו ואמר לנו שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד וכו' וצוה עלינו לומר ק"ש פעמים בכל יום בלי שום חקירות, כי אסור לנו עוד לחקור כלל רק כל ידיעתינו ממנו ית' הוא בדרך אמונה לבד כ"ש דרך אמונה בחרתי וכו' וכבר האריכו בזה בכל ספרי קודש האמתיים שעיקר הידיעה מהש"י היא רק ע"י אמונה לבד וכבר יש לנו על מי לסמוך על אבותינו אברהם יצחק ויעקב והשבטים ומשה רבינו ע"ה שנתן לנו התורה ויסדה עליהם כ"ש ואמרו לי מה שמו וכו' והשיב לו הש"י כה תאמר וכו' ה' אלקי אבותיכם אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב שלחני אליכם, ולא צוה לנו לחקור אחריו ע"פ שכל אנושי ולא יספיקו המון יריעות להאריך בזה, בפרט כי כבר מלאים מזה הרבה ספרי קודש וכלם צועקים על הר"ם בס' מ"ג ועל חובת הלבבות בשער היחוד וכיוצא בהם שרוצים להוכיח שהידיעה מהש"י היא ע"פ חקירה והרסו וסתרו דבריהם עד היסוד בהם כי הלא הם בעצמן מסיימים שא"א לידע מאתו ית' ע"פ חקירה אמנם הגדולים ההם וכיוצא בהם אם שגו ג"כ ע"י שנטו אל החקירות אעפ"י לא מטה רגלם מן אמונת אבותינו, רק נתנו מכשולות גדולות לדורות שלאחריהם, בפרט עתה שכל הפורק עול הממירים דת אבותיהם אומרים שנשענים עליהם וכו' אבל אתם ילדי פשע זרע שקר הנחמים באילים וכו' מה לכם תדכאו עמי ולמה תתפארו לאמר שהדור הזה כבר נחשכו עיניכם מראות אשר לפי דבריכם מכונה לפקחת עינים חלילה חלילה לנו משמוע לדבריכם ולדרכיכם, והנה ת"ל

בכל מדינתנו ובמדינות הסמוכות לנו משכימים ומעריבים בכל יום לעסוק בתורה ותפלה ועוסקים בכל בתי מדרשות בש"ס ופוסקים ראשונים ומחברים חבורים קדושים בתורה בדיני תורה ובחידושי תורה ע"פ הקדמות רבותינו ז"ל, לא ע"פ הקדמות נכריות של חכמת חיצונית שאסור להגות בהם וחקרתי ודרשתי שגם במדינות פולניא ושאר ארצות תהלה לאל חי. רובם ככולם אינם עוסקים כלל בספרים האלו ודבריהם הרעים מבוזים בעיניהם מאוד, ולא ירימו אותם מאשפה, ושם מ"ד וחבריו, כבר נמחה מהעולם, וברבות הימים יהי נעקר זכרו לנצח, ואיך יתפארו בו הלא לא נשאר זכר ממנו בשום ספר מדברי חז"ל בש"ס פוסקים (א"ה כבר מפורסם עתה שנשתמדו כולם ולא נשאר אף אחד מהם בדת ישראל וכמ"ש וכרת כו' ולא גין ולא נכד כו') כ"א מה שקלקל להעתיק התוה"ק בלשון גכרי אשר חז"ל צעקו מרה כשהעתיקו התורה ללשון יונית כשרז"ל שהי' ג' ימים חושך ונחשב להם כאלו נחרב העולם, אך אז הי' ע"פ הכרח וזה הכופר עשה מדעתו להחשיך פני תבל בהעתקתו הרעה, ואיך יעיוז פניהם שבדור הזה נפקחו העינים לילך בדרכיהם הרע הלא בכל דור ודור עד היום הזה כל הגדולים האמתיים על הראשונים הם מצטערים, על אותן שעסקו בחכמות חיצוניות כמבואר בספרים קדושים הרבה עד כי חדל לספור כי אין מספר ולא נשאו פנים להר"מ ז"ל ולהראב"ע ולכיוצא בהם, מכ"ש להקטנים מהם ומה שחופו עליו קצת הוא מכבוד תורתו בס' הי"ד אבל אעפ"כ מדברי כולם נשמע אשר רק הטוב שבטפרו בס' הי"ד נקבל ואת הרע שבס' מ"ג או בס' המדע וכ' לא נקבל, עד שגם בדורות הסמוכים צעק הרבה הגאון רי"ע על אודות ס' מ"ג הנ"ל, וכן הרבה בכל דור ודור, ועי' לקמן מה שהעתקנו מדבריהם האמתיים.

[כא] עד שגם זה סמוך מאוד הי' החכם הנבון הכשר והישר מופלג בתורה וביראה ובכל החכמות הוא בעל ס' הברית הוא

הרים קול ויקרא נתן בקולו תמוג ארץ בדרך חכמה ושכל אמתי והרבה לסתור כל דברי המשל שמביא בעל ח"ה בהקדמתו וכו' וכן דברי הר"מ ז"ל במקומות האלו ולהיות הספר הכשר הזה מצוי עתה הרבה בכל עיר כי הכל מחבבין אותו הרבה בפרט במדינתנו אין מהצורך להעתיק דברי' רק ארשום קצת סימני הדפין שמדבר מהם ואתה המעיין החפץ באמת שים לבך לכל דבריו ותבין מאל"ך מי דובר אמת. (חסר)

[כב] ואם עד אלה לא תשמעו אלינו כאשר ידענו עקשות ערפיתם עכ"ז לא מענתי עטי ועתי לרשום דברים אלו לא למענכם כ"א למען שארית ילדי בני ישראל אשר ניצלו מפח יוקשים מרשתכם הרעה אשר פרשתם לרגלם וכבר נלכדו הרבה הרבה אבל לא כולם ולא מחציתם ח"ו בוודאי חובה עלינו להתגולל בעפר, וללבוש שק ואפר, וליצא בתוך כל עיר ועיר לזעוק וזעקה גדולה ומרה על כל התועבות האלה אשר הם עושים בישראל ע"י קרחיהם הרעים והמרים והזרים מאוד אך זאת נחמתינו בענינו כי תורתך לא שכחנו הלא אנחנו והילדים הכשרים אשר נתן ה' לנו לאות ולמופת בישראל כשפרש"י לענין אחז שאחז ב"כ ובתי מדרשות מלעסוק בתורה כמותם ממש שרוצים לפעול אצל המלאכים והשרים לבטל מישראל בתי מדרשות שעוסקים בהם בעיקרה של תורה בש"ס ופוסקים ובמקרא עם פרש"י הקדש שהוא עיקר הפירוש האמתי של כל התורה כולה שבכתב ושע"פ ורק הוא נתקבל בכל תפוצות ישראל ואין צריכין שום פירוש אחר ע"פ פשוטו בכל ספרי תנ"כ כי שאר המפרשים ע"פ פשוטו רובם נוטים מן הדרך להכניס זרים בהיכל ה' בספר תנ"כ הק' לפרשם ע"פ הקדמות נכריות מחכמות יוונית וכו' כמפורסם והם במרדם רוצים ח"ו לבטל הלימוד הק' כמו אחז רק לעסוק בספרי חכמות ולשונות וקצת במקרא עם פירושיהם הרעים והמרים כידוע דרכיהם המר לכל, אבל כבר ניבא ישעיה הנביא ע"ז הנה אנכי

והילדים וכו' שבכל דור ודור ימצאו כשרים ותמימים גדולים וקטנים שימאנו ללכת בדרכיהם הרע ולא יאבו ולא ישמעו להם בכל דברי חלקלקות לשונם הרע והטמא שהם מהפכים השקר והכזב לאמת ואומרים שחפצים באמת לגלח הזקן בתער בכל יום ולפרוק עול תורה ומצוות, כי הם עם הזונות יתחברו ועם הקדשות וכו' כמפורסם.

[כג] ברוך ה' שלא נתננו טרף לשניהם ועל הפלטה הנשאת שהם יתקיימו לדורות עד ביאת הגואל צדק אשר יגלה האמת לאמתו, עליהם עליהם תעוף מלתי לחוקם ולאמצם להחלימם לבל ירפו ידיהם ח"ו לומר כי אפס תקוה מחמת שהם מתפשטים מאוד בארצותיהם כי לא אלמן ישראל לעולם וכשפרש"י שם לענין אחז הרשע שאחז דרכיהם על פסוק וחיכתי לה' המסתיר פניו מבית יעקב אין לך נבואה קשה כיום שנאמר בו ואנכי הסתר אסתיר פני וכו' ואעפ"כ גם אז הבטיח וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו וכו' ע"ש, וכל זה התנבא משה רבינו ע"ה העיקר על דורות הללו שהם באחרית הימים עוקבא דמשיחא וזאת באנו בדברינו לחזק ידיים רפות ולאמץ ברכים כושלות אל תיראי תולעת יעקב ה' אתנו אל תיראום כי גם עדיין בדורותינו לא עזבנו אלקינו ושולח לנו בכל דור צדיקים וגאונים אשר הם גועלים ומואסים בכל הדברים הנמצאים בספרים מחכמות יוונית, ורבים אשר אתנו מאשר אתם, הוא ית' לא עזב אותנו ואנחנו לא נעזוב אותו לעולם כ"ש את ה' האמרת וכו' וה' האמירך וכו' ואנחנו מאמינים למשה רבינו אשר עשה לנו אותות ומופתים נוראים מאד ביציאת מצרים וקי"ס ומתן תורה וכו' וכן שארי הצדיקים אחריו יהושע אליהו ואלישע ודניאל וחנניא מישאל ועזריה ודומיהם ואנחנו מאמינים במציאת המלאכים ושרפים וכן במציאות השדין והקליפות שהם מהס"א להבדיל. [כד] ואין אנו שומעים כלל לדברי הבל הנמצא בספרים

קנאת ה' צבאות

כה

שאינן ראי' מהמופתים ושישראל לא האמינו בה' ובמשה עבדו ע"י המופתים הבל יפצה פיהם ושקר בימינם הלא כל התורה בפרט ס' שמות וס' דברים מלאים מדברי ה' ומשה עבדו, שהזהירם פעמים אין מספר לזכור את כל המופתים הנוראים שעשה משה למען יאמינו בו כמבואר בפירוש בהתורה מתחילת סיפור יציאת מצרים עד סוף התורה ונציג דוגמא איזה פוסקים, ואתה המעיין בעין האמת תראה ותבין בעצמך יותר בכל התורה ומכ"ש בדברי חז"ל, כי הלא בתחילת שליחות משה נאמר מה שטען משה והן לא יאמינו לי וכו' כי יאמרו לא נראה אליך ה' (ולא השיב לו השי"ת שיצוה להם ללמוד חכמת הגיון מחרטומי מצרים וכו') ויאמר אליו ה' מה זה בידך ויאמר מטה וכו' עד למען יאמינו כי נראה אליך ד' אלקי אבותם וכו' וכן אח"כ ויאמר לו ה' עוד הבא נא ידך בחיקך וכו' עד והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה וכו' ולקחת מממימי היאור וכו' וכן כשבא אל פרעה אמר לו בכל אות ומופת שהראה לפניו בזאת תדע כי אני ה' הנה אנכי מכה במטה וכו' וכתוב ויאמר כדברייך למען תדע כי אין כה' אלקינו וכו' והפליתי וכו' למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ וכן ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את כוחי ולמען ספר שמי בכל הארץ כצאתי את העיר אפרוש את כפי אל ה' הקולות יחדלון והברד לא יהי עוד למען תדע כי לה' הארץ וכן הרבה, וכן בכל ס' דברים שמזהירם הרבה לזכור את כל האותות והמופתים הנוראים שעשה לעיניהם, כ"ש כי שאל נא לימים הראשונים וכו' למן היום אשר ברא אלקים אדם על הארץ הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו השמע עם וכו' או הנסיסה אלקים לבוא לקחת לו וכו' במסות באותות ובמופתים וכו' ובמוראים גדולים וכו' וכן זה מ' שנה לכתך במדבר שמלתך לא בלתה וכו' המאכילך מן וכו'

זה מ' שנה וכו' ובשביל זה מזהיר הרבה בתורה לזכור יציאת מצרים בכל יום והוא מצות עשה דאורייתא וכן הזהירו רז"ל ואמרו כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח הכל בשביל לגלות האמונה הקדושה שבשביל זה בא האדם לעולם כ"ש חי חי הוא ידוך כמוני אב לבנים יודיע אל אמתך וכתיב לדור ודור אמונתך כוננת ארץ ותעמוד.

[כה] אמת שאחרי כל המופתים הנוראים ה' חזק לב פרעה ולא רצה לשלוח את ישראל כי חיזק ואימץ את לבו ואח"כ חיזק הש"י בעצמו כי הבא לטמא פותחין לו ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו וכו' אבל בסוף הוכרח גם פרעה להודות ואמר ה' הצדיק ואעפ"כ חזר וחיזק לבבו ורדף אחרי ישראל אל הים וכו' ואז הראה הש"י ביותר את ידו הגדולה ובקע את הים בפניהם ואז נאמר וירא ישראל את היד הגדולה וגו' ויאמינו בה' ובמשה עבדו ואח"כ במתן תורה כתיב הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם וע"ז סמכו האומרים הנ"ל שבתחילה לא האמינו ע"י כל המופתים עד שראו מעמד הנבחר עין בעין ופנים בפנים דיבר ה' עמהם [כמבואר בדבריה'] ובתחילה נאמד להם לו יהי כדבריהם עכ"פ הם מודים בעצמן שבמעמד הנבחר במתן תורה אז דייקא האמינו מחמת שהש"י נגלה עליהם וכו' אבל לא נאמר בתורה שהאמינו ע"י חקירת וחכמות כי אם ע"י האותות נוראות שראו במתן תורה קולות וברקים וענן כבד וכו' וקולו שמענו מתוך האש וכו' אבל באמת מבואר לכל משכיל לכל מעיין בתורה ובדברי רז"ל בעין האמת שמתחילה ועד סוף היתה עיקר אמונתם ע"י האותות והמופתים הנוראים כמבואר בתורה פעמים אין מספר ככל המובא למעלה אך בתחילה אע"פ שהאמינו מחמת שראו מופת נורא כזה חזר הבעל דבר והשטן והכניס ספיקות בלבם עד שראו המופת השני והשלישי ואז נאמר ויאמן העם וכו' אבל

קנאת ה' צבאות

כו

אח"כ חזר הבע"ד והכניס בלבם קשיות ועקמימות שבלב ונתרשלה אמונתם עד שבאו אל הים ואז ראו מופתים נוראים כאלה ואז נתחזקו יותר באמונה כ"ש וירא ישראל וכו' ויאמינו וכו' ואח"כ במתן תורה האמינו עוד יותר ויותר וכן אח"כ כשנתלוננו על משה על דבר לחם ומים ומשה עשה להם מופתים נוראים וגילה להם השגחתו הנפלאה שהוריד להם המן והבאר ארבעים שנה רצופים וענן ה' הולך לפנייהם יומם וכו' אז בכל פעם נתחזקה אמונתם יותר ויותר וכן כל ימי חייו וכן מבואר בס' הזוהר הק' כ"פ שבתחילה האמינו אך אח"כ נתרשלה אמונתם וחזרו ונתחזקו באמונ' וגם אח"כ בימי יהושע שהעמיד להם החמה וכן בימי אליהו ואלישע וכיוצא ויש בזה הרבה לבאר ולדבר אך אין כאן מקומו אך להוציא חלק אי אפשר ונבאר קצת בחסדו וישועתו כפי תמימות אמונתו שזה עיקר.

[כו] וכלל הדבר כי זה ידוע שהאדם נברא רק בשביל הבחירה ועי"ז דייקא יכול הצדיק למשול על כל המלאכים וכו' מחמת שעמד בנסיון בעולם הגשמי הזה שמלא הבלים ותאוות ובלבולים ודעות זרות וחכמת הבל וליצנות עצת רשעים ודרך חטאים ומושב לצים וכה רבו מספר כי אין מספר וע"כ יש להבחירה כח גדול כמעט בלי שיעור כי כח הבחירה הוא הפלא הגדול מכל פלאות הבריאה כמבואר מזה בספרים ומובא בס' הברית ח"ד ומשם נמשך כל הנ"ל הן לענין התחזקות הלב של פרעה הן מה שגם ישראל עם קדוש האמינו ונתרשלו עד שהיה צריך לחזקם במופתים נוראים ובהתגלות אלקות בכל פעם כי מחמת כח הבחירה שיש להם תוקף וכח גדול ונורא ונשגב מאוד מאוד משם יש כח להיצה"ר והשטן להכניס מחשבות רעות ועקמימות בלב להטיל ספק או כפירה אחר אשר כבר ראו עינינו מופתים נוראים והתגלות אלקות כזה וע"פ ההקדמה הזאת הפשוטה וידוע לכל משכיל באמת נעשה מה שנעשה על הארץ מימות עולם

עד הנה ואשר יהיה נעשה עד הקץ ומי שיש לו עין האמת ומעיין בתורה ובספרי קודש ובספרי הדורות יבין כל זה היטב ולהאריך בזה יקצרו אלפים יריעות ע"כ נעשה מה שנעשה בעשרה דורות מאדם ועד נח ובעשרה דורות מנח ועד אברהם עד שבא אברהם אבינו הוא פתח אור הדעת הוא גלה אלקותו לעין כל החפץ באמת להתקרב אליו אבל לא להחפצים ללכת אחר הבלי תאוות וכו' של זה העולם כי גם בימיו רוב רוב העולם לא נטו אחר דבריו אדרבא אמרו מהיפך אל היפך כמו עכשיו כי אמרו שאברהם הוא מין ובשבילו בא הרעב כמבואר במדרשים ואפילו אח"כ כשנתגדל ונעשה למלך לא הלכו בדרכיו כ"א מתי מעט שהם הנפש אשר עשו וכו' וזה אמת ומבואר בספרי קודש שאברהם אבינו הכיר את הבורא ית' ע"י תמימות חכמתו, לו ולכיוצא בו הקדושים והטהורים להם לבדם נתגלה אלקותו ית' ע"י יגיעתם וטרחם באמת בחכמה ושכל האמתי ונטו לבם רק אל נקודות האמת לאמיתו ביגיעה ושקידה רבה בלי שיעור ובביטול ושיבור כל תאוות הגוף ומדותיו עד שהש"י נגלה עליהם והכירו אותו ית' עד שדיבר עמהם פא"פ ועשה על ידם אותות ומופתים לעיני שאר המון העם למען יהיו לו כח לגלות אלקותו ית' ולהודיע את גבורות השגחתו לכל עם ועדה כי בודאי אין ביד איש הפשוט אפילו אם הוא חכם גדול להכיר אותו ית' ע"פ חכמתו כי שכל אנושי קצר מאוד להשיג שום דבר על אמתתו בשלימות אפילו בלימודיית וטבעיית כמבואר הרבה בדברי המחקרים בעצמן מכ"ש בידיעת והשגת אלקותו ית' וכמבואר מעט לעיל מזה.

[כז] א"א להכירו ית' ע"פ שכל וחכמה כ"א מי שהוא קדוש וטהור כמו אברהם והאבות ומשרע"ה וכיוצא בהם וע"כ היה העולם מתמוטט עד שבא משה רבינו ע"ה ונתן לנו את התורה באותות ובמופתים נוראים ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף ומתן תורה וכו' על היסוד מוסד שהתחיל מאברהם אבינו והאבות

אחריו כ"ש נמוגים ארץ וכל יושבי' אנכי תכנתי עמודי' סלה שדרו"ל לענין מתן תורה ורק הוא פתח עינינו והאיר דעתינו לידע כי ה' הוא האלקים ע"י כל המופתים והאותות הנוראות שעשה לעינינו כמ"ש שם בפרשה כי שאל נא וכו' או הניסה אלקים וכו' באותות ובמופתים וכו' וסיים שם אתה הראית לדעת כי ה' הוא אלקים אין עוד מלבדו שמבואר בפירוש שע"י המופתים והאותות הנוראות עי"ו ראוי להם לדעת בלבבם באמת כי ה' הוא האלקים וכו'.

[כח] והנה עתה אחרי כל מה שעבר עלינו מאז ועד הנה, מי פתי וחסר לב שיתפאר בבלבול חכמתו המוטעת שיאמר עתה שיחזור ויחקור באמתת מציאותו ית' להשיגו ע"פ חקירה אנושית מכ"ש לדעת ע"פ שכל הכוזב טעמי חוקותיו ומצוותיו ומשפטים הטובים אחרי אשר כבר ראינו מה שראינו ושמענו מה ששמענו מפי משה רבינו וכל הנביאים שאחריו ומפי מקבלי התורה מיהושע עד הנה, הנשוב עתה לחקור אחריהם, חלילה לא תהא כזאת בישראל כי עתה אפילו הקדושים והטהורים מאד כל הצדיקים נשגבים שקידשו וטיהרו עצמן מכל התאוות והמדות רעות וגם הם חכמים גדולים ונבונים ונשגבים גם הם כולם עונים ואומרים בפה מלא ובספריהם הקדושים שאסור עתה לחקור שום חקירה באלקותו ובתורתו הק' רק לסמוך על דברי אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה רבינו וכו' וזה עיקר הידיעה באלקותו שנאמר בפסוק שהזהיר וידעת היום והשבות אל לבבך וכו' וכתוב דע את אלקי אביך ועבדיהו שנאמר על הידיעה בדרך אמונה שהוא עיקר הידיעה כ"ש וארשתוך לי באמונה וידעת את ה' וכמבואר בספרי קודש ובפרט בספר הברית היקר שיצא בימינו פוק עיין ותשכח שם לרבת צמאונך בדברי אמת שסותר והורס כל דברי הר"מ והח"ה וכו' ויש לו על מי לסמוך על משה רבינו אמת ותורתו אמת ועל כל החכמים הקדושים שהי' בדורו ושבאו אחרי הר"מ

וכו' שכולם צועקים מרה על הדברים אשר כתבו שלא כדת של תורה:

[כט] ואם יאמרו מהיכן באים לאמונה כשאין יודעים עדיין כלום כמובן חקירה זאת בדבריהם, אבל הבל יפצה פיהם כי שאלה זאת ילכו לשאול את אברהם אבינו והאבות ומשה רבינו ע"ה שהם לא ראו עדיין מופתים כאלה ולא קיבלו מאבותיהם ורבותיהם את האמונה בשלימות רק מעט מזער כי יסודות האמונה היו מימות אדם הראשון ובפרט ע"י מתושלה הצדיק וחנוך ונח ושם ועבר רק שלא היו חוקים כ"כ שיוכלו לגלות על ידם האמונה לכל באי עולם עד שבא אברהם אבינו וכו' וקידשו וטיהרו עצמן וכו' ועי"ז השיגו האמונה הקדושה להודיע לכל וע"כ הפתי השואל קשיות כאלה נשיב לו ששאלות כאלה ישאל לאבותינו אברהם וכו' מאין השיגו האמונה הק' וישיב להם שוטה רשע וגם רוח אם תקדש ותטהר עצמך כמונו באמת ביגיעות אמתיות ועצומות ובמסירות נפש פעמים אין מספר כמונו וכו' אז היית ג"כ מכיר את בוראך באמת אבל עתה אחרי אשר גליתי לך אלקותו ית' ובפרט שכבר בא משה רבינו ועשה מופתים ואותיות נוראות כאלה לעין כל עד שנתגלה לדור דעה הש"י לעין כל ואחריו באו צדיקים רבים שעשו ג"כ מופתים ואותות נוראות וכל אחד פתח אור הדעת לילך בדרך תורת משה כפי שמסרו לנו חז"ל באמת עתה תחשוב לילך ח"ו בדרך הרעה להעזי פניך ומצחך לחקור אחריהם ולהתחיל לחקור באלקותו ית' בדרך חקירות יונית אשר הם ואתם יודעים שא"א למוצאו ולהשיגו כלל ע"פ חקירות, אף כי להבין רצונו במצוות וחוקים וכו' אין זה כי אם רוע לב שאתה מתאוה ומבקש עלילות לפרוש מאחרי המקום ולילך אחר תאוות לבך הרע כאשר ניכר מתוך מעשיך בפרסום ובהצנע, עליך יאמרו המושלים בואי אשת ירבעם אשר חטא והחטיא את הרבים ולמה את מתנכרה לחפש חפש מחופש

למצא תואנות ועלילות להתיר לך לגלח הזקן בתער בכל יום ולהתיר להסתכל בזרות וכו' שלא ידרוש להם בתחלה לפרוק עול לגמרי רק זאת ידרוש להם שילכו בגלוי הראש אנשים ונשים ושיגלחו זקנם גם בחוה"מ ובספירה וכו' וכיוצא בתועבות האלו, שמעו נא בית ישראל כל מי שיש לו מוח בקדקדו איך מסך ה' בקרבם רוח טועים והם מגנים ומטנפים את עצמם בקיא צואה בדבריהם המטונפים בתועבות האלו, מי בער ולא ידע ומי פתי שלא יבין כי הם חפצים בתועבות הרשעים הפורק עול ולא די להם בזה עד שנתטנף לבם כ"כ עד שכותבים שהם חפצים באמת ורוצים ומתיגעים להדריך את ישראל בדרך ישרה וכו' ובאמת צריכים לברוח מספריהם ומקרחהם הרעים אבל מי שנתגלגל אצלו איזה דבר טינוף מקרחהם אם יש לו שכל כל שהוא ימלא פיו שחוק כי מיני' ובי' אבא לזיל בי' נרגא ואין צריכין שום ראי' שהם חפצים לפרוק עול רק מדבריהם הללו בעצמן רואה כ"א עין בעין כוונתם הרעה שהוא רק לפרוק עול לגמרי.

[ל] ואציגה לפניך מעט דמעט מה שהם בעצמן כותבים ומעתיקים א' על חבירו ובפרט על ראש התנין מ"ד ומהם תבין כמה אנו צריכים לשמוח על חלקנו ועל נעים גורלינו ולומר בשמחה וחדוה רבה בכל יום אשרינו וכו' שאנו משכימים ומעריבים ומיחדים שמך בכל יום וכו' וכן אח"כ בסיום התפילה ברוך אליקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וכו'.

[לא] והוא כי אחר מיתת מ"ד הנ"ל, יצא מבית חינוכיו הרעים כמה קרחים מלאים תוך ומרמה לפתות לב נערי בני ישראל ללכת אחרי דרכם הרע וכו' כמפורסם וכמוזכר מעט לעיל מזה בתוכם יצא הכרך הנק' תולדות הרמבמ"ן אשר שמעתי ממנו מכבר בימי ילדותי ולא ראיתיו עד הנה שנרפס פעם ב' והנה אין מהצורך להעתיק דבר מדבריו כי כל דבריו מלאים דברי כפירות מראש

ועד סוף וכולם הם היפך דברי רו"ל בש"ס ומדרשים וספרי קודש הבנויים על הקבלה מדור לדור עד משרע"ה ובוודאי אסור להסתכל בהם איש פשוט ומכ"ש בני הנעורים שאינם מבינים מרירות ארס דבריו הרעים חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר ובתוך הכרך הנ"ל העתיק בעצמו מ"ש עליו איש פי' רו"ל בע' י"ד ויקרא בקול ששון לאמר נפלה המסוה מעל פני משה (הוא מ"ד הנ"ל) הוא עומד גלוי פנים לעין העדה כל איש רואה כי הסיר מעליו חבלי הדת העברית ומוסרי חוקיו נתק הוא הרס מה שבנה משה (הוא משה רבינו ע"ה) אשר שם דיני מלקות ואלות על איש שיסור מאחרי תורתו ועתה נגילה ונשמחה בו כי השליך אחרי גיוו תורת משה ואולי יקבל עליו וכו' עכ"ל בעצמו ולא רציתי לטנף ידי להעתיק יותר, רק הכרחתי ללכלך עטי להעתיק מעט הנ"ל וגם בעל ס"ס העתיק בעצמו מ"ש עליו א' וז"ל משה בן מנחם בקש לעקור מה שנטע משה בן עמרם וכן נמצאים בדבריהם הרבה שמעתיקניו כדברים האלה מהם בעצמם שהרבה כתבו עליו שמבואר בדבריו לעקור ח"ו דת ישראל תורת משה קצת מבני עמינו שהם מבני חינוכו כתבים עליו כן וקצת מחכמיהם של או"ה שכותבים עליו ג"כ ששמחים בו בחכם מ"ד הנ"ל שרואין שהעיו פניו בלי בושה נגד תורת משה כנ"ל וכאשר העיד עליו גם עיקר חבירו ותלמידו המובהק דוד פרידלענדיר המפורסם גם במדינתם בשם רע כי פרק עול לגמרי שכל לימודו של רבו מ"ד הי' לזה לפרוק עול התורה והאמונה הק' כאשר הוא עמד לפניו כל ימיו וכמובן ומבואר מתוך דבריו כמובא בדבריהם בכ"ח העתקות המכתבים שנכתבו בזה ביניהם בעצמן ואם כי דוד פרי' הנ"ל וחביריו הרעים כיוצא בו בוודאי פסולים להעיד, בזה הם בוודאי נאמנים להעיד על רבם במסיח לפי תומם כעכו"ם ומומר שנאמן ג"כ במס"ל ובפרט כי אין צריכין לעדותם כי הכל רואין בעצמן עין בעין בתוך

דבריהם הנובעים ממנו שכולם כנגד תורת משה רבינו בכתב ובע"פ ובפרט בעריכות דבריהם בהוויכות שהי' בינו ובין אדון א' מאו"ה שהאדון הוכיח ובירר לו בפניו שהוא מ"ד הנ"ל עומד בתווך לעקור תורתנו הק' והם מצפים שימיר לגמרי לדתם וכל מה שהתווכח עמם והשיב להם ניכר ביותר ויותר מתוך תשובותיו עד היכן הגיע כפירותיו נגד דתינו הק' וע"ז אנו מחויבים לצעוק בקול מר מה שצעק הנביא ירמי' כי עברו איי כתיים וראו וכו' ההימיר גוי אלקים וכו' ועמי המיר כבודי בלא יועיל וכמה וכמה החציף פניו ככלב לחלל שם שמים בפרהסיא לבזות אותנו בפני חכמי העמים והשרים עד שרובם ככולם עונים פה א' שדעתו להעביר ישראל מן הדת ח"ו כי הלא גם הם רואים בעיניהם כוונת דבריו ואיך יכול להכחיש ועדיין הם מחציפים פניהם ואומרים שהוא הרים דורו כאלו כל הדורות שלפניו הלכו בחושך כאשר כתב עליו (בכ' חו"ש הרמבמ"ן) הנ"ל וז"ל בע' מ"ח אם נראה איש יגביה עוף כנשר וכו' אחרי אשר בחשך הלכו דורות רבות אשר לפניו אם נמצא יועץ פלא בין עם אובד עצות וכו' וכן בע' מ"ז כותב וז"ל הדור הזה דור דעה המאיר לארץ בחכמה במוסר ובאהבה מכל הדורות אשר לפניו וא' כתב בשירו אשר בן מנ' (ימ"ש ונ"ז) בנתיבות שלו הדריך דוריהו עכ"ל הדריך הדריך ככלב כפגר מובס הי' נחשב בעיני הדור בזמנו בין הגדולים והקטנים בין הרבנים והגאונים ובין היראים והחרדים כולם מאסו וגעלו בו בו ובשלוחיו בו ובתלמידיו עד שכל מי שנגע בדעתו התרחקו מהם כמבעלי ראתן ויותר, ובתחילה החרים ונידו אותו ואת חביריו וסיעתו נה"ו וכו' אך מחמת מרירת הגלות מאימת מל' לא היו להם כח בעו"ה לעקרו ולשרשו לגמרי כרצונם כמפ' כ"ז במדינותיהם עד שהקול נשמע פה בינינו כאשר סיפרו לנו אבותינו ורבותינו נ"ע, וכאז כן עתה אף שפשתה נגע המספחת הזאת ורבים נתפסו ברשתם הרע עם

כל זה חלילה חלילה שהחשיך פני דורינו אשר אצלם בלשון תהפוכות והם נקרא אור במקום חשך כי עדיין כל דורינו חזקים באמונת אבותינו בה' ובמשה עבדו ובכל עבדיו המקבלים התורה מיהושע עד הנה וחלילה לנו לשנות דין א' ואפילו מנהג א' ממנהג אבותינו, לא תהא כזאת בישראל, ובשביל זה באתי בקונטרס הזה לקרוא בקול גדול לשבר מתלעות עול לבל יתפארו עלינו לאמר שהדור הזה הולך בדרכיהם ח"ו והם הרימו הדור וכי ח"ו וכיוצא בדברים רעים כאלה כו' חלילה לנו לכל הדור הזה ולכל הדורות זרע ישראל עבדיך הבאים אחרינו מלנגוע בקצה הסם המות הרע שלהם כי אנו כולנו מובדלים מהם ומדרכיהם הרעים ומדרכיהם המרים ואנו מתפארים בזה בכל יום ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים האלה ונתן לנו תורת אמת וכו'.

[ל"ב] ועתה באתי להעתיק לך מה שנמצא בספרי הגאונים קדושים אשר בארץ המה, מה שכתבו כל אחד ואחד על ספר המורה ועתה בעיניך תראה ותבין כי מיום שיצא זה הס' מועתק ללשוננו לא נחה רוח חכמים ממנו וצעקו כולם פה א' שהוא היפך ומתנגד מאוד לדעת האמתי של התורה הקדושה וכבר מפורסם קול הרעש הגדול מה שהרעישו עליו עולם ומלואו כל הגאונים האמיתים שהי' בדורו ואם קצתם חפו עליו מחמת כבוד תורתו אבל לא הודו לדבריו חלילה ומאז ועד הנה בכל דור ודור שבאו אחריו מקנאים קנאת ה' צבאות שצעקו עליו מרה זה בכה וזה בכה וכולם דעתם שוה לטובה שההולך אחר דעת ספרו הנ"ל פורש עצמו מן החיים אמתיים של התורה הק' ועוקר א"ע משני עולמות עד שגם בדורות האלו מצינו כמה מחברים יראים ותמימים גאונים מופלגים אשר כולם רגשו וחפו עליו מחמת כבוד תורתו בדיני הלכות התורה עם כל זה לא נשאו פנים לספרו המר והמרור הנ"ל וכולם כתבו כמו שכתבו כמה וכמה

קנאת ה' צבאות

לה

צריכין להתרחק ממנו כאשר תראה בעיניך ואעתיק לך מעט מהרבה כי אין בידי כל הספרים המדברים בזה להעתיק מהם רק אשר מצאה ידי מהם העתקתי קצת ודי בזה לחפץ באמת לבל יאבד עולמו ע"י הס' הנ"ל: וזה לשון ספר עבודת הקודש להרב הק' כמותר"ר מאיר בן גבאי וצלה"ה, בחלק העבודה בפ' מ"ג כתב וז"ל הרמב"ם ז"ל שפט וכו' וזה גרם לו הסתבכותו בשרשים הפלוסופים והדבקו בהם וחשבו שהם אמתיים כאמתה של תורה ח"ו ולזה פירש דברי התורה באופן שיסיכמו עם דברי אריסטו וזיפיו והבליו וכן עשה בדברי מקבלי האמת ע"ה כמפורסם בספריו וחשב שמופתי אריסטו ופתויו אי אפשר לחלוק עליהם ולהכחישם ולזה כשיראה בתורה או בדברי מקבליה ע"ה דבר כנגדם יפרשהו באופן שיסיכים עמהם וחשב לפתי וסכל ועקש הבא כנגד דבריו כללו של דבר על הזמן העבר אשר בו זרחה זאת הצרעת אמר הנביא ע"ה ימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה וזה אמת אין ספק בו וידוע לחכמי האמת היותו כן ואש קנאת התורה הביאתני אל זה וכו' עכ"ל.

[לג] ובפרק א' מחלק התכלית האריך לסתור דעת החוקרים המתפלספים מבני עמינו שמקטינים מעלת האדם כו' ומהם הר"מ ז"ל (וכבר הכו על קדקדם כל הדורכים בנתיב האמת בכמה ספרים אין מספר ומהם השל"ה הק' וכו') וכתב שם וז"ל וזה הדעת הנפסד ההורס חומת האמת לקחו הרב ז"ל מפאת הרע שבעץ הדעת הוא דעת הכופרים מאמיני הקדמות וכו' זאת הסברא הרעוע והדעת הנפסד מקורה בפאת הרע שבעץ הדעת המר והגמחר ומשם שאבו הכופרים הרסי הדת והאמת ואחריהם נמשך הרב ז"ל והבאים אחריו מפילוסופי עמינו ההופכים ללענה משפט והיותו רע ומר כי כפתו את המלכה לדור בכפיפה עם השפחה הכעורה הכושית וכן עשו כי בקשו להם פסוקים מן הנביאים

והכריחום לצפצף דעות נכריות והפלא על הרב ז"ל אחר שבאו כתובים בתורה ובדברי הנבואה יעידון ויגידון על מעלת האדם וחשובתו על הנבראים עליונים ותחתונים והיותו התכלית האחרון לכולם וכו' אין זה כי אם קריאה אל תואנות ועלילות לקיים דעתו ולחזק סברתו והלוך אל שטתו במ"ש וכו' הנה גילה הרב ז"ל דעתו והוא כי הענינים הפילוסופים הם הם קרובי התורה ואהוביה אחיה מיוחדעיה וכו' ולא ישוו כלל חלילה כי זה קדוש וזה חול זה טהור וזה טמא זה אור וזה חשך זה בר וזה תבן וערב זה עם זה, ולא עוד אלא שעשה עיקר מן הטפל והשליך אמת ארצה כי גזר אומר כי אין חכמה בישראל כי אם הפילוסופיא ולא ידע כי החכמה החיצונית ההיא יש לה שורש כי היא קליפת האגוז קשה ומרה המתדמה בעצמה בחכמת שלמה המפוארה שאין בה סיג וחלאה ומתנשא לומר אני אמליך וע"ז היה הוא ע"ה מתאונן ברוח הקודש ואומר תחת שלש רגוזה ארץ וכו' תחת עבד כי ימלך וגו' וכו' והפילוסופיא השנואה ההיא היא חכמה החיצונית שהוא חוץ למחיצה העליונה, ההורסת שרשי התורה הקדושה ועקריה למטה וכו' ובני עמינו החכמים בעיניהם חשקו בה מאוד כי פתתה אותם כי כן דוגמתה תפתה ותכשיל וכו' וזה גרם להם לקחת נשים נכריות ולהסתפק בילדי נכרים וכו' ע"ש עוד כי האריך שם הרבה וכו' ובכל הספר להרוס ולעקור כל דעות רעות ומרות הנ"ל כי לא באלה חלק יעקב וכו'.

[לד] וז"ל בפרק ט"ו מחלק התכלית ואם כן שוא שקדו ולריק יגעו החושבים כי בחקירתם ובשקול דעתם ועיונן הפילוסופיא יגיעו אל מחוז חפצם ידמו בעצמן כי הם קרובים אל הרצון העליון, והם רחוקים ממנו וכל מה שהשתדלו להשיגם בעיונם השכלי יסכלוהו ויוסיפו סרה והרחק ממנו ולא נשאר בידם כ"א הטורח הנמרץ והאשמה על הוצאת זמננו לבטלה וזה חלקם מכל עמלם ואף אם נודה שהשכל בחקירותיו ועיוניו הסכים אל האמת

הנה מה שישכיל לא ישלים בו את נפשו כ"ש שהמדריכים אל הישרה מחכמי בני עמנו הפילוסופים הודו ולא בושו ומנו החסרונות אשר ישיגו אל דרך העיוני ומהטעות והשגיאה אשר יקרה בהשגתו כי בכל דור ודור התחלפו דעות אנשי העיון ואופני חקירותיהם ותמיד יחלקו האחרונים על הראשונים עד שמה שחשבו הקדמונים שיש מופת על מציאותו שערו אחרונים שיש מופת על סותרו ומה שיורה על קצורם מ"ש הרב ז"ל בפ' י"ט ח"ב, אמנם כל מה שידבר בו ארסטו מגלגל הירח ולמעלה הנה כולו כדמות מחשבה וסברא מלבד קצת דברים כ"ש במה שיאמרוהו בסדר השכלים ע"כ, ואמנם כל מה שאמר בכל הנמצא אשר מתחת גלגל הירח עד מרכז הארץ אמר הרב שהוא אמת בלא ספק והנה בעל הריב הודה בקצורו במה שדבר בו מגלגל הירח ולמעלה ובמה שאמר בכל הנמצא אשר מתחת גלגל הירח אחר שהמוסכל רב מהמושכל וכמו שגלו זה האחרונים והאריך בזה החכם הר"י אברבנאל ז"ל בפירושו לספר מלכים בפרשת בגבעון נראה ה' אל שלמה, מי יאמין לשמועתו במה שהתחכם בדברים השפלים כי ההשגה בהם לקחה מן החוש וידוע כי על הרוב יכזב במוחשיו לא יסכים אל האמת כ"א אל המעט והוא בטל במעוטו עד שלא יגדר בשם חכמה והראיה על שגם בדברים השפלים האלה בחשכה יתהלך ולא ידעם שמעולם לא נשמע עליו ועל שום חוקר אחר שיפעול בראיות טבעיות בדרכים הטבעיים לשעתם כמו שנשמע כן על חכמי ישראל ע"ה וכמו שאזכור עוד בפ' ס"ז מזה החלק בס"ד וזה מופת על שידעו והשיגו האמת בכל הבריאות והטבעים וסגולותיהם ואין ידיעתם וחכמתם ממין חכמת היווני החוקר וזה יחסום פיות כל האומרים כי כל חכמת היווני חכמת חכמי ישראל חלילה כי מה לתבן את הבר וכבר נודע בשערים כי הרב המורה ז"ל נתאמת אצלו זה הדעת לחשבו כי אין חכמה בישראל כ"א החכמה היוונית ומרגלא בפומי כי השלימות האחרון הוא ציור

המושכלות וא"א שיגיע זה השלימות לאדם לדעת הרב כ"א בעיון החכמות טבעיות למודיות ואלהיות ועל הדרך אשר ידעום היווני וברם מלבנו עד שהעוסקים בתלמוד ובמצוות לא הגיעו למעלת המבינים בעניינים הטבעיים לדעתו וכענין המשל אשר נשא מהמלך אשר הוא בהיכלו ואנשיו כולם קצתם אנשי המדינה וכו' כמוזכר בספרו פ' ג"א ח"ג ומזאת האמונה הפליג עוד עד שאמר שדעות היווני הם דעת נביאינו וחכמי תורתנו ומזה יצא לו לפרש דברי התורה והנביאים והחכמים באופן שיסכימו עם הדעות ההם ובפ' י"א ח"ב מהמורה אמר ואלו הענינים כולם כבר בארנו שאינם סותרים דבר ממה שזכרוהו נביאינו וחכמי תורתנו כי אומתנו אומה שלימה בחכמה כמו שניאר ית' על יד האדון אשר השלימו ואמר רק עם חכם ונבון וגו' אך כאשר אבדו טובתנו רשעי אנשי התורות הסכליות ואבדו חכמינו וחיבורינו והמיתו חכמינו עד ששבנו סכלים כמו שיעדנו רע בעונותינו ואמר ואבדה חכמת חכמי ובינת נבוניו תסתתר והתערבו בהם ונעתקו אלינו דעותיהם כמו שנעתקו אלינו מדותיהם פעולותיהם כ"ש בדמיון המעשים ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם כן אמר בהעתקת דעות הסכלים אלינו ובילדי נכרים ישפיקו ות"י ובנמוסי עממיא אזלין וכאשר גדלינו על מנהג דעת הסכלים שבו אלו הענינים הפילוסופים כאלו הם נכרים מתורתנו בזרותם מדעות הסכלים ואין הענין כן ע"כ. ושלמים וכן רבים מהאחרונים השיגוהו ותפסו עליו לקנאתם לה' צבאות ולכבוד תורתו ומהם החכם ר' יוסף בן שם טוב ז"ל עם שהי' חכם בקי וחרף מאוד בפילוסופיא כתב בספרו עין הקורא מ"א בזה הלשון וראוי לבקש סבה ולתת טעם נכון למה יחזיקו אותנו אויבינו לעם נבון וחכם בעבור עשיית החוקים והמניעה מעבירות וזה דבר לא יתנהו השכל האנושי והרמז"ל כפר בזה בספר המורה ואמר כי לא יחזיקו אלו הפעולות אותנו לחכמים כי אם לשכלים ולזה החליט

קנאת ה' צבאות

לט

המאמר כי זה יורה על רוב בקיאותינו בחכמת האנושיות ר"ל הלימודית הטבעית האלהית כי אלה הם חלקי הפילוסופיא העניות כמו שביאר וכו' שעם שזה האיש גדול המעלה והשעור הנה נסכל לעשות הרבה מאמרים ובפרקים ברבים מספריו אשר מהם יצא שרש פרה ראש ולענה ומי יתן ידעתי מי היה יותר חכם בטבעיות או אריסטו או הלל ושמאי ויתר חכמי ישראל וכו' ויש לר"ם ע"ז טענות חלושות מזוייפות כי מיום גלות הארץ לא נמצא בישראל איש חכם ונבון בענינים האלה כמוהו ואשר הביא אל רמז"ל לחשוב מחשבות דק רע כל היום הוא חשבו כי אין שום חכמה אחדת זולתי חכמת אלה האנשים וכי אין שום דבר דאוי שיפול עליו שם יודע וידוע זולת חכמתם וזה הביאו אל שאמר כי מרכבת יחזקאל וישעיהו אשר חוייבנו עליה ההסתר, איננה דבר זולת חלק קטן מחכמת אריסטו וזה גלוי למי שהפליג העיון בספרו המורה בכל פרקיו ומאמריו מלה במלה והשתכל לדעת חכמת אלה האנשים עד שהוא מבואר כי כל מה שהשיג יחזקאל ע"ה ידוע לרוב חכמי הנוצרים הישמעאלים והיונים ידיעה יותר חשובה ונקיה מהטעות לפי דעתו מידיעת יחזקאל ע"ה וזה מבואר למי שהבין הנרצה אצל הרמז"ל אומרי ואשמע את קול כנפיהם כי בעבור כבודו אמרתי לא אזכרנו ואני אפלא אנה פנה רוח ה' מאת רמז"ל מי החשיך את מאור עיניו ומי נתן ספר מוטעה לפניו והפרשה הזאת כולה אומרת כי על עשיית החוקים והמשפטים יאמרו עם חכם ונבון באמרו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים והר"ן ז"ל וכו' וזה כי יאמרו ומי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו וגוי נתן טעם למה שאמר כי הוא חכמתכם ובינתכם וגוי וזה כי כאשר יראו העמים כי אנחנו קוראים אל ה' אלקינו בעשיית אלה החוקים והוא יענה אותנו ויתן את בקשתנו יאמרו אין איש בארץ אשר ידע את האלקים חיים וידע לרצות אותו באופן יתן בקשתו כגוי הזה ואין חכמה

יותר גדולה מזו, אחי ורעי הביטו וראו הנהי' כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו, כי אריסטו השתדל בספר האותות לדעת מהות המטר ואופן הויתו וסבתו הפעולית והחמרית וחקר עליו חקירות רבות והתיר ספקות גדולות והפליג לדבר עליו הראיתם או שמעתם כי בהיות העולם בצער ובשנת בצורת היועילוהו חקירותיו להתיך מטר ארצה כמו שהי' עושים עשרה מישראל באשר יהי' שם ש"ץ עטוף בטליתו וקורא אל ה' ב"ג מדות ובזכרון שבע ברכות אשר תקנו רז"ל כ"ש במ' תענית וכראות העמים את חוני המעגל אומר י"י ישב רוחו יזלו מים והנה הגשמים על הארץ, או כראות ארסטו אומר הוית המים ואין מים לשתות לאיזה מהם יחזקו ליותר זכם וכראות את גלאינוס דורש במהות הצרעת וסבותיו ודרך רפואתו והצרעת זרחה במצחו או כראות את אלישע אומר ורחצת בירדן שבע פעמים וטהר לאיזה מהם יחזקו לרופא גדול הנה אלה הענינים מפורסמים ומקובלים בזאת האומה ועיניכם הרואות גם היום אשר חרה אף ה' בעמו אם קוראים אליו בכל נפשם והוא יענם, השמעתם לבטלמיוס עם גודל ידיעתו במלאכת הכוכבים וידיעת מהלך צבא השמים אם עמוד יעמוד השמש לו כמו שעמד לנקדימון בן גוריון לפי מה שבא בקבלה השמעתם לאריסטו עם רוב פלפולו בחכמת וכו' שיאמרו כי מלאך בא אליו או אפילו אליהו אישתעי בהדי' ופה אל פה ידבר בו או אפילו במראה ובחידות כמו שקרה לחסידי אומתינו לאלפים ולרבבות וכו' עכ"ד, הנה השלם הזה עם כל בקיאותו והסתבכותו בחכמת היונית לא כפה על האמת פסכתור והודה ולא בוש כי אין חכמה ואין תבונה כ"א בעסק התורה ובקיום מצוותיה ובעליה קוראים אל ה' והוא יענם והיא חכמתם ובינתם לעיני העמים לא העיון בשלשת חלקי הפילוסופיא וזכור לטוב כי לא עשה תורתו פלסתר וכו' עזי כאן דברי ספרי עבודת הקודש ועוד האריך בזה הרבה וביאר לעין כל מי שיש לו מוח

בקדקרו שדבריו בס' המורה הם בוטים כמדקרות חרב כנגד
רשי התורה והביא הרבה מכל הגאונים האמתים שכולם צעקו
מרה בכל דור ודור על דבריו בס' הנ"ל ובכל מקום שמדבר כיוצא
בהם כמפורסם וכתב עוד בפרק ט"ו הנ"ל וז"ל ועוד אשוב אתפלא
איך אמר הרב ז"ל כי דעות הפילוסופים הם דעת תורתנו ונביאינו
וכו' והכתוב צווח כי לא מחשבותי וגו' כי גבהו שמים מארץ וגו'
וכו' ואיך הפילוסופים בשקל דעתם בהקשיהם ומופתיהם השכליים
יסכימו לדעת העליונה שהיא התורה והגבואה כי רחוקים הם
משם לאין שיעור, וזרים ונכרים הם הענינים הפילוסופים מתורתנו,
אין להם חלק וזכרון בה, והיותר רע ומר כי גראה מדבריו במ"ש
בפרק ס"ג חלק א' מהמורה כי משה אדון הנביאים ע"ה לא הי'
שלם בדבריות כיוני ח"ו וזה כי אמר שם על מה ששאל בסנה
באמרו ואמרו לי מה שמו וכו' ולדעתו יפה כח היווני מכח של
משה ע"ה וכו' אוי לאזנים שכך שומעות וכו' ואחר שקיים הרב
הדעת הזה הנפסד אין להפלא עליו בחשדו לישראל וכו' ולדעתו
אבדה החכמה והקבלה מהם מצרת גלותם וכו' והופיעה בבית
מדרשו של היווני ושאר הפילוסופים, וכבר קדם לו עוד מזה בפ'
ע"א ח"א אמר דע כי החכמות הרבות אשר הי' באומתנו בהאמתת
אלו הענינים אבדו בארך הזמן וכו' עכ"ד, והאמת כי הפילוסופיא
אבדה מאומתנו כי מעולם לא נמצאה בה והיא אבדה שלא נתנה
לבקש כי נכריה היא זורה ואסורה לבוא בקהל ה' וכו' וההערות
והרמיזות אשר באו בתלמוד ובמדרשות לא באו להעיר ולרמוז
על מה שחשב הרב ועלה על דעתו לפרש ולבאר בהם כמו
שיתבאר זה תכלית הביאור למבין כוונת הרב בהם וכו' וכו'
והאריך בזה בס' עה"ק הנ"ל ואין הפנאי מסכים להעתיק כל
דבריו וסיים שם מ"ש המורה הנ"ל בעצמו שלא נתבררו דבריו
מפי גבואה וכו' ואפשר שיהי' חלופו וכו' וכתב עליו הגה הודה
ולא בוש שלא באתהו גבואה במה שאמר ופירש בסתרי התורה

בספר ההוא ובפרט במעשי בראשית ומעשה מרכבה וגם לא נמסרה לו קבלה ממלמד וכו' ע"ש.

ובפרק ט"ז שאחריו כתב וז"ל הפילוסופיא והיא נקראת חכמת יונית לרוז"ל וכו' היא אסורה לכל אשר בשם ישראל יבנה, ואסורה מבואר ממה שארוז"ל וכו' בסוטה ובקמא וכו' עד ארור האדם שילמד את בנו חכמה יונית וכו' עכ"ל ובפרק י"ז כתב באריכות גדול בדברים של טעם ואמת שהפילוסופיא אסורה וז"ל, א"א לעמוד על האמת בשום דבר ע"י חקירות הפילוסופיא כ"א ע"י הקבלה האמתית כאשר קבלנו איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה וכתב שגדולים וטובים הרחיקו חכמת הרמב"ם להיותם מקום העמדת רגל כנראה ממה שכתוב בס' מורה ובס' מדע למודה על האמת ולא יהדר ולא ישא פני גדול ודחיה בשתי ידיים ולא היתה רצוי' אצלם וגרם לו שבנה על יסוד רעוע שהוא שרשי היווני ותלמידיו הממרים, ומי יתן ולא היה כ"א בעל מלאכה אחת וכו' והאריך בזה והביא משארוז"ל ולא תתורו אחרי לבבכם זו מינות וכו' ואמנם הקדמות שעליהם יבנה ויולידו הפילוסופים אינן אמיתיות כי לא באו מהשכל האלקי ולזה גם התולדות שוא ידבר כזב וכו' והביא שם גם מס' העקידה שכתב בזה הלשון בשער ה' מספרו שכרו מיינו והשחיתו והתעיבו עלילה והוא מה שכלנו בימים הראשונים מה שדומה לנו עד הנה כי מייך זה העיון המחקרי שתו חכמינו גם שמריו שתו אנשינו עד אשר נפתה לב העם בכלל לגרש האמונה האלהית מלבם ולהחליש בה כחם וכו' ע"ש ועוד האריך שם בזה בדברי אמת כולם נוכחים למבין וישרים למוצאי דעת וכן בשאר הפרקים בחלק התכלית ועוד בכמה מקומות בספרו צווח ככרוכיא בכמה לשונות כנגד הספרים של חקירות הנ"ל וכן בפ"ח מחלק סתרי תורה ביזה ולעג הרבה על שטות האומרים כי מעשי בראשית ומעשי מרכבה הם חכמת היווני ח"ו ח"ו לא תהא דעה זאת בישראל וע"ש בפרק הנ"ל

ובכמה מקומות שהאריך בזה בדברים אמתיים שא"א לשום בר דעת להכחישם כ"א המתעקש להכעיס לבקש תואנה לפרוש מאחרי המקום וכו' רחמנא ליצלן ובפ' ל' מחלק התכלית האריך לסתור מ"ש המורה בפ' י"ט חלק א' בענין כבוד ה' וכו' וכתב וכבר השיגו רבינו הגדול ר"ס ז"ל ועוד יש בדעת הרב העמדת רגל ומקום טעות באמרו וכו' ואח"כ כתב וז"ל וכאלה הרבה בדברי הרב ובסודותיו מקום טעות והעמדת רגל האמנה הקדושה וכו' עיין שם.

[לה] וז"ל השל"ה במסכת שבועות (ד' קס"ו) הרחקת לימוד הפילוסופיא ואיסורה מבואר בדברי הקדמונים והאחרונים ואם להביא כל דבריהם הוא עלי למשא אפס קצת מהם תראו מה שכתב בזה רב האי גאון נמצא בעין יעקב במס' חגיגה במאמר ד' נכנסו לפרדס ע"ש, והרא"ש ז"ל כתב בתשובה כלל כ"ה וז"ל ואע"פ שלא ידעתי מחכמה החיצונית שלכם בריך רחמנא דשיזבן מניה כי בא האות והמופת להדיח האדם מיראת הש"י ותורתו וכו' עד לא תהא תורה שלנו כשיחה בטילה שלכם חכמת הגיוניכם אשר הרחיקו כל חכמי הדת כו' עד כי חכמת התורה וחכמת הפילוסופיא אינן ע"ד אחד, ואמר החכם כל באיה לא ישובון, ר"ל כל הבא ונכנס מתחילה בחכמה זו לא יוכל לצאת ממנה להכנס בלבו חכמת התורה כי לא יוכל לשוב מחכמה טבעית ולא ישיג לעמוד על חכמת התורה שהיא ארחות החיים כי יהי לבו תמיד על חכמת הטבע ותעלה ברוחו להשוות שתי החכמות יחד ולהביא ראייה מזו לזו ויעוות משפט כי שני הפכים הם צרות זו לזו ולא ישכבו במקום א' עכ"ל יע"ש כי קצרתי.

[לו] ובעל שבילי אמונה נכד הרא"ש הי' כ"ש פעמים בספרו דף ק' הוא כתב בנתיב הח' וז"ל ראיתי תועי רוח שחשבו עשיית המצוה שאביי ורבא נושאים ונותנים בהן דבר קטן וכו' עד ומזה יצא להם בטול העשייה בכלל המצות כתפלה ותפילין ואיסור

והיתר ואין נותנין דעתן רק בחכמת הפילוסופים וחושבין שזהו מעשה מרכבה, וזה באמת אבדון ומות, והמאמינים כן נבדלים מקהל ישראל, וכו' עד ומרוב עונינו נמצאים מבני עמינו נמשכים אחר הפילוסופיא אפרים רועה רוח ורודף קדים וברית עם חכמי האומות יכרותו להתעסק בחכמת היוונים ויהיו לאחור ולא לפנים מהמונים הם חיצונים כי למדו הפילוסופיא הנקראת חכמה חיצונית וכו' והביא ראיה מפרק חלק כי לומדי הפילוסופיא אין להם חלק לעוה"ב אח"כ הודה ולא בוש על חטאתו אשר חטא בלמדו מעט ממנה בזה הלשון עם היות שידעתי שעשיתי בזה עון אשר חטא, את עוני אני מכיר וחטאי אני מזכיר וכו' ע"ש כי קצרתי והרשב"א ז"ל ס' תי"ט מתשובותיו האריך בזה והא לך שנים שלשה גרגרים מראשי אמורי אמריו, אמר המתמיד בס' היוונים עושה אותם עיקר ועוקר תורת ה' ומן החרב אשר בידם לא נשמר וישום מר למתוק ומתוק למר, מעורר על תורת אמת מצה ומריבה וכו' עד גם ראיתי את הלחץ שלוחצים ונלחצים נגד התורה וחכמיה וכמעט עוקרין כל תחומיה עד ואם יש בס' ההם קצת דברים מועילים, יש בהם כמה נזקים ושועלים נרמים מחבלים ומושכים בהם בחבלי השוא ונתעה לא יאמן בשוא ויצא שכר הדבר הטוב בהפסידו במכות אשר הכוהו חכמים בין ידיו ואם אסרו חז"ל להגות בס' בן סירא כ"ש באלה יש שגורמים לסור מאחרי ה' היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה וגו' ויתר דברי קצפו אשר קצף על יושבי עיר פרובינציא על התעסקם בחכמת חיצונים והחרם שהחרים הוא ובית דינו שלא להתעסק במה הנם כתובים על ספר תשובותיו ע"ש, והשר הגדול החכם הרופא ה"ר יהודא בן אלפאכאר כתב לרד"ק בזה הלשון, יאמר נא קמחי ששמו צמח מתי נתנו מקראי קודש להדרש במדת החכמה היונית וילכו אחרנית, ומתי נחה ארם על אפרים ותעלה ותצא מרכבה ממצרים לא כן הדבר כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, והאריך עוד

קנאת ה' צבאות

מה

ע"ש, והחסיד ה"ר שם טוב בהקדמתו לס' האמונות אשר לו נתרעם על מתפלספי בני עמינו בזה להם לעג להם ובסוף דבריו אמר כשחקרתי בדבריהם בערה בקרבי שלהבת, כי פרחת בבני ישראל צרעת ממארת וראיתי כי בכל הדורות האלה כפרו והמירו המופלגים בחקירה ע"ש, ור"ת בספר הישר מנה י"ד דברים שמבטלים עבודת השי"ת והא' מהם החכמות והדעות וז"ל יש חכמות משחיתות האמונה כמין חכמות חיצונים וחכמת הפילוסופיא ואין צריך לעובד אלקים לשקוד עליהם רק ירחק מהם בכל כחו כי טרם ששיג מהם תועלות יאבד אמונתו וכמה חכמים בעיניהם חשבו שעלו למרום החכמה ושעמדו בסוד גדול ולא ידעו כי רחקו מהאמונה ולא יכירו הדבר כי המתעסק בחכמת הפילוסופיא תרחיקוהו מעט מעט והוא לא ידע ולא יבטח הנכנס בפילוסופיא שלא תאבד אמונתו וכו' עכ"ל ובשער וא"ו ובשער י"ג כתב עוד וז"ל אם מתעסק בחכמות החיצוניות אשר מחייתו הם, צריך לבקש עסק אחר שתהיה מחייתו ממנו וישליך עסק זה כי יותר יהי' ההזק הבא עליו מן התועלת שירויח בו, כי כל המשחיתים אמונתם המאבדים תקותם מהעה"ב הם אשר דבקו בחכמות חיצוניות ואשר התחברו ללומדיהם ואם יחשוב שהוא חסיד ולא יוכלו החכמות להשחית אמונתו, אין הדבר כאשר מדמה אבל הוא מתרחק מעט מעט מהאמונה ואינו מרגיש ויחשוב שהוא מחזיק בתומתו והוא לא ידע שהוא רחוק ממנה מאוד וכו' עכ"ל, ומה מאוד האריך הרב המקובל בספרו עבודת הקודש בחלק התכלת פרק ט"ו וט"ז וי"ז וי"ח וי"ט, ופ"א מחלק סתרי תורה, בפרקים אלו גילה קלונם ברבים והזהיר במאוד מאוד מהם ואמר כי שלמה המלך ע"ה יסד ס' משלי ברוח הקודש על שתי גשים אחת אהובה והאחת שנואה, השנואה היא הפילוסופיא אשה המנאפת והיא אשה זרה אשר אמריה החליקה והיא המפתה את האדם ולא ידע כי בנפשו היא מביאו לידי מינות, והאשה המשכלת אשה יראת ה'

היא תתהלל היא תורה צוה לנו משה מורשה א"ת מורשה אלא מאורסה, ובווהר פ' תצא גילה כי אית שדים ת"ח וכנגדן בארץ מארי פילוסופים דישראל וכו' ואית אחרנין מארי סתרי תורה וכו' ע"ש עכ"ל ספר של"ה הקדוש.

[לז] גם האלשיך בספרו רב פנינים על משלי האריך באזהרות עצומות לברוח מהאשה זרה שהוא חכמות חיצוניות שהב רוצים לפתות ולהסית ולהדיח את האדם מן התורה והאמונה הק' ח"ו, ע"ש שהאריך הרבה בזה, ובפרט בקפיטיל ז' ע"ש.

וע"ע מש"כ רב האי גאון הובא בעין יעקב על מארוז"ל ד' נכנסו לפרדס שצועק מרה על העוסקים בחכמות כמובא שם תשובה שהשיב הגאון הנ"ל להנגיד וזה מה שכתב לו, תקון הגוף והנפש ומישיר הנהגת האדם, הוא עסק המשנה והגמרא וכו' ואשר יסיר לבו מזה ויתעסק בדברים ההם אשר זכרת יסור מעליו יראת שמים ויפסיד באותם הענינים כי יסלק מעליו כל דברי תורה לגמרי ומזאת ההסרה יארע לבני אדם שישתבשו דעתם עד שלא יחושו לעזיבת התפלה ולשאר המצוות אבל אשר ימציאו עצמן לתורה וליראת ה' יצא להם מזה כי ינהיגו כל ההמון ליראת שמים ואחרי התשובה בלא פקפוק, ולא ישימו שום ספק בהקב"ה ואם תראה שאותם האנשים המתעסקים באותם דברים יאמרו לך כי הוא דרך סלולה ובוה ישיגו לידיעת הבורא לא תשמע ולא תאבה להם ודע באמת כי יכזבו לך ולא תמצא יראת חטא וזריזות וענוה וטהרה וקדושה אלא באותם המתעסקים במשנה וגמרא אלה דברי הגאון רבינו האי ז"ל אביהם של ישראל עכ"ל בעל הע"י גם קודם לזה כתב שם כדברים האלה ע"ש.

[לח] חז"ל הרב רי"ע בחלק הנקרא אוצר הטוב מוסד ב' [דף ג"ו] וכל הדורש חכמת האלהות אצל הפילוסופים כדורש כהן בבית הקברות ודורש בעד החיים אל המתים ויפּוּ עשה וכו' אבל תלמידיו הפילוסופים וכו' כמו רד"ק איש אשר אין מעצור לרוחו בפירושו

למרכבת יחזקאל התאמץ לעלות במרכבה וליכנס לפרדס הנעלם וגן בעול ופגע ביער עם אילני סרק ובו חיתו יער ובהמה רבה, דימה שהוא הפרדס הנפלא כמו שעלה לפניו במחשבה, ותקנו קלקלתו שהי' לו לירא מעונש מגלה סתרים מה שהנביא כיסה ולא יקרהו עון פרסום אותן השבושים וההבלים שמותר להרהר בהן אפי' בבית הכסא כמו שאומר לנו אמ"ה ז"ל בפה מלא עכ"ל.

ובדף נ"ג מחלק הנ"ל (מוסד א') כתב כמה צריכין להתרחק מס' מ"ג, וכתב ז"ל שהוא מסוכן מאוד פן יהיו גבוך בדרכים עם סירים סבוכים כי הנה המופת הראשון שעשה ע"ז הדרוש בח"ב מספר הנ"ל וכו' היא שמצאה חן בעיניו והציגה לבדה עמנו פה בס' המדע לקוחה מאריסטו וכו' לא יודה בה בעל הדת שהיא בנוי' על פנת החדוש לו ידעו הרבנים וכו' לא הי' שותקים לו בכאן, אכן נמצאים קנאים לה' באגרות גם על ס' המדע אבל פלוסופי בני עמינו גילו ערות הדעת הנה וכו'.

ובדף נ"ד ע"ב כתב ז"ל במ"ג לא דבר נכונה בדעת זה המגונה שהותרה לו אחר ששנה ושלוש בה כאמור שהי' ראי' לסתור התחלת התורה ולהפוך על פיה הקערה השי"ת יצילינו מדעה זאת נכריה היא חרה וכו' עכ"ל ואח"כ נדחק לפרש דבריו לדונו לכ"ז, אבל עכ"פ כל דבריו להורות שהרבה באים לכפירות גמורות ע"י דבריו ושצריכין להרחיק ממנו מאוד מאוד.

ובדף נ"ה סוף ע"א (מוסד הנ"ל) כתב ז"ל אמנם מלאכת הגיון כבר מנעו חז"ל ממנו בדין כ"ש זה פעמים רבות בבית א' ובעיר האלהית כי היא מסוכנת מאוד מאוד ראה נא כי שני המלכים ראב"ע ורמב"ם ז"ל לא עמדו בפניה עם כל עוצם חכמתם לא נשמרו מן החרב אשר בידיה כי בנוסם וברחם מפחת ההגשמה וכו' עד אבל בדור הבא אחריהם לקחו דבריהם כפשוטן ופקרו בתורה בכללה והי' להם למוקש ולמכשול ואבן נגף לבית ישראל

ואשרי האיש התמים ההולך בתורת ה' בלי מופתי הפילוסוף וכר עכ"ל.

ובדף ס' ע"א (מוסד ד') כתב על הר"מ בהלכות יסודי התורה, ולא ידעתי להם יחוס עם יסודי התורה מה לדעות הללו עם התורה ויסודותיה וכר' לא עליה המשא בסודם של חכמים אל תבוא ולא תעמוד פרסה הלוואי שהרחיקה חכמינו ז"ל בשתי ידים ויאסרוה מכל וכל בל יעסוק בו איש הישראלי אשר ללכת באלה לא נסה כאשר כה עשו חכמי הדורות שגזרו איסור על לימוד אותה חכמה [כמבואר באג' הר"מ הידועה ובתשו' הרשב"א תט"ו ותי"ט] ויחשבוה לאבן מעמסה ולאבן נגף לציר מכשול שהכשילה רבים בתורה וגילו בה פנים של זעם וצרה כמפקירה להפוך דברי אלקים חיים מים מתוקים וצלולים למי מרה ועסקו בדרשות של דופי קיא תחת יופי ועשו רוב עניניה חוכא ואטלולא לעיני העמים הזילוה לכלכוה בטיט היון חומר וצורה לא תהא כזאת בישראל עם חכם ונבון להלביש התורה האלקית הנוה והמעונגה בבגדים צואים מחכמת היוגנית הכעורה ולהשקות גן המלך מלכו של עולם במים המאררים הנובעים מבאר זרה להצמיח קרץ שמיר איך ימיר תחת חיטה יצא חוח ובאשה תחת שעורה חלילה חלילה לנו לסור מאחרי תורת אלקינו ללכת בחוקות העמים הבל לבחור אלהים חדשים שכל הפועל, ועטרת שכליים נבדלים, יצירות משועירות אשר לא שערום אבותינו, עם היות לקחה און וכר עכ"ל.

ובדף ס"א (מוסד הנ"ל) הלא יבשו אותם המכנים עצמם תלמידיו שכלו בהבל ימיהם ושנותם בהבלי אוה"ע מדעות פלסופיות וחשבו להשיג שלומות נפשותיהם בעסק זה ברמסם חומר לצורה מתנכרה והגישו עצמותיהם והקריבו מנחות סברותיהם לשכל הפועל הנבחר מהם לעבודה זרה והשליכו אחרי גיוום מצוות מעשיות שבתורה ולמוד התלמוד וכר'.

ובסוף דף ס"ג ע"ב (מוסד ה') כתב לענין הי"ג עיקרים של

קנאת ה' צבאות

מט

הר"ם ז"ל וח"ל ואחר שהתורה אינה מקבלת השינוי והביטול בשום אופן חזרו שרשי הדת למספרן של אותיות התורה כי אחת היא ושוה אצלנו מי שכופר באות אחת ממנה כאלו כפר בכולה (וכמ"ש בסיום סולם בית א') לפיכך הוא טורח שלא לצורך לדקדק במנין של שרשים כדרך שעשה הר"מ ז"ל שהעמידן על י"ג ובעל עיקרים על ג' בלבד וחולתם שהאריכו למעניהם, ואם באנו לדקדק אחריהם כראוי אין אחד מהם שכיון החשבון אפי' לפי דרכם לדעת לנבון נקל, כשירצה לעמוד על דבריהם ולעיין בהם, אלא שהיא מלאכה שאינה צריכה לגופה של תורה ואין לנו נפקותא לגמרי מזאת החקירה עכ"ל.

זה לשון הספר יערות דבש מהגאון המופלא מהר"י ז"ל בדף מ"ב ע"ג בחלק א' לענין מיאוס דעות זרות על המתקרים: סוף דבר עבירה גוררת עבירה כל אחד בודה מלבו דרך ישר בעיניו לדבר דברים ברומו של עולם זה אומר כך זה אומר כך והכל גורם שני דברים אחת רמות רוח דנקטו לומר שהם ישיגו ענין מהות בורא וסדר בריאת שמים וארץ וטיב הנהגתו ומה שא"א להשיג בשכלם המזוהם ושכל עכור וחומרי יכחישו ויגזרו ויאמרו לא כן אין לנו אלא מה שהשכל שלנו גזר כי הוא האומר נגיד ומצוה לאדם ומורה לו דרך ומי חכם ולא יאמר כי זה הוא גסות הרוח שאין כמוהו שאדם הקרוץ מחומר נבזה טפה סרוחה עלול למקרים משתנה לפגעי זמן מוכנה למוזג איכות ומקרי יסודות קשור במקרי הזמן אשר לפי הכל השכל משתנה מיום ליום היום יאמר על מר מתוק ולמחר ההיפך יאמר שכלי שלם להכריע בענין אלקות אשר טבע כוכב אחד נבוכה לא יוכל להשיג על בורי' אם הוא אור או גשם המישי ואפילו בחכמות לימודיות שיש לנו מופתים חותכים מצוירים בחרט אנוש כמה חכמים טעו ועשו מונחים ובנו שרשם על קו תוהו ומה נאמר בדברים נשגבים כאלה אך כל זה נסתעף מן ביטול זאת התורה אשר שם משה לפני בני

ישראל כי ההוגים בו יראו כמה נסים ומופתים שנעשו לישראל אחר אשר גם מתחלה הי' לבבם קשה להאמין כי נשתקעו ג"כ בחכמת חיצונית מינות כהנה עד שלרוב אותות ומופתים שנעשו בפומבי ובהקהל שאין בו מהטעות ותחבולות נתברר ששקר נסך בקרבם ומזה ילמוד כי אין לסמוך על שכל כלל וכ"ו כי לא לחכמים ההכרע בענין אלקות ולחכמי תורה נוחלי מורשה להם תושי' וגבורה, ושוא עמלו כל החוקרים בשכלם המעופש וכ"ו ובזה ילמוד שאל יתהלל החכם בחכמתו וההוגה בתורת ה' ובמצותיו ימצא בו חן וכבוד וענוה ויראה כמה נעמו ועמקו מחשבת הבורא ית' להיטיב לברואיו ומה עמקו מחשבותיו ורחוק ממחשבותינו עד שאין לדמות אותנו לו בשום אופן ולא להביא ראיה מידיעתינו ומחשבותינו לידיעתו ומחשבתיו כמו שעשו אלו טפשים עכ"ל.

גם בספר הנ"ל הביא הטעם ריר חלומות של המורה על איסור אכילת חזיר כדי שלא יתרבה הפרש בעולם וכתב בעצמו שהוא קלוש ורחוק מאוד אבל היה לו לצעוק ככרוכיא על שטות כזה המתעה את העולם וכ"ו וכמו כן הם כל טעמי המצות שלו השי"ת יצילנו מטעמים מרים כאלה.

ועיין בס' שומר אמונים להגאון ר' יוסף אורגנס ז"ל שהאריך והפליג לדבר נגד ס' המורה שהם בדוים והם נגד התורה ודברי רז"ל והביא מכמה גאונים קדמונים קדושי עליון ששפכו סוללה עליו ונתנו עליו בקולם נגד זה וז"ל בתחילת הספר בדף א' ע"ד הר"ן ז"ל כתב וז"ל, הרמב"ם כתב מה שרצה והלואי שלא נכתב עכ"ל, והביאו הרב בעל כסף משנה בפ"ד מה' יסודי התורה ע"ש, והחכם ר' שם טוב בר שם טוב בספרו עין הקורא מ"א אחר שהאריך בטענות נגד הרמב"ם אמר וז"ל ויש לר"מ על זה טענות חלושות מזויפות כי מיום גלות הארץ לא נמצא בישראל איש חכם ונבון בענינים האלה כמו אריסטו (כן הוא לפי דעתו) ואשר הביא אל הרמב"ם ז"ל לחשוב מחשבות רק רע כל היום, הוא חשבו כי

קנאת ה' צבאות

נא

אין שם חכמה אחרת זולת חכמת אלה האנשים, זה הביאו אל מה שאמר כי מרכבת יחזקאל וישע' אשר חייבנו עליה ההסתר איננה דבר זולת חלק קטן מחכמת אריסטו, וזה גלוי למי שהפליג העיון בספרו המורה בכל פרקיו ומאמריו מלה במלה וכו' והאריך עוד בזה גם החכם בעל ספר דרך אמונה בש"כ מ"א והחכם ר' חסדאי בספרו אור ה' מ"ד דרוש י' ובעל ס' תהלה לדרך ח"ג פ"א והחכם בעל ספר נוה שלום במ"ד פ"ד מהדרוש השני כולם כתבו שא"א לומר וכו' כמו שסובר הרמב"ם וכו' ור"ב ברא עגלא, ור' זירא ברא גברא וכו' ובאמת כי רבו מארבה המלעיגים על פירושו במרכבות יחזקאל ועל טעמי המצות שכתוב במורה, וכתבו עליו כי מי יתן החרש יחריש וכו' עכ"ל הס' שומר אמונים גם הביא מ"ש הרשב"א בתשובה סימן ר"כ שביזה מאד דברי הרמב"ם שמכחיש בספרו מציאות השדים וכו' וכתב עליו הרשב"א וז"ל והוא הרמב"ם ז"ל. כיחש בזה ולגלג הרבה על המאמין שיש כח בשמות לעשות שום פעולה כמו שתראה דבריו במורה ח"א סוף פר"א וס"ב הרי שלא הספיק לו עדות הגמרא המעידה על המעשים שנעשו בכח השמות גם ידוע דרו"ל קבלו מציאות השדים ומעשה הכשפים כמפורסם בתלמוד ובמדרשים, ועכ"ז הרמב"ם החליט שהם דברי הבל וכו' ע"ש שהאריך בזה והטיח דברים נגד הרמב"ם שהם נגד התורה וכן רבו כמו רבו בכל דור ודור שכל הגאונים והרבנים הדורכים בנתיב האמת היריאים את ה' כולם צעקו בלשונות חזקים קול גדול ולא יסוף להתרחק כמטחוי קשת מס' המורה ומכל הספרים ההולכים בדרכיו מכ"ש וכ"ש בדורו של הרמב"ם בעצמו כבר ידוע ומפורסם בכמה ספרים ובאגרת הקודש מה שכתב על ס' הנ"ל ומה שעשו בו לשרפו ולעקרו ולגזור בח' לבל לעיין בו וכו' כראוי ע"פ דת תוה"ק והמפורסם אין צריך ראי'.

[לט] ובאמת מה שכמה גדולים שמו לפיהם מחסום נגד ס' הזה הכל הי' מחמת כבוד תורתו בס' הי"ד, אבל עכ"פ מדברי כולם

נלמד שמש' המורה צדיכין להתרחק בתכלית הריחוק וכן בכל מקום שכותב בדברי החקירות כמו בתחילת ס' המדע וכו' כמבואר לעיל מה שכולם שחקו על זה, וע"כ מי שרוצה לחוס על כבודו של הרמב"ם ז"ל ראוי לו לחפות עליו ולומר שטעה ואח"כ בסוף ימיו חזר בו כאשר כתבו עליו כמה וכמה גדולים וכמובא גם בס' ש"א הנ"ל וכענין שארז"ל על ת"ח כו' כסהו כלילה ואמרו אם ראית ת"ח שסרח ביום אל תהרהר אחריו כלילה שמא עשה תשובה שמא ס"ד אלא ודאי עשה תשובה, מכ"ש בדבר הנוגע נגד כלל התורה והאמונה הק' בוודאי מי שרוצה לחוס על כבודו בהכרח שיאמר שבוודאי עשה תשובה בסוף ימיו וכל כבודו הוא לעקור ולשרש ולבטל דעות זרות שבס' המורה הנ"ל כי באלה הוא חפץ בוודאי בעלמא דקשוט שלא יהי' לפוקה ולמכשול עון לבית ישראל.

ואלו הארורים הכופרים שבדורות האלו שמו כל יסודתם על משענת קנה הרצוץ שבס' הזה וכיוצא בו, אשר כבר רוב חכמי ישראל ככולם בכל דור ודור געלו ומאסו בהם, והגני עתה בדור האביון הזה וגם עתה אין דור יתום לגמרי, וכל אשר נוגע יראת ה' בלבו הוא גונח וצועק במר נפש על כל התועבות של הזדים האלה אשר רוצים מה שרוצים רחמנא ליצלן, וכבר כתבנו שידענו גם ידענו שלא ישמעו אלינו אך באנו בדברים האלה לפרסם ולהודיע כי לא תעשינה ידיהם תושיה כי עדיין ה' עמנו ואנו יודעים כל מחשבותם הרעה ולא יוכלו להטעות אותנו ולא כל החפצים בתורה ה' באמת ולא יתפארו לאמר ידינו רמה, ואשר בדור הזה כבר נפתח הבאר שחת וטיט היון ח"ו להפיל בה כל הגפשות חלילה אשר לפי דעתם הם מכנים זאת במליצותיהם המרות שקר ענו בנו פיהם דבר שוא וימלא פיהם חצץ יאבדו הם ואלף כיוצא בהם ודבר א' מדברי תורה אל יתבטל ודבר אלקינו יקום לעולם ושפתי אמת תכון לעד.

ואם כי הם אומרים שעמהם האמת, ניחזי אנן עם מי האמת
 אם עם המגלחים זקנם ומטיילים עם זרות וכר' ועושים כל התועבות
 שבתורה ופורקים עול לגמרי אם עם התמימי דרך ההולכים בתורת
 ה' ועוסקים בגמ' ובפוסקים ומתפללים בכוונה ערב ובקר ומתרחקים
 מכל מה שצריכים להתרחק ע"פ תורתנו הקדושה, ואין להאריך
 עוד בזה, כי האמת עד לעצמו ואם ידלגו על ההרים ויאמרו מה
 שיאמרו אעפ"כ האמת הוא אחד.

[מ] והנה כבר כתבתי אמתן של דברים שכל מי שחפץ לחוס
 על כבוד קונו על כבוד התורה הקדושה וגם לחוס על כבוד הרמב"ם
 מפני כבוד תורתו בהלכות התורה בהכרח שיאמרו לכבודו שהוא
 בודאי חזר בו בסוף ימיו מכל מה שכתב שלא כדת בס' הנ"ל,
 ועתה אמרתי להעתיק לפניך ולהציג לפניך את המפורסמות מה
 שנמצא מבואר בספרים הנ"ל כי באמת חזר בהם ז"ל ס' עבודת
 הקודש בחלק העבודה בפ' י"ג, ומי לנו גדול בפילוסופיא כהרמב"ם
 ז"ל וכשמצא המרגליות השליך מידיו את הצרורות, ואחד מחכמי
 האמת שביאר סודות הרמב"ן ז"ל כתב בפ' בשלח בזה הלשון
 ור' יעקב זה הלך למצרים ומסר הקבלה להרמב"ם ז"ל ולרוב
 שמחתו בה היה משתבח בה לתלמידיו, אמנם לא זכה לזה עד
 קרוב לאחרית ימיו שכבר חבר כל ספריו הנמצאים היום עד כאן,
 והחכם ר' יצחק אברבנאל ז"ל בנחלת אבות ס"פ עקביא כתב
 בזה הלשון, גם אני שמעתי שהרב הגדול המיימוני כתב באגרת
 שלו אלה הדברים, בסוף ימי בא אלי אדם אחד ואמר לי דברים
 של טעם ואילולי שהייתי בסוף ימי ונתפשטו חבורי בעולם הייתי
 חוזר מדברים רבים שכתבתי בהם ואין ספק שדברי קבלה הי'
 אשר שמע באחרית ימיו ע"כ, הוא שמע אבל אני ראיתי כתוב
 בספר אחד בשמו בזה"ל, לסוף ימי בא אלי זקן אחד והאיר עיני
 בחכמת הקבלה ולולי שנתפשטו ספרי בעולם הייתי חוזר בי מכמה
 דברים שכתבתי ע"כ, ודי בזה קיהוי שיניים אל המתפלסת ולרעיו

ההולכים אחרי שרירות לבם עכ"ל ס' עה"ק, וכל אלה הדברים כ' גם בעל ס' שומר אמונים בתחלת ספרו (סעיף י"ג) והוסיף אליהם וז"ל ומהר"ם אלשקר ז"ל בסוף ספרי תשובותיו כ' וז"ל ראיתי לכתוב כאן לשון הרמב"ם ז"ל שכתב במגילת סתרים ששלח לתלמידו החשוב בענינים עמוקים וסודות נעלמים מהקבלה האמיתית עיון ומעשה להראות לאיש הלזה כי כל דבריו לא בהשכל כתב במגילה הנוכ' וז"ל ובחי' אהבה הנמרצת אשר נהיית בינך וביני ובין אבותיך הקדושים כי רוב זמני הייתי נבוך בחקירת הנמצאות ולדעת תוכן אמיתתן כפי הכלל מצד החקירה הפילוסופית ובדרכי מופתיהם ונראה שמה שהשיגו בלתי צודק עכ"פ כי מה שנתבאר אצלם מהחכמה לא בא מופת על סותרו אלא שהם לא מצאו הדרכים המיוחדים בחקירת טבע כללי הנמצאת בזולת עמל שכלי אלא בדרכים הגיונים מטרידים השכל ומבלבלים אותו: אבל אצל חכמת הקבלה האמתיות דרכים מסוקלים מאבני המכשול, נודעו בהם בקלות נמרץ כל מה שתפול תחת גבול ההשגה. ובדרך זו דרכו הנביאים והשיגו מה שהשיגו מהודעת העתידות ופעלו פעולת זרות יוצאות מהמנהג הטבעי ומקצת דרכים לקחתי גם אני בידיעת טבעי הנמצאות והותרו לי כל הספקות שנסתפקתי בהם ונפתחו לפני דרכי המבוכות ונמסרו בידי מפתחות החכמה והביאור של כל נעלם ממני והגני משביעך שלא תגלה הסודות הדקות וההערות הנפלאות אלא למי שהוא דק בשכלו ובטבעו נקי במעשיו ונודככו רעיוניו והלך בדרכי הלימוד והידועה וכי עד דע לך אחי כי השמות הקדושים רבו מלספר וכי עכ"ד. הביטו וראו אם הי' הולך בדרך הקבלה אם לא עכ"ל מהר"ם אלשקר ז"ל וזו המגילה היא נמצאת אתי בכתיבת יד וכתוב בה כל אותו לשון שהעתיק מוהר"ם אלשקר ז"ל ודברים אחדים מחכמת הקבלה: וסוף דבר יהי' איך שיהי' אין אנו צריכין לעדות הרמב"ם וכי עכ"ל ספר שומד אמונים אות באות גם

קנאת ה' צבאות

נה

בספר סדר הדורות הביא ג"כ מכמה גאונים ומכמה ספרים שהעידו על כל הנוכח שהרמב"ם למד בסוף ימיו סתרי תורה שהיא חכמת הקבלה וחרה לו מאוד על ספריו שנתפורו שהי' חוזר מכמה דברים שכתב לפי השכל הפילוסופי וכו'.

[מא] הנה הראתיך בעיניך שכל הגדולים האמתיים בכל דור ודור עד היום הנה כולם חלקו על כל מ"ש הרמב"ם בענייני חקירות בס' המורה ובאיזה מקומות אחרים וביזו ולעגו עליו הרבה וגם עתה כל מי שיש לו עינים לראות רואה ומבין שדבריו בס' הנ"ל הם היפך התורה לגמרי ואיך אפשר להכחיש החוש וכאשר ראיתי גם בספריהם הרעים של עכשיו שבכמה מקומות הם כותבים זה לזה ומעידין בעצמן שדבריו בס' הנ"ל יש בהם כפירות גמורות מאוד וכותבין בעצמן מה שכתב אחד עליו העיני האנשים ההם תנקר וכו' כי איך אפשר לומר שהם ע"פ התורה מאחר שרואין בעיניהם ההיפך: ואין תקנה לחפות על הרמב"ם כ"א ע"פ מה שכתבנו לעיל שבאמת בסוף ימיו חזר בו מכל דבריו הרעים שבספר הנ"ל ואותן הודים שבדורות הללו ביררו את הרע הגמור שבספריו ורוצים להטות את ישראל עי"ז: וכבר הקדים השי"ת רפואה למכה מה שגמצא בס' קודש שבכל דור ודור שכולם ביזו וחלקו על כל דבריו שבס' הנזכר ואם אפילו בדיני הלכות התורה אע"פ ששם היטיב אשר עשה אעפ"כ בכמה מקומות שלא כיון ההלכה השיגו עליו כמה חכמים ובפרט הראב"ד עד שבכמה מקומות דחו דבריו מהלכה, ואע"פ שכמה גדולים עוסקים לתרצו אבל אעפ"כ לא קבעו הלכה כמותו באלו המקומות רבו מספר כי כבר נצטווינו בתורתנו הקדושה שלא לשאת פני גדול רק לילך אחר האמת ואחרי רבים להטות וכו' וכל זה אינו גנאי ח"ו להרמב"ם ז"ל כי כך דרך בעלי התורה שבכמה מקומות אינם מכוונים האמת וע"ז אמרו רז"ל ע"פ ההמשלה הזאת תחת ידיך אלו דברי תורה שאין אדם עומד עליהם אא"כ נכשל בהם אבל איך שהוא עכ"פ להלכה

למעשה אין אנו יכולים לישא פניו לא להומב"ם ולא לשום גדול רק יקוב הדין וההלכה האמתית את ההר, וצריכין לקבוע ההלכה כאשר הראו לנו לעינים עיני העדה מתוך דברי התלמוד והאמת יורה דרכו מכ"ש וכ"ש בשרשי ועקרי התורה איך אפשר לישא פני גדול או עוד כיוצא בו אשר לפי דבריהם הידועים ומפורסמים הם רוצים ח"ו לעקור דת התורה ומצותיה ולהפוך הקערה על פיה כאשר רואין בחוש כל מי שיש לו לב להבין וכאשר העידו על זה כל הגאונים האמתיים כמובא למעלה ויותר מהמה נמצא עוד הרבה בספרים בלי שיעור שכולם עוקרים מן השרש דבריהם הרעים שבספריהם הנוטים לדיעות היוני ישו"ז.

[מב] הן על כל אלה ה"י מההכרח לכתוב כל הדברים האלה שבקונטרס הזה והם דברים מועטים המחזיקים הרבה לאשר ולקיים ולחזק את לב בני ישראל הדורכים על ג'תיב האמת לבל ירפו ידיהם ח"ו כי ה' אתנו בכל דור ודור וכמובא בסה"ק שבזה רואין השגחות השי"ת הנפלאה שבכל דור ודור נמצאים מחברי ספרים קדושים הבנויים ע"פ התורה הקדושה כפי דעות האמתיות של חכמי התלמוד והם עוקרים דעות הספרים ההולכים ע"פ חכמת החיצונים ובאמת הוא מפלאי ההשגחה למי שמשים לב לזה עד שמן היום שיצאו הקלקלות האלה שבספרים הנזכרים עד היום הזה, יצאו נגדם מזוינים גדולי עולם שבכל דור ודור לעקרם ולשרשם ולהעמיד הדת על תלו.

[מג] שוב ראיתי תועבות גדולות זה סמוך שהדפיסו המגלחי זקן הפורקי עול קרח מתעה נקרא ארי גוהם כשמו כן הוא ארי גוהם ודוב שכול כן הוא כי הוא מועד להזיק וכל דבריו הרעים והמרים להטיל כפירות גדולות על כל ספרי הקבלה ורוצה ח"ו לעקור האילן הק' מעיקרו ושרשו להיות כופר בכל דברי הקבלה הקדושה המסורים בידינו מדור לדור עד משה רבינו ע"ה כאשר העידו כל זה כל חכמי האמת בספרים קדושים אין מספר ובוודאי

אין צריך לסתור דברי פתיות ושטותים ושקרים כאלה, וכבר הכו על קדקדו בכמה ספרים קדושים כמו בס' שומר אמונים לר"י אירגאס ועוד בכמה ספרים קדושים שהביאו ראיות ברורות וחזקות כראי מוצק מהתלמוד ומדרשים שעסקו בסודות רזין עילאין במעשה מרכבה ומעשה בראשית כמבואר בדברי רז"ל במקומות אין מספר ובפרט בפ' אין דורשים בחגיגה וכבר הרבו חכמי אמת להתלוצץ ולמלאות פיהם שחוק על האומרים שמעשה מרכבה הם דרכי ההגיון וחכמת אריסטו היון ימ"ש וכיוצא בו, וכתבו שמעשה מרכבה של המפרשים בדרך זה מותר להרהר בהם בבית הכסא וכר' ובפרט שמבואר שם בגמ' מענין ריב"ז וכר' שדרשו במעשה מרכבה עד שירד אש מן השמים וכר' ונתקבצו מלאכי השרת וכר' (ומה לנו לדבר בזה שכל מי שיש לו ידיעה מעט בתלמוד הק' אפילו תנוקות של בית הספר יודעים שדברי חז"ל מלאים מאמתת האמת שיש במציאות מלאכים רבים קדושים ולעומת זה שדים אין מספר כמבואר בגמ' במקומות רבים עצמו מספר, והם כבר פרקו עול וכפרו בזה וכבר צעקו עליהם מרה בספרים קדושים הרבה וכמובא לעיל מזה ומה להם לדבר עוד ולהתחבא ולהסתיר בדברי התלמוד הקדוש אשר הם כופרים בו באמת כאשר נראה מרוב דבריהם הרעים וביותר ממעשיהם הרעים ובפרט בעתים הללו שפרקו עול לגמרי כמפורסם לעין כל ואיך יפצה פיהם לומר שרוצים להדריך ישראל בדרך האמת של התורה, ועינינו רואות בכל יום שהם כנגדה וממרים דבריה דרכיה בכל עת) וכמה נשמן לבם הרע וטח עיניהם מראות שכותבים דברי תהפוכות הנגלה לעין כל שטות כסילותם שכותבים על חכמי הקבלה הק' והטהורים שהם מביאין רא' מניה וביה אף שבאמת יסודתם בהררי קודש הרבה והוזכר בתלמוד ומדרשים והרבה מקובל מגאונים צדיקי אמת קדושי עליון זי"ע אשר הם עדי אמת וכל בית ישראל נשען עליהם כמבואר בספרים קד' אין מספר אבל הם וסיעתם בונים שוא וטחים טפל ומביאים

ראיות מחכמי העכו"ם אשר לא מב"י המה שלא עמדו דגלי אבותיהם על הד סיני ומהספרים שנבנו ע"פ דעתם הרע בסוף אלף החמישי אשר אז התחיל לצמוח נגע המספחת הזאת בקרב ישראל ע"י שרבים מבני עמנו נכשלו ונלכדו ללמוד חכמת הרפואות ושאר חכמות חיצוניות מהם מה שרז"ל הזהירו בכמה אזהרות שלא לעסוק בהם ואשר הם חודקים שינם ומתלבשים עצמן באיזה אמת בתוך שקדיהם וזועקים שההמון אינם יכולים להבין דרכי הקבלה הקדושה וגם הם אינם מבינים, אמת שבודאי אינם מבינים דבר א' מדרכי הקבלה הקדושה כי כל זר וכל טמא לא יאכל קודש מכ"ש טמאים ופודקי עול כמותם וגם המון עם שלא קידשו א"ע כדאוי בוודאי א"א להם להבין סודות הקבלה וא"כ באמת נקראים סתרי תורה אבל אעפ"כ וכי משום הא יטילו מום בקדשים לכפור באמת כזה והלא גם כל הבעלי הקבלה הק' כולם מזהירים באזהרות הרבה שמי שאינו תולה החסרון ידיעה בעצמו אסור לעסוק בה כמובא בהקדמות כתבי האר"י ז"ל ובכמה ספרים קדושים והלא לא נעלם מה שכל הגדולים הקדושים שעסקו בקבלה כותבים בעצמם שהם סתרי נסתרות ולא יעסוק בהם כ"א הקדושים והפרושים כמבואר בתחילת ס' העץ חיים רשימה מכמה דברים לסוד מרע ולעשות טוב רק אח"כ התירו כמה גדולים מכמה טעמים שטוב לעסוק בהם אפילו שאינו קדוש כ"כ ובלבד שיתלה החסרון בעצמו במה שאינו מבין, ואם ח"ו יבואו לכפור במה שאינו מבינים א"כ סותרים ח"ו כל דרכי התורה הקדושה כי בוודאי א"א להבין שום דבר מדרכי ה' דק בדרך אמונה הקדושה ואדרבה יאמר כל בר שכל אם אפשר להבין שום דבר ע"פ דרכי השכל והחקידה ובפרט בענין השגות אלקות כמפורסם בדבריהם בעצמן וכבר נפלו ונכשלו ונלכדו כתוא מכמד כל המתעסק בחכמתיהם כ"ש כל באיה לא ישיבון ולא ישיגו אורחות חיים והם בפתיותם כותבין שהרמב"ם בנה יסודו על אדיסטו היות ימו"ז ואלו ה"י בדור הזה ה"י מקבל

חכמה גם מוואלץ ולייבניץ כמבואר בקרח הציון שלהם ועתה
 ישמעו אונם מה שפיהם מדבר דברי אריסטו מפורסי כפירותיו
 וביותר דברי שטות והבל ורעות רוח שלא נשמע שטות מטוגף
 כמו דעת המשוגע לייבניץ יש"ו שבדה מלבו דעות שאסור לשמוע
 בענין המאדין כמובא בס' הברית שחשב אותו בין משוגעי
 הפילוסופים כמו דיוקניס וכו' ואיך יפצה פה של בר ישראל שיאמר
 שמוליק ומדריך את ישראל בדרך ע"פ דעה משוגעת ומטוגפת
 וכפירה בור ריק של הכלב לייבניץ ימ"ש וכבר כתבנו שידענו
 גם ידענו שלא ישמעו לדברינו וכ"ש באוני כסיל אל תדבר וכו'
 אך אעפ"כ לא יכולתי להתאפק מלכתוב מעט דברי אלה המחזיקים
 הרבה לידע ולהודיע שתהלה לאל חי שגם אנחנו איננו שומעים
 ומטים אוזן לדבריהם הרעים כלל וגליגו לעין כל שאנחנו יודעים
 גם מהחיבור הרע הזה שהוא ארי גוהם הרוצה לדרוס ולטרוף
 ח"ו נפשות ישראל אבל חלילה לנו לשמוע לדבר שקר והבל כאלו
 לא נאבה לו ולא נשמע אליו ואנו יודעים ומאמינים שספר הזוהר
 והתקונים חיברו התנא האלקי רשב"י זצ"ל כי לא ליתי איניש
 ביבשתא שיוכל לחבר חיבור גורא וקדוש ונשגב כזה כ"א תנא
 קדוש ונורא כמותו זי"ע שישב י"ג שנים במערה וכו' ומכ"ש
 כתבי האר"י ז"ל שהיה סמוך לדורות הללו שיודעין בבירור איש
 מפי איש מבטן מי יצאו דברים קדושים ונשגבים כאלה וכאשר
 כתב מהרח"ו זצ"ל בהקדמתו שכל בעל שכל אמתי יעיד שא"א
 לגלות דברים כאלה ע"פ שכל אנושי בשום אופן וכן הוא האמת
 וכן שאר ספרי קודש שנתחברו על יסודות הררי קודש של ס'
 הזוהר וכתבי האר"י ז"ל כמו ספרי הרב הקדוש מוה"ר שמשון ז"ל
 אסטראפאליר שהתגלות שלו משבר המוח וא"א לבדות דברים
 גוראים כאלה בשכל אנושי בשום אופן ואם ברוב המקומות א"א
 להבין דרכי הקבלה הקדושה זה מחמת חסרון דעתינו אבל עכ"פ
 אנו מאמינים שהם מקובלים עד משה רע"ה ונתגלה ביותר ע"י

רשב"י וחבריו שנתגלה אליו אליהו ז"ל וכו' ואח"כ ע"י האר"י הק' ז"ל וגם אח"כ עד היום הזה כל הצדיקים האמתיים הקדושים אשר בארץ המה ואשר הם בחיים עודנה הולכים בדרך זה וכמו שראינו מאדמו"ר הק' והנורא בעל האור החיים ז"ל אשר במדינתינו שמפורסם גודל גדולת נוראותיו בש"ס ופוסקים בספריו הק' והוא יגע כל ימיו בחכמה הק' הזאת של סתרי תורה שהיא חכמת הקבלה הק' וכמובא בספרו אוה"ח הק' בכמה מקומות, ועתה יאמר נא ישראל על מי יש לסמוך אם על חכמי התלמוד כפי אשר פירשו לנו רש"י ז"ל ורוב הגאונים והמפרשים וכפי אשר כל מי שיש לו מוח בקדקדו וחיך אוכל יטעם רואה בעיניו פשוטן של דברים שעין כל הידע פירוש המלות רואה ומבין ומעיד שכל דברי התלמוד ומדרשים מלאים, שיש שמות קדושים הרבה ושיש מלאכים ושרפים ואופנים וחיות הק' וכו' ועולמות הרבה עד אין מספר מלבד העולם הזה שאינו עולה אפילו כגרגיר החרדל נגד עולם הגלגלים שהם לפי חכמת האמת ג"כ בכלל עשי' וכל העולם הזה עם הגלגלים כולם אינם עולים אפילו כגרגיר החרדל נגד וכו' כמבואר בגמ' בחגיגה מה השיבה אותה ב"ק לנבוכדנצר מן הארץ לרקיע וכו' רגלי החיות כנגד כולן וכו' וכן הרבה מעשיות ממלאכים קדושים ומשדים להבדיל ומשיחות נשמות המתים וכו' כמבואר בברכות ובמקומות רבים בתלמוד אין מספר ובכל זה מבואר שהי' יודעים כ"א וא' מהתנאים ואמוראים שמות קדושים וסתרי תורה שקיבלו איש מפי איש עד ראש הקבלה וכו' והנה מי שנוגע יראת ה' באמת בלבו היאמין בשוא נתעה בשטות ושקר נבלות דבריהם המגדפים כלפי מעלה וכלפי כל התורה שכופרים בדברי הזוהר הק' ובשאר ספרי קודש שאחריו שבנויים על יסוד מוסד הזה שנוכר בדברי התלמוד פעמים אין מספר הכי יאבה וישמע אחד מכשרי ישראל אשר חפץ באמת לאמתו, לשמוע דברי כוב כאלה אשר הם כותבים ומדפיסים ומכריזים בכל פעם לפרש דברי

רז"ל בתלמוד בפירושים שקרים וכזבים אשר לא שערום הראשונים ואשר עין כל רואה שפשטיות הדברים אינו כדבריהם המזויפים, והלא הם בעצמן דרכם לצעוק בכל פעם שאין המקרא התלמוד יוצא מידי פשוטו ועתה יאמר כל בר דעת איך הפירוש הפשוט בדברי רז"ל במה שאמרו רבא ברא עגלא ובענין דוד שכרה שיתין שאמרו שם וכר' וכן ישע"י הנביא אמר שם ואיבלע בארזא וכר' וכן הרבה אין מספר אם נראה כוונתם כאשר כל ישראל לומדים בבתי מדרשות מימות עולם וכמו שמפרשים רש"י ורשב"ם ורוב הגדולים וכן מבואר עפ"י דרכי הקבלה הקדושה, ואם כוונתם הפשוטה כמו שהם מפרשים בקרחהם הרעים שמביאים אלו המאורים ומגלים בזה פנים שלא כהלכה לא די שאינם אמת ומלאים כפירות, אף גם עיני כל בר דעת אמתים כל שהוא רואה ומבין שאין הפ' הפשוט כדבריהם וכאשר הם בעצמן רובם מוכרחים להודות שאין זה כוונת רז"ל רק שהם מחפים דברים אשר לא כן על דברי רז"ל הק' ועל כן באמת בכמה מקומות אשר נלאה ידם לפרש דברי חז"ל ע"פ שטות כזביהם הם אומרים שאין מביאים רא"י מן אגדות רז"ל וא"כ מה להם לטרוח על חנם לפרש דברי רז"ל בדברי שטותיהם ושקרים כאלה ואח"כ לכפור במ ולהחציף פניהם נגדם לגמרי לא יכתובו לא ה"א ולא וא"ו ויאמרו מידי פנימית לבם הרע שהם כופרים בדברי התלמוד ורוצים ללכת בדרכי חכמות הכופרים וכר' והלא כל דברינו אלה ויתר מזה הם כלולים בדברי הגדולים הקדושים אשר קדמוני בכל דור ודור שמביאים כל זה ויתר מזה ראיות חזקות כראי מוצק על אמיתיות חכמת הקבלה הק' אך מאחר שהם חותרים עתה לסתור ח"ו יסוד כל התורה בדברי הבל המלאים כפירות ונאצות גדולות על ה' ועל תורתו ועל גדולי הקדמונים הקדושים, ורוצים להכניס כפירות הנובעים ע"י חכמי המחקרים, ע"כ ההכרח לבלי לשתוק עתה, ועיקר דברינו לגלות ולבאר להם ולכל ישראל שאין אנו שומעים

דבריהם הרעים האלה כלל, אף שהם מביאים רא"י מנ"י ובי' מהספרים הבנויים ע"פ חכמת המחקר אין אנו משגיחים עליהם כלל כי לא באלה חלק יעקב כי חכמי התלמוד הקדושים ורוב רוב מפרשי' הם נגד דבריהם הרעים מהיפך אל היפך, כמבואר בכמה ספרי קדש אין מספר ועל מי יש לנו לסמוך יותר, אם על הנביאים ראשונים ואחרונים ועל תנאים ואמוראים ואשר הפליגו רז"ל בשבח כ"א ואחד כשארז"ל אמרו עליו על ריב"ז וכו' שהי' קטן שבתלמידי בית הלל וכו' שהי' יודע שיחת עופות וכו' ומעשה מרכבה וכו' ומכ"ש על רבי יונתן בן עוזיאל שכל עוף הפורח מיד גשרף וכו' ומה שאמרו על ר"ע בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה וכו' ולפי דבריהם הרעים אין פירוש לכל דברים אלו כ"א ע"פ דרכם הרע המזוייף שגראה זיפו ושקרו לעין כל וכנ"ל, ועתה נחזי אגן על מי לנו לסמוך אם על הקדושים הנוראים הנ"ל אשר דבריהם מבוארים לעין כל כמו שהוא האמת שהי' בידם שמות קדושים וסתרי גסטרות כו' וכן פירשו לנו כל הצדיקים הקדושים שבאו אחריהם, אם לסמוך ח"ו על דעות שקרים ונבוכים של חכמי המחקר שכולם בנויים על שכל אנושי שאין לו יסוד מוסד כלל כאשר הם מודים בעצמן, והלא ידוע ומפורסם שעפ"י דרכיהם של חכמי המחקר אין מקום לתורה ותפלה ועבודה כלל ואם הם מחפיים בכזב עפ"י דרכי המורה הלא הכל רואים שאין בדבריהם ממש וגם נפשם יודעת מאוד שעפ"י דרכם זה אין להתיגע על שום עבודה, בפרט על התפלה הקדושה שארז"ל עבודה שבלב זו תפלה שצריך האדם שישים כל לבו עליו וכמו שמצינו בר"ע שאדם מניחו בזוית זו ומצאו בזוית אחרת וכן ברחב"ד ונחום איש גם זו וכיוצא בהם זכותם יגן עלינו אספרם מחול ירבון וע"כ באמת כל ההולכים בדרכיהם הרעים של המחקרים הם פורקים עול לגמרי כאשר נגלה לעין כל ובפרט בעבודת התפלה ובפרט בימינו בדור העני הזה אשר האמת נשלך ארצה ששמענו מרחוק אשר הרעו לעשות מכל

אשר לפניהם שבנו להם בתי כנסיות לרעה ללמוד בהם דרכיהם הרעים וכל תלמידיהם ותלמידי תלמידיהם אין אחד יוצא משם שלא יפרוק עול התורה והתפלה אם כולו או רובו ככולו ועתה הנקל להם כל התועבות האלה עוד הוסיפו לעשות הרע ויבנו להם באיזה מקומות בתי תפילות להתפלל בכלי השיר אשר נתייסדו באיזה מקומות מקרב או לאזנים שכך שומעות אשר גם מהם ובהם אין דעתם גוחה מזה עד שרבים מחו בידם ומנעום עפ"י חוק הקיר"ה והמלכות שאסור לבדות דת חדש ומזויף כזה (וגם שמענו שהדפיסו סדר התפלה שלהם בכפירות גדולות וכו') או אוי ואבוי ואיך יחצפו פניהם ככלב לומר בכל דבריהם שהם חפצים רק לגלות האמת ולהדריך את נערי בני"ו בדרך האמת אמת שהוא דרך סלולה לגיהנום ולשאול תחתית ולעקור אותם משני עולמות ח"ו אם יטו לדבריהם.

ובכל פעם כותבים ראיותיהם להרע מאד מדברי המורה והראב"ע והרלב"ג וכיוצא בהם כאילו לא הי' בישראל גדולים יותר מהם והלא כבר מבואר בספרים אין קץ מה שצעקו כל הגאונים האמיתים על החיבורים האלה שבנויים על יסוד נופל של חכמי הטבע וכמובא מעט לעיל מדבריהם האמיתים והנני עתה בדור הזה אשר כמעט מטה ידינו ח"ו ע"י שקריהם וכפירותיהם, אך עדיין ה' עמנו ואתנו, כמ"ש ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני לבלי לנטות אחרי דבריהם שהם כנגד חכמי התלמוד וכבר כתבנו מזה לעיל הרבה בשם כמה גאונים צדיקי קדושי עליון ועל מי יש לנו לסמוך אם על הלל ושמאי ואביי ורבא ורבב"ח וכו' וכל התנאים והאמוראים המפרשים לנו את התורה כהויתא אם על דברי המחברים הנ"ל הבנויים על דעת חכמי הטבע שאסרו חז"ל להגות בהם וכו'. וגם רגיל בדבריהם לכתוב עליו ריבוי השבח שאינו אלא היתול בכבודו לכתוב עליו משה עד משה לא קם כמשה אם כבר קדמו איזה מגזימים שכתבו עליו כן אבל כל בר תורה

כל בן דעת יבין וישכיל שהוא מדדך ההגזמה ודעת חכמים אמיתיים אינו נחזה מזה השבח של שקר וכזב ובפרט רובם שחלקו וצעקו עליו מאד מאד היוכל פה לדבר שממשה רבינו עד ימיו לא קם כמותו אחרי שכבר הי' נביאים ראשונים ואחרונים ועתניאל בן קנו שהחזיר את התורה בפלפולו ובניהו בן יהוידע שלא הניח כמותו לא בבית ראשון ולא בבית שני דוד המלך וכו' והלל ושמאי ור"ע ור"מ וכל התנאים ואמוראים שהי' עוקרי הרים וכו' וכל הגאונים וכו' אשר כל דברי הרמז"ל בספרו הי"ד בנויים ומיוסדים על דבריהם ואיככה יפצו פה לומר ממשה למשה לא קם כמותו אמת שכן דרך כותבי שבחים על גדולים שמגזימים יותר מדאי אבל הכל יודעים שאין האמת כן והלא גם בדיני ההלכות שהפליא לעשות בהן אעפ"כ שגה בכמה מקומות הרבה כמבואר בהשגת הראב"ד וכל נושאי כליו ובפרט בכמה מקומות שכל עין רואה שהוא כנגד דברי התלמוד, ואם מחמת כבודו חותדים דבים ליישב דבריו אבל ברוב מקומות אלו אין פוסקים הלכה כמותו והתרוצים שמיישבים אינם ע"פ האמת רק בדרך חריפות ופלפול שאינו עולה כהלכה באמת כאשר אבאר לפניכם עין בעין אם יהי' ה' עמדי כמה וכמה מקומות מהם וכל זה אינו פגם בכבודו, כי כבר מבואר בכל הספרים וגם בדבריהם שמוח אנושי א"א שיהי' נקי מן הטעות לגמרי, עכ"פ אנו רואים שבמקום שאין הגדול מכוון כהלכה אין אנו סומכין עליו אפילו אם יהי' הגדול שבגדולים כי אפילו תנאים ואמוראים אין הלכה ככולם ובכל המקומות שאין הגדול מכוון כהלכה אין סומכין על דברו ומכ"ש וכ"ש בדברים הנוגעים בעיקרי הדת מי יסמוך על שום גדול כשרואים שהוא נגד דברי חז"ל בגמ' וכו' כמבואר לעין כל ובכל דברי הגדולים האמיתיים המזבאים לעיל שצועקים מדה על דבריהם ועתה יוסיפו לחטוא ורוצים להשוות הטמא והטהור הכשר והפסול וכו' להשוות גם את הכלב המוטל באשפה להר"מ ז"ל וכותבים עתה גם על מ"ד שמהמימוני עד

ימי משה דעס' לא קם כמותו וכופלים באוולתם ככלב ששב על קיאו עד שהוא רגיל על לשונם כאלו כבר נתקבל בקרב כל ישראל וכגון דא צריך למודעי להרים קול בקהל עדה וישראל שכל דבריהם שקר וכזב, וזה לי חמשים שנה ויותר מיום שהתחלנו במדינתנו לשמוע את קול ריחו המבאישי שמענו תמיד כל האוחזים בתורת ה' באמת וביותר הגדולים והגאונים הצדיקים המפורסמים כולם געלו ומאסו בו, והי' גרוע בעיניהם ממומר והחזיקוהו לאפיקורס גמור ומחטיא את הרבים כירבעם בן נבט וכמו שנשמע כבר קול רעש גדול שהגאון המפורסם מליסא עם כמה גאונים קדושי עליון אשר היו בימים ההם החרימו ונדו אותו ואת סייעתו וא' מהם הוא הצבוע בעל הקונטרס הרע שעשה את כל התורה ככנור שמביא בו שמו הרע נה"ו שחיבר קונטרס רע להלין את המת וכו' כמפורסם כ"ז וכמובא כ"ז בקרחיהם הרעים בעצמן וכבר העתקנו לעיל מה שנמצא בקרחיהם בעצמן בקרח תולדות הרמבמ"ן ימ"ש ויקרא בקול ששון וכו' ובסמ"ש תלמידו המובהק דוד פרידלנדער ועתה גם עתה אנו ובנינו ובני בנינו עד סוף כל הדורות אנו רחוקים מהם ומהמונם ומכל דבריהם הרעים והמרים הבוטים כמדקירות חרב היורדים חדרי בטן ואנו מבינים היטב כל דיבור ודיבור מדבריהם עד היכן מגיעים הן במקומות שרוצים לחפות ולהסתיר דעתם הרעה וליישב את דברי התלמוד בדבריהם המזוייפים הן במקומות שמתחצפים פניהם ככלב נגד דברי התלמוד כמבואר בדבריהם בכמה מקומות אין מספר, בפרט נגד התנאים והצדיקים בעלי הקבלה הק' שעליהם פערו פה בלי חק לחרף ולגדף כלפי מעלה כאלו ח"ו אין מלאך ואין שרף ח"ו ולא חי' ואופן וכרוב ימלא פיהם חצץ ולשונם תימק בפיהם ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר ונאמין באמונה שלימה במה שמפורש בתורה נביאים וכתובים ובדברי חז"ל בתלמוד ומדרשים ומכילתות אשר אין מספר לגדודיו ואנו אומרים קדושה בכל יום מיושב ומעומד ובכולם נזכר מאימת

המלאכים והשרפים והאופנים וחיות הקודש וכו' וכן מפורש בשיר של פגעים כמה בקשת להנצל מאלפי אלפים רבי רכבות שדים ומוזיקים כ"ש יפול מצדך אלף וכו' וכשאזו"ל בברכות וקיימי עלן כי כוסלא לאוגיא וכו' וכבר הזכרנו מה שכל גאוני עולם צדיקי אמת צעקו מרה וקרעו בגדיהם על האומרים שמרכבות יחזקאל מרמו על דעתם הרעה ואין צריך לכפול דברים כאלה שלא לחייב קריעה בכל עת ח"ו, ומה שצועקים ומביאים מכמה גדולים להתרחק מלמוד קבלה כבר נשתפכו על זה דיו הרבה ונשתברו כמה קולמוסים והלא גם כמה גדולי המקובלים הקדושים כותבין בעצמן שלא כל אחד ראוי ללמוד אך בדורות האחרונים התירו להדפיס הספרים מכמה טעמים ונמוקים כי נתרבו ההעתקות בטעות הרבה וכו' כמבואר הטענות והתשובות בפסק הרבנים הגדולים זצ"ל ומה להם ולנו בזה, מי שאל מהם דעתם ומה להם להתפאר ללמוד בדרו"ל, אחרי שכל ישראל ואפילו כל העמים יודעים שהם עוברים על כל התורה אלף פעמים בכל יום וע"פ רוב אינם יכולים להתאפק ומביאים בדבריהם בעצמן דברי ליצנות וגידופים על איסורים חמורים שבתורה עד שגם על איסור חמץ בפסח שהוא חיוב כרת וכו' כותבים חקירות מפני מה ומתי נאסר וכו' אשר צריכים לקרוע על כל דיבור ודיבור, ומי לא יבין כוונתם הרעה בפרט שרואים כוונתיהם מתוך מעשיהם הרעים שאוכלים חמץ בפסח בתוך בתי הא"י והולכים משם וכותבים בשבת ויו"ט ובי"כ אחר האכילה ספריהם הרעים ורוצים ללמד נערי בני ישראל דרך האמת ודיבור אמת לא יוזו מפיהם שחפצים רק אמת, אוי להם ולנפשם שבודים להפוך חשכת שקר מטונף ומגועל כזה לאמת, ה' אלקים אמת, ומשה אמת ותורתו אמת, וכל דברי התלמוד ורש"י בפירושו ד' הוזה"ק וסיעתו אמת והם בדאין כאשר רואין בחוש ממעשיהם וכנ"ל ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים האלה עד הנה כה יוסיף ה' עלינו ועל זרעינו להבדיל ולהפריש מהם

ומהמונם ומכל דעותיהם הרעות עד יבא מורה צדק ואז יתגלה האמת לעין כל, שפת אמת תכון לעד וד' אלקים יקום לעולם.

תם ונשלם

* * *

נציג פה מאמרי „ספר־המדות“ מרבינו רבי נחמן מברסלב זי"ע שמעוררין על איפור התחברות לרשעים.

כשהקב"ה רואה שמקנאין לכבודו עי"ז משיב חרון אפו: (המתקת דין עג)
 אדם כשר צריך להקטין את עצמו כשרואה ממשלת הרשע: (התנשאות ח)
 אשה ששנואין מעשי רשעים בעיניה עי"ז נפקדת: (הריון ה)
 כשהרשע אומר תורה תדע שהוא מכשיל אותם השומעים תורתו: (לימוד ד)
 אסור ללמד את הרשע דבר פלא: (שם לא)
 הקורא בספרי מינין נקרא אפיקורס: (שם נח)
 הספר שאדם רשע למד ממנו אל תלמוד ממנו כי האותיות הם ירשיעו אותך: (שם פב)
 מחלוקת בא עי"י חבורת רשעים: (מריבה נח)

מי שיש לו הנאה מדיבור של אפיקורס אפי' שאינו מדיבורי אפיקורסות עי"ז בא להרהורי עי"ז: (אמונה ה)
 מפני מה נתחייבו ישראל כלי' מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע: (אכילה ו)
 מצוה לפרסם את הרשעים: (בושה כח)
 אל תבייש עם שאתך בתורה ובמצוות אבל לבעל עבירה מותר לבייש ולהוננו בדברים: (שם לה)
 עי"י זהירה מליתן תקיעת כף יזכה למדת הבטחון. גם עי"י שלא יתחבר עם הרשעים: (בטחון טו)
 כשאיזהו רשע נתגדל אזי קשה לחדש איזהו סברא בפוסקים, גם דברי הדיינים אינם נשמעים באוני הבעלי דינים: (דיין ח)

ע"י שבח שמשבחין את הצדיקים מפילין את הרשעים נפילה גדולה: (שם קסא)
 מי שאומר על צדיק שהוא רשע ועל רשע שהוא צדיק עי"ו יפול לחולשה גם עי"ז חמה ולבנה נלקים: (שם קצה)
 כשמדבר עם רשע ע"י הבל פיו נתגשם: (קליפה יא)
 הרחק מדשעים כדי שלא תתפוס בעונשם: (הרחקת רשעים ב)
 אסור לספר בשבחן, אבל במקום שיבא משבחן שבח לצדיק מותר לספר קצת: (שם ה)
 מי שמלמד זכות על רשע גם הוא נקרא רשע: (שם ו)
 אפי' עושה איזהו דבר כדת וכדין אין אנו סומכין עליו: (שם ז)
 מי שערב בעד רשע נופל לידי תאות ניאוף גם נופל לידי חולשה: (שם ח)
 רשע ששכח את השי"ת לגמרי בידוע שלא יצא ממנו זרע כשר: (שם ט)
 כשנופל שונאו של הקב"ה אל תרחמהו: (שם י)
 כשלא תחבר את עצמך לשקרנים הידועים לך עי"ז תזכה להבין את הצבועים: (שם יא)
 מי ששונא את המסיתים בוודאי לא ידבק בו דבריהם: (שם יב)

דעתו של הקב"ה נוטה תמיד אחר הרוב אבל אם הרוב הם רשעים אין דעתו נוטה אחריהם: (שם פז)
 אין מלמדין זכות על המסית: (שם פח)
 מי שיש בידו למחות ברשעים ולא מיחה, כאילו הוא עושה הרע: (שם צב)
 כשאדם מתפלל במנין שיש שם רשעים לפעמים הם משליכין אותו למטה והסגולה לזה שיגביה ידיו למעלה בשעת התפלה: (נפילה יב)
 כל שאפשר לו למחות ולא מיחה הוא נענש עליהם: (צדיק כח)
 כשיש רשע בבית אזי נסתלק מהצדיק מעין התורה: (שם מד)
 כל טובתם של רשעים הוא רעה אצל הצדיקים: (שם ע)
 מי שאינו נהג כשורה מותר להשתעבד בו: (שם צב)
 מה שלפעמים הקב"ה אינו שומע תפלת הצדיק, כדי שידחה בזה את הרשעים שישארו ברשעתן: (שם קמה)
 היסורים שבאין על הצדיקים, בשביל כך כדי שלא יהרהרו הרשעים לעוה"ב על הטוב שיתן הקב"ה לצדיקים: (שם קנט)

ע"י הנשיקה נעשה ביניהם
התקשרות גם לאחר מיתה:
(שם ג)

יש בני אדם שהם מינים
ואפיקורסים גדולים אבל הם
אינם מגלים אפיקורסות ואין
בן אדם יודע לשמור את עצמו
מהם, אבל ע"י מדת הצניעות
אדם ניצול מאלו האפיקורסות:
(שם ד)

הרשעים אינם מבלבלים אותנו
מעבודתינו בעבירות שעוברים
כמו שמבלבלים אותנו במצות
שהם עושים בשביל זה גוי
ששבת חייב מיתה: (שם ה)
כשאתה רואה שהרשע בפתע
פתאום הוא שוחק בידוע שנפל
לו איזה עצה על עבירה:
(שמחה ו)

ע"י שקר מחזיק ידי רשעים:
(תשובה מג)

כשהקב"ה מעניש איזה רשע
שיודע בו שלא יעשה עוד
תשובה והצדיק מתפלל עליו
יותר מדאי עי"ז נענש הצדיק:
(תשובה מא)

ע"י לימוד תורה נעשה ריחוק
בין הרשעים המקורבים: (שם
יג)

מי שמרחק את עצמו מרשעים
הקב"ה עושה לו ישועה: (שם
יד)

הפיזור שיש בין הרשעים הוא
סימן לישועה: (שם טו)
תרחיק מלדור בבית שדר בו
רשע: (שם טז)

אל תדבר עם המסיתים אפי'
להוכיחם ולקרבים: (שם יז)
התחברות רשעים מזיק לעבודת
הש"ת: (שם יח)

נאה ומתקבל לקודשי ה' שיעשה
מסך ומגין עד שממנו יברח
כל איש מציק ורשע: (שם יט)
מי שאינו מבין רשעת הרשעים
הצבועים הוא מתועב (שם ח"ב
א)

הצבועים גורמים כאב עינים
להמון עם הטועים בהם: (שם
ב)

צריך אדם לשמור את עצמו
מלנשק א"ע עם רשעים כי

העתק מספר שיחות הר"ן אות ל"ה

אמר שהולך אפיקורסות גדול על העולם, וכן סיפר כמה פעמים שהולך ונמשך אפיקורסות גדול געוה"ר בעולם, אשרי מי שיחזיק עצמו באמונה באלו העתים. ואמר אע"פ שאינו מועיל כלל מה שהוא מספר זאת, שיהי' אפיקורסות בעולם ויצריכין להתחזק עצמו באמונה. כי אע"פ שהוא אומר זאת אעפ"כ מתגברת האפיקורסות והבלבולים, כי הלא גם דניאל וכיוצא הודיעו מקודם. שקודם שיבא משית, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים והמשכילים יבינו וכו'. וא"כ מאחר שהודיע מקודם שזה יהיה הנסיון קודם ביאת משיח שיתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים באמונה. ומי שיזכה לעמוד בנסיון וישאר קיים באמונתו אשרי לו ויזכה לכל טוב המעותד לבא לנו במהרה בימינו אשר נבאו עליהם כל נביאינו וחכמינו מקודם. וא"כ הי' ראוי שכ"א ישכיל ויחוס על עצמו לישאר קיים חזק באמונתו. ולא יהי' לו עוד שום נסיון וצירוף כלל מאחר שכבר הודיעו זאת מקודם. ובאמת אעפ"כ אע"פ שהודיעו זאת מקודם אעפ"כ יהי' נסיון גדול. ורבים ירשיעו כמ"ש והרשיעו רשעים אך אעפ"כ אני מודיע זאת מקודם בשביל אותן מעט הכשרים שיחזקו עצמן באמונתן. ובודאי יהי' להם מלחמות גדולות בדעתן למען יהי' להם למשיב נפש והתחזקות והתאמצות יותר כשיראו שכבר דיברו מזה מקודם.

ל"ן) ואמר. עוד יהי' זמן שמי שיהי' איש כשר פשוט. יהי' חידוש גדול כמו הבעש"ט ז"ל:

נציג פה תפלות מספר „לקוטי־תפלות“ ממורינו רבי נתן זי"ע מענין ספר זה כדי שיהי' ספר שלם להלכה ולמעשה ולקיים מאמר רבינו זי"ע לעשות מתורות תפלות והי' ית' יקבל תפלתנו ובקשתינו אמן.

(א) קולי אל י"י אזעק קולי אל י"י אחננו. קולי אל י"י ואצעקה קולי אל י"י והאזין אלי. מבטן שאול שועתי שמעת קולי ותבא שועתי אליך אל היכל קדשך, קולי שמעת אל תעלם אונך לרוחתי לשועתי, שמע י"י קולי אקרא וחנני וענני, שועתינו קבל ושמע צעקתינו ידע תעלומות. רבש"ע שומע קול שועת עמו ישראל ברחמים חוס וחמול עלינו, וזכנו לאמונה שלמה באמת. שנזכה להאמין בך ובצדיקך האמתיים באמת ובלב שלם. ולא נטה לבבינו לשום קשיא ושום מבוכה בעולם כלל. ולא יעלו ולא יכנסו בלבנו ובדעתנו כלל. רק נשליך שכלינו הנבוך והמבולבל. ונסמוך רק על אמונה לבד. כי בשר ודם אנחנו גוש עפר, קרצי מחומר. מלוכלכים בעון. ואיך אפשר לילוד אשה טפה סרוחה להשיג ולהבין דבר מאורחותיך והנהגותיך. ונזכה שלא נשתמש עם שכלינו כי אם לעבודותך ולתורתך וליראתך באמת, ולא נתחיל לחקור בדעתינו שום חקירה בעולם כלל, ונדע ונאמין באמת ובאמונה שלמה כי צדיק וישר אתה. כמו שכתוב הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט. אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא. ונאמר להגיד כי ישר י"י צורי ולא עולתה בו, ותשמרנו ברחמיך הרבים ותציל אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית ישראל, שלא נלמד ולא נשים עין כלל בספרי המחקרים, הן בספרי חקירות של העכו"ם הן בספרי חקירות של ישראל ולא נאבה ולא נשמע להם כלל. ולא נלך באורחותם. ולא נדרוך בנתיבותם ולא נשים לב לדבריהם, ולא יכנסו דבריהם וחקירותיהם המוטעת וקשיותיהם ומבוכותיהם באזנינו ובדעתנו

כלל. כי אתה יודע כמה רעות גדולות. וכמה חורבנות גרמו לנו המחקרים על ידי חקירותיהם וטעותיהם. כי הם רוצים להרחיק אותנו ח"ו מעבודתך באמת, חוס וחמול על כבודך הגדול והקדוש. ועשה למען ישראל עמך, ולמען אבותיהם אברהם יצחק ויעקב. ולמען משה ואהרן דוד ושלמה ולמען שנים עשר שבטי יי.ה. ולמען כל הזקנים הקדושים. והנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים. ולמען כל התנאים ואמוראים. ולמען כל הצדיקים וכשרים אמתיים שהיו בכל דור דור, ורחם על פליטת עמך בית ישראל. בעת צרה הזאת אשר כמוהו לא נהייתה, שהם רוצים ח"ו עכשיו בעוקבא דמשיחא שתחפשט ח"ו חכמת הפילוסופיא בעולם. ורוצים לצודד גפשות ישראל בדרכיהם ובסברותיהם. והם מתחילים לחנך נערים קטנים אשר אין יודעים בין ימינם לשמאלם, לחנכם בלימוד ספריהם ובלשונות עכו"ם להכניסם חס ושלום בדויכיהם ובסברותיהם, ואין איש שם על לב להרגיש צרה הגדולה הזאת בלבנו, אשר כמוהו לא נהייתה מימות עולם אשר זהו עיקר חבלו של משיח, ועל צרה הגדולה הזאת התנבאו כל נביאנו וחכמינו האמתיים מקודם. כמו שכתוב והיתה עת צרה ליעקב אשר כמוהו לא נהייתה, וכמו שהתנבא דניאל ברוח קדשו, כמו שכתוב יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, הרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו, מרא דעלמא כולא אתה לבד יודע גדול הצרה הזאת. אשר אין כמה מעוץ צוקה ואפילה מנחת, ואין מי יעמוד בעדינו. כי הצדיקי אמת נסתלקו בעוונותינו. חוס וחמול עלינו, יעוררו רחמיך על בניה, והגן בעדינו, ושמרינו והצילנו, ומלט גפשינו והצילנו ברחמיך אותנו ואת כל חברתינו ואת כל עמך בית ישראל, מן כל דעות וסברות הרעות והזרות של כל המחקרים והפילוסופים. הן ממחקרי עכו"ם והן ממחקרי ישראל. אשר נתפסו גם כן ברשת ומצודה רעה הזאת של חקירות ופילוסופיא. ותלבוש קנאתך ותחגור גבורתך. ותעקר ותשבר ותמגר ותבטל מחשבתם הרעה מן העולם וכל המינים וכל הזדים

וכל הכופרים וכל האפיקורסים כרגע יאבדו, ולא יזכר ולא יפקד עוד שום סברא מסברותיהם, ולא שום דעה מדעתיהם, חוס ורחם עלינו חוס וחננו והצל ומלט אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית ישראל, מכל ספריהם ומכל דעותיהם ומכל סברותיהם. כי לא באלה חלק יעקב לא באלה חלקנו, לא באלה גורלנו, כי אנחנו מזדע אברהם יצחק וישראל עבדיך, מאמינים בני מאמינים, ואנו מאמינים בך יי אלהינו, ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה באמת בלי שום חקירות כלל, כי צדיק וישר אתה, ואתה מנהיג כל העולם במדת החסד והרחמים, כמ"ש טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון חוס וחנני ומלא משאלותי ברחמים, ועשה למענך ולא למענינו, עשה למענך והושיענו ומלפניך מלכינו ריקם על תשיבנו חננו ועננו ושמע קול תפילתנו. כי אתה שומע תפלה:

(ב) כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אלהים. רבש"ע חוס וחננו ברחמיך הרבים ותוציאנו מגלות המר הזה מגלות הגוף והנפש והממון דקדושה אשר כולם הם משוקעים בגלות גדול ומר מאד מאד. ותעלה את השכינה וכנסת ישראל מגלותם, מבין הארבע מלכיות, אשר זה כמה וכמה שנים, אשר מלכות דקדושה המושלת בכל כלליות הארבע עולמות, ירדה מכסאה בעוונותינו הרבים, ונתנה בידה ממשלה להארבע מלכיות, ועי"ז גלינו מארצינו ונתרחקנו מעל אדמתינו, בגשמיות וברוחניות, ומגולה אל גולה הלכנו ומכלי אל כלי הורקנו, עד אשר תש כוחינו ומטה ידינו מאד. ועי"ז מתגבר הגלות הפרטי על כל אחד ואחד מישראל, שהוא גלות הנפש על ידי תאות עולם הזה והבליו שכל זה נמשך רק מן העכו"ם שאנו ביניהם. כמו שכתוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם. אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל ושמע קול צעקתך וצעקתך, שאתה בעצמך כביכול צועק ושואג זעקה

גדולה ומרה על גלות השכינה וכנסת ישראל. כ"ש י"י ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נהוה, ושמע קול צעקת חזקת השכינה וכנסת ישראל, אשר היא זועקת בקול מר, על צרות נפשינו אשר העכו"ם מתגברים עלינו בכל יום, ולא די שהם מושלים עלינו בגוף וממון. אף גם הם רוצים ח"ו להתגבר בחכמתם החיצונית המוטעת והסכלה אשר באמת כל חכמתם הוא כסילות ואולת גמור. וכבר נתפסו הרבה מאחינו בני ישראל ברשתם ובמצודתם הרעה. ועוד הם צודים לקחת ולטרוף ח"ו עוד נפשות ישראל ברשת חכמתם המוטעת של פילוסופיא ואפיקורסות וכפירות אשר נתפשטה מאד בעונותינו. חוס וחמול עלינו והוציא את בלעם מפיהם. השג תשיג והצל תציל אותנו ואת אחינו ואת זרעינו ואת כל זרע עמך בית ישראל מרשת ומצודה רעה הפרוסה עכשיו על כל החיים אשר לא היתה כזאת מימי קדם. זכנו לאמונה שלימה להמליך אותך עלינו ועל נפשינו ועל כל רמ"ח איברינו ושס"ה גידנו בכל עת ועת יעררו רחמי לבך עליך ועל בניך. כי מי יוכל לסבול את קול צעקת חזקת קודשא בריך הוא ושכינתיה. מי יוכל לאטום אזנו ולבבו מקול צעקתם ושועתם המרה. ותן בלבנו לצעוק תמיד אליך עד שתרחמינו, נשוע ותאמר הנני, המזכירים את י"י אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ.

רבש"ע מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור ודור. חוס וחמול ורחם על מלכותך המתפשטת בכל הארבע עולמות ופדה והוצא והעלה את שכינת עוונך ומלכתך מבין הגוים, ותעלה את המלכות דקדושה וכנסת ישראל מן גלות הארבע מלכויות. ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותכניעם ותשפילים במהרה בימינו, ותעקור ותשבר ותבטל כל הדעות הזרות של חכמות החיצוניות ופילוסופיא ואפיקורסית מן העולם, ותמסוך בקרבם רוח עושים, ותערבב את דעתם וחסתם את פיהם, ותעקור

לקוטי תפלות

עה

ותשבר ותבטל דעתם ומחשבתם הרעה מן העולם. ותזכנו ברחמיך הרבים, ועזרנו והושיענו, שנוכה ברחמיך לחתוך ולהבדיל ולהעלות את המלכות וקדושה מן ה' מלכיות דסטרא אחרא. ונוכה להרוג ולהכניע ולשבר ולעקור ולבטל קליפת מלכות עמלק הרשעה שכלול מכל ה' מלכיות ותעזרנו למחות שמו וזכרו מן העולם. כמו שכתוב תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכת, ויקויים מקרא שכתוב האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה. וי"י לעולם ישב כונן למשפט כסאו, ותעקור ותשבר ותבטל כל החכמות חיצוניות וכל האפיקורסות והכפירות מן העולם. ויתגלה אמונה הקדושה בכל העולם כולו ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד ונוכה להעלות את המלכות וקדושה אל אור הפנים.

חוס וחנני והצילני והושיעני בכל מיני הצלות וישועות. העלני מהרה מאפילה לאורה משעבוד לגאולה מיגון לשמחה. ותטהרני מהרה מכל מיני טומאות ותקדשני בכל מיני קדושות. ואזכה לעלות ולהכלל מהרה בכל החמישים שערי קדושה באמת ובאמונה שלימה ובעונה אמתית עד שאזכה לחזות בנועם י"י ולבקר בהיכלו. להשיג השגת אלהותך בתכלית מדרגה העליונה, ולהכניס השגת אלהותך בלב כל ישראל עמך בקדושה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלימה ובעונה אמתית כרצונך הטוב, האירה פניך על עבדיך והושיעני בחסדך, פניך האר' בעבדך ולמדני את חוקך, אני בצדך אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא. י"י אלהים צבאות השיבינו האר' פניך ונושעה, אמן ואמן. (סימן ל).

ג) בראש הומיות אקרא בפתחי שערים בעיר אמרי אומר, בקול גדול בקול חזק בקול מר ארים קולי ואקרא לאל עלי גומר, הנני בידך כמו ביד היוצר חומר, שומר מה מלילה מה מליל שומר. אשוטטה בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי ואנעק

בקול גדול ואתמרמר ואומר, קולי אל י"י אקרא ויענני מהר קדשו סלה, אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי י"י יסמכני, אליך י"י אקרא ואל י"י אתחנן. רבנו של עולם אדון זרחמים והסלחות, עזרני לתקן את חכמתי, ואזכה לשמור את מוחי ומחשבתי וחכמתי ושכלי, מכל מיני מחשבות רעות ושכליות חצוניים ולא אניח לכנוס בדעתי שום מחשבה חיצונה ושום חכמה חיצונה כלל. הן חכמות חצוניות של חקירות הפילוסופיא, והן שאר עניני חקירות וחכמות חצוניות העולים על המוח לבלבל מעבודתך. לחקור בעניני הנהגותיך ודרכיך ח"ו. או להרהר ח"ו אחר צדיקים אמתיים וכשרי הדור האמתיים, וכן שאר כל עניני חכמות חיצוניות וליצנות הנהוגים בעולם ובפרט בדור הזה אשר הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים. ובאמת כל אלו החכמות אינם חכמות כלל, כי בדבר י"י מאסו וחכמת מה להם, וכן משאר כל מיני חכמות ושכליות חיצוניות שאינם צריכים לעבודתך האמתיות, ומכל מיני מחשבות חיצוניות ומכל מיני הרהורים ובלבולים וערבוב הדעת, מכולם תצילני ותשמרני ותפלטני, ותהי עמי תמיד בכל עת ובכל רע, ותגן בעדי ותשמור את מוחי וחכמתי ומחשבתי, שלא אתחיל להניח לכנוס חס ושלום בדעתי ומוחי ומחשבתי שום מחשבה מאלו המחשבות רעות, ולא שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, ואזכה לקדש את מוחי ומחשבתי תמיד בקדושה גדולה.

כי לפניך נגלה י"י אלהי ואלהי אבותי שכל מעשי הרעים וכל החטאים והעוונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך כולם באו אלי רק על ידי זה לבד על ידי שלא נזוהרתי לקדש את מחשבתי לאחוז את מחשבתי לתופסה ולקושרה, לבלי להניח לכנוס בה שום בלבול הדעת ושום הרהור שבעולם, ולא שמרתי המחשבה שבמוה עד שהנחתי לפזר את דעתי ומחשבתי במחשבות זרות וחכמות חיצוניות של שטות והבל, וכל מה שהכנסתי מחשבה זרה במוה. כמו כן נתמעט קדושת שכלי, ועל זה נבנה כל המדות

רעות וכל התאוות רעות שנתפסתי בהם מנעורי עד היום הזה עד אשר אני הולך בעולם עכשיו כאיש אשר עברו בו כל מיני חיצים ורמחים, ועדיין תחובים בגופו. ועדיין כל האורבים והשונאים הולכים אחרי, וסובבים ואורבים אותו בכל עת ורגע לבל יברח לאיזה מקם הצלה ומנוס, גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי, וכל זה על ידי פגם המחשבה שבמוח, אשר הרביתי לפשוע מאד בנה עד אשר נתפור דעתי מאד מאד, עד שכמעט חס ושלום נתמלא כל מוחי דעתי מבלבולים רעים ומגונים וזרים ומחשבות חיצוניות הרבה מאד. ראה עניי וחלצני, כחסדך חייני, חלצני ה' מאדם רע מאיש חמסים תנצרני, כי אתה יודע שאי אפשר לי לפרש כל שיחתי, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו פגמי נגדך התרחקתי ממך, ואני דומה כתועה בעמקי מצולות ים, ואני בעצמי החייב בכל זה, אבל על זה באתי לבקש ולשאול ולהתחנן מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתחנני ברחמיך לבל אהי חייב עוד, וברחמיך הרבים תעשה אותי זכאי ולא חייב.

רחם עלי ברחמיך, ועזור לי מעתה לקדש את מחשבתי תמיד, כי אע"פ שכל מוחי מלא ערבובים ובלבולים הרבה מאד, ועולים על מחשבתי הרהורים רעים ומחשבות זרות ושכליות חיצוניים הרבה מאד. אעפ"כ עדיין יש לי תקוה להנצל מהם בכחך הגדול. לגרשם ולסלקם מעלי ומעל גבולי מעתה ועד עולם. על כן באתי לפרש שיחתי ולשטוח כפי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, כי אתה טוב ומטיב לכל, ומלא רחמים אמתיים וחסדים עצומים בכל עת ובכל שעה ובכל רגע, חוס וחמול עלי, והי עמי תמיד, ועזורני ושמרני לקדש את מחשבתי וחכמתי תמיד, ואזכה לאחות ולתפוס את מוחי ודעתי ומחשבתי. ולא אניח לכנוס במחשבתי שום חכמה חיצונה ושום מחשבה חיצונה כלל, ואזכה לגעור בהם ולגרשם מעלי ומעל גבולי ולהסיח דעתי מהם לגמרי כמו שכתוב גער חית קנה. באופן שאזכה לסלקם ולשברם ולבטלם ממני בביטול

גמור מעתה ועד עולם ואזכה לקנה חכמה קנה בינה דקדושה.
ותעזרני ותושיעני שאזכה לשוב מזרה למקור אשר נחצבתי
משם ותשיב נפשי ורוחי ונשמתי אל מקום אשר הי' שם אהלה
בתחלה, אל המנוחה ואל הנחלה, לאחר דאתנטילת מתמן. שהוא
חכמה עילאה דקדושה, אשר משם נחצבנו. כמו שכתוב כולם
בחכמה עשית, ותזכני שלא אשתמש בשכלי בשום דבר ועסק
כלל, לא בשום חכמה חיצונה ולא בשום מחשבה חיצונה כלל,
כי אם בהתבוננות עבודת השם יתברך בקדושה ובטהרה גדולה
באמת ובאמונה שלמה, יהי' שכלי הולך וגדל, ואזכה לקדש את
שכלי תמיד, ולהוסיף חכמה בינה ודעת בקדושה גדולה בכל יום
ויום ובכל עת ועת. ואזכה תמיד לצאת ולעלות ממוחין דקטנות
למוחין דגדלות, בקדושה גדולה, באמת ובאמונה כרצונך הטוב
ואזכה להשיג בכ"פ השגת עבודתך באמת במדרגה גבוה יותר
ובקדושה ובטהרה יתירה עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי"י צורי וגואלי. (סימן לה).
ד) נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי הצילה מחרב נפשי מיד
כלב יחירתי, אל תער נפשי כי בך חסיתי, כי אתה תקותי ואתה
אילותי, שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי בך חסיתי. חושה לעזרתי
יי"י תשועתי, תיקר נא נפשי בעיניך יי"י אלהי ואלהי אבותי, יגוללו
רחמיך על מדותיך יהמו ויכמרו רחמי לבך על נפשי האומללה
והעלובה מאד מאד, על נפשי הרעבה והצמאה והעיפה מאד. על
נפש מרה כזו, נפש הלכודה בכבלי עוני וברזל באלפים ורבבות
רשתות ומצודות כצפרים האחוזות בפת, נפש העשוקה מאד, מלא
רחמים, מלא רחמים, רואה בעלבון עלובים, הביטה נא וראה רמעת
העשוקים הצועקים ובוכים ונאנקים ונאנחים, ומיר עושקיהם כח
ואין להם מנחם, בכו יבכו הרבה בכה ודמעתם על לחיים, רחמן
אמיתי אל תסתר פניך משועתם, ואל תאטם אזנך מצעקתם, ואל
תעלים עיניך מדמעתם, רבש"ע אליך יי"י נפשי אשא פרשתי ידי

לקוטי תפלות

עט

אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה, כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי, הושיבני במחשכים כמתי עולם ונפשי גבהלה מאד ואתה יי' עד מתי שובה יי' חלצה נפשי הושיעני למען חסדך, כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה, דלו עיני למרום יי' עשקה לי ערבני, ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני ודים, פדני מעושק אדם ואשמרה פקודיך.

אנא יי' מלטה נפשי מכל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עזור והושיעה ברחמיך הרבים ברחמיך האמתיים את נפשי האומללה ותן לה כח וגבורה מאתך יי' אלהי ואלהי אבותי שתוכל להתגבר על הגוף ותתגבר נפשי על גופי, צורתני על חומרי, עד שאזכה להכניע ולשבר ולבטל את הגוף והחומר לגמרי ותתגלה הארת נפשי וצורתני הקדושה, ויומשך עלי צלם אלהים, צלם דמות תבניתו, ותוכני לאור השכל דקדושה לחכמה בינה ודעת, ואזכה להכניע ולבטל ממני כל מיני סכלות וכסילות של הגוף והחומר, ותוציאני מאפילה לאורה, מחושך לאור גדול, מכסילות וחשכת של חומריות הגוף העכור והמגושם, להארת החכמה של הנפש הקדושה ותן חלקי בתורתך ואזכה ללמוד ולהגות בתורתך ועבודתך יומם ולילה. ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור לעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, והאר עיני בתורתך ודבק לבי במצוותיך, ותפרישני ותבדילני מן התועים בחכמות חיצוניות, ותגן בעדי ובעד זרעי תמיד, ובעד כל עמך בית ישראל, שלא נעסוק לעולם בשום חכמה חיצונה כלל, ולא נשים עין ולא נלמוד משום ספר מספרי החקירות כלל. הן בספרי חקירות של ישראל הן בספרי חקירות של העכו"ם. ותעזור לנו שלא יכניס בדעתינו ומחשבתינו שום חקירה מחקירותיהם, ולא שום סברא ודיעה מסברותיהם ודעותיהם הזרות והמרות, הצדים ברשתם נפשות יקרות, אשר באמת כל חכמותיהם החיצוניות הם רק כסילות וסכלות ושטות והבל גמור באמת ונמשכים רק מכסילות וחשכת

חומריות הגוף, ומתאוותיהם ומדותיהם זהרעות, אשר מחמת תוקף התגברות תאוות גופם וחומרם העב והמגושם והמזוהם והמשוקץ מאד מאד בתכלית הזוהמה והטינוף והמיאוס, משם נתעכר ונתקלקל ונשחת דעתם ולבם הערל עד שנתעו ונבוכו מדיעה לדיעה ומסברא לסברא, עד שבאו לידי טעות ושטות חכמותיהם החיצוניות.

רבש"ע רחם עלינו ועל זרעינו ועל פליטתינו, אשר בשארנו כתרון בראש ההר, באין עוזר וסומך, ואין מי שיעמד בעדינו, הצל הצל הושיעה ומלט אותנו ואת זרעינו ברחמיך הרבים מכל מיני חכמות חיצוניות, שלא יהי לנו שום חלק ועסק בהם, ותהי ידינו ושכלנו ולבינו מסולקת מהם, כי לא באלה חלקנו ולא באלה גורלנו, כי אנחנו מזרע אברהם יצחק ויעקב מאמינים בני מאמינים, ואנחנו זכינו לעמוד על הר סיני ולקבל תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, עזרנו שיהי חלקנו בתורתך הקדושה תמיד, תורת י"י תמימה משיבת נפש, עדות י"י נאמנה מחכימת פתי, חוס וחמול עלינו יהמו נא מעיד על בניך צאן מרעיתך, ושמור אותנו בעת צרה הזאת בעקבות משיחא, והצל ומלט נפשנו ונפש בנינו ובנותינו שלא נעסוק לעולם בשום חכמה חיצונה כלל, תן לנו כח שנוכה להכניע ולשבר ולבטל ולעקור כל האפיקורסים הכופרים מן העולם, ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו. וכל העוסקים בפילוסופיא וחקירות של חכמות החיצוניות, יהי נמח שמם וזכרם מן העולם, יכרת י"י לאיש אשר יעסוק בחקירותיהם ובדרכיהם ער ועונה, יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה, יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם, יזכר עון אבותיו אל י"י וחטאת אמו אל תמח, יהיו נגד י"י תמיד ויכרת מארץ זכרם ויתבטלו סברותיהם חיעותיהם מן העולם, ולא יעלו עוד על לב ולא יזכרו עוד בשמם. ותרחם על עמך ישראל, ותעלה ותנשא ותרוםם ותגלה ותאיר חכמת התורה בעולם. ונשוב כולנו לתורתך ולעבודתך באמת באמונה. בקדושה ובטהרה גדולה, ונוכה להשתוקק תמיד לאמונתך הקדושה

באמת כרצונך הטוב ונוכה להכיר אותך באמת גם בעולם הזה, ולכבד את שמך הגדול בכל עת. כי בשביל זה בראת כל העולמות כולם, בגין דישתמדעין לי, כמו שכתוב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, עזור ורחם והושיעה, ועשה למענך ולמען תורתך הקדושה, שתתגבר חכמת התורה הקדושה על חכמת הפילוסופיא, על חכמות החיצוניות, ויתבטלו כל החכמות שבעולם, כנגד אות אחד מתורתך הקדושה והטהורה והתמימה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וישובו כולם לתורתך ולעבדך וליראתך באמת בכל לב ונפש.

שובי נפשי למנוחיי כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את דגלי מדחי אתהלך לפני יי בארצות החיים, כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת, נפשי ישובכ ינחני במעגלי צדק למען שמו, למען שמך יי תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי, ובחסדך תצמיח אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך, ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתו הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי. (סימן לז) ה) צור לבבי וקדושי. צוד עולמים, יוצר הכל, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, ידע התעלומות, זכני להתקרב לצדיקים אמתיים ותעזור אותי ואת כל עמך בית ישראל, שנוכה לצאת מחכמות חיצוניות של העכורים, ולא נטה מחשבותינו לשום חכמה חיצונה כלל, רק מחשבותינו תהי דבוקה בך ובתורתך הקדושה תמיד לעולם ועד, ועל ידי זה יתגדל ויתעלה אור הצדיקים האמתיים ויזכו להשיג תמיד השגות עליונות חדשות, ותזכנו ברחמיך הרבים לקבל ולהנות מאורם הגדול והקדוש.

מלא רחמים רחם עלינו ומלא משאלותינו ברחמים שנוכה מעתה לגרש ולבער ולבטל כל המחשבות רעות מלבבינו, ונמשיך עלינו מחשבות קדושות וטהורות זכות ונכונות. חומל דלים חמול עלינו, ותמהר ותחיש לגאלינו בכלליות ובפרטיות. בגשמיות

וברוחניות, ותביא לנו את משיח צדקינו, ונוכה ונחי' ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא, השיבני ואשובה כי אתה אלהי, שובה יי' עד מתי והנחם על עבדיך, השיבני יי' אליך ונשובה חרש ימינו כקדם, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי' צורי וגואלי, אמן ואמן. (סימן מט).

ו) אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי מעם יי' עושה שמים וארץ. רבש"ע אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב עשה למען זכות אבותינו, ותרחם עלינו ותהי' בעזרי, ותזכני בחסדיך העצומים ובכחך הגדול, בכח זכות הצדיקים אמתיים, שנוכה לתקן בתפילותינו כל השלשה קולות הרעות של הרשעים, שהם קול כסילות ושטותים של הנופלים באמונות כוזביות, וקול חירופים וגידופים של המחקרים והאפיקורסים, וקול הבזיונות של המחרפים והמבזים יראי יי' האמתיים, שנוכה להכניע ולשבר ולבטל על ידי תפילותינו את כל מיני אמונות כוזביות אמונות של שטות והבל וכל דרכי האמורי, כולם נוכה לשבר ולבטל ע"י תפילותינו ולהעלות את כל הנופלים באמונות כוזביות לאמונה אמתיית דקדושה, ולקבוע בלבם אמונה שלימה על ידי תפילותינו, ונוכה לשים כל לבינו על תפילותינו, ולהתפלל לפניך בכוונה גדולה ועצומה בכוונת הלב באמת. עד שנוכה על ידי כוונת הלב שבתפלה לתקן את לב המחקרים והפילוסופים שיוכל לבם להכיל את שכלם, שלא יחטיא אותם שכלם, כי אתה ידעת יי' אלהינו את עוצם הפגמים והקלקולים והחורבנות הרבים שגורמים לנו המחקרים והפילוסופים שהם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים. וחכמתם ושכלם מרובה ממעשיהם. ומחמת זה הם מחטיאים על ידי חכמתם ושכלם, והם חכמים להרע ולהטיב לא ידעו, ומתחכמים הרבה עד שמגדפים כלפי מעלה בחכמתם, והם מזיקים לכלל ישראל מאד מאד בחכמתם הרעה, ובפרט שרובם ככולם הם גואפים גדולים, ועוסקים בחכמת הפילוסופיא ולבם חסר וקטן מלהכיל את חכמתם,

אשר עליהם נאמר לקנות חכמה ולב אין. ועל כן הם מחטיאים ביותר, על-ידי חכמתם וחקירתם הרעה. ולא די שהם משחיתים ומאבדים נפשותם עדי אובד, אף גם הם פורשים רשתות ומכמורות לשאר בני ישראל הקרואים והולכים לתומם עד אשר פשתה הנגעה והמספחת הרעה הזאת בדורותינו אלה, בעוונותינו הרבים, אוי לנו כי שודדנו, אשר אתה לבד ידעת עוצם הצרה הזאת שבאה עלינו עכשיו בעוקבות משיחא, אשר כמוהו לא נהייתה מימות עולם, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, חוס וחמול עלינו, הצל את שארית עמך ישראל מכל הכתות של המחקרים, והפילוסופים הצדים נפשות לפורחות לבאר שחת, ולא יעלה ולא יבא ולא יגיע ללבינו וללב כל עמך בית ישראל שום צד סברא מסברותיהם ולא שום דעה ומבוכה מדעותיהם ומבוכותיהם. ולא שום בלבול וקשיא מקשיותיהם, רק תזכינו להרבות בתורה ובמעשים טובים בתמימות ובפשיטות גמור כל ימינו לעולם, ונשליך כל החכמות אחרי גיווננו, ונסמוך על אמונה לבד כמו שקבלנו מאבותינו הקדושים, ויהיו מעשינו הטובים מרובים מחכמתינו, ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולבטל ולעקור ולכלות את כל דעות הזרות של כל המחקרים והפילוסופים, ונזכה להפוך את לבם אל האמת שישוכו כולם לאמונתך הקדושה והטהורה והתמימה.

רבש"ע מלא כל משאלותינו ככל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים בעל החנינה כי רחמך לא כלים חננו ועננו ושמע תפילתנו כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה שומע תפלה. (סימן נה).

ז) יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתקבע ותטע אמונתך בלבינו ובלב כל עמך בית ישראל, ונזכה שתהי אמונתנו חזקה ונכונה באמת ובלב שלם בלי שום קשיא ובלבול בעולם כלל. ותהי אמונתנו חזקה כל כך כאילו אנו רואין בעינינו ממש את הדבר שאנו מאמינים בו. רבש"ע עיניך הלא לאמונה עזרנו והושיענו. וחננו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהי

חלק לבינו ח"ו, ונוכה לעבוד אותך תמיד בלבב שלם בכל לבבינו ובכל נפשנו ובכל מאודינו, ותהי עבודתינו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו, ותסיר מלבבינו ומדעתינו כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים ח"ו את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבא ולא יגיע ללבי שום קשיא ובלבול ולא שום כפירה כלל, ותפתח את דעתי ולבבי, ותחנני מאתך חכמה בינה ודעת, שאזכה לידע ולהבין על בוריו כל הדברים שאני מחויב להבין ולהשיג כפי בחינתי, כפי מה שהגבלת לשכלי, מה שאני מחויב להבין ולהשכיל באמת, עד שאזכה לידע להשיב לאפיקורס, ולגרש ולרחות כל מיני כפירות ואפיקורסות מלבי ומדעתי, ותהי בעורי שלא ירדוף שכלי לצאת חוץ מן הגבול ח"ו, ולא אתחיל לחקור ולעיין ח"ו במה שאין לי רשות לחקור בו, ולא אסתכל כלל בהענינים הנקראים לפי בחינתי מה למעלה מה למטה מה לפנים מה לאחור. ותשמרני שלא אתחיל לכנוס בשום קשיא וחקירא בדרכי הנהגותיך הקדושים, מה שאי אפשר לשכל האנושי להבינם, אשר על החוקרים בהם נאמר כל באי לא ישובון ולא ישיגון אורחות חיים. שמרה נפשי והצילני, שמריני והצילני ימינך תסעדני, ואל תתן למוט רגלי, כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עורני, עורני וחנני, זכני לתמימות ופשיטות באמת ובאמונה שלימה ובלבב שלם, בלי שום חכמות וחקירות וערמימיות כלל, עורני שאזכה להשליך את חכמתי ושכלי בענינים הללו לגמרי, רק אסמוך על אמונה לבד, ולא אשתמש עם שכלי רק בעסק תורתך הקדושה, ולא אתחיל לכנוס בשכלי בשום חקירה כלל, במה שאין לי רשות לכנוס ובמופלא ממני לא אדירוש ובמכוסה ממני לא אחקור. רק במה שהורשיתי אתבונן באמת ובתמימות, ובאמונה שלימה ובקדושה ובטהרה גדולה ובלבב שלם לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב רבש"ע מלא משאלותינו ברחמים וזכני לאמונה שלימה באמת ובלבב שלם, ויקוים מקרא שכתוב בטח ביי

לקוטי תפלות

פה

ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה, והתענג על י"י ויתן לך משאלות לבך, גול על י"י דרכך ובטח עליו והוא יעשה, האירה פניך על עבדיך הושיעני בחסדך, פניך האר בעבודך ולמדני את חוקיך אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה י"י אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י"י צורי וגואלי אמן ואמן. (סימן סב).

ח) רבש"ע רחם עלינו ותושיענו, ותוכנו שנשמור את פינו ולשונינו מכל מיני דבורים רעים שבעולם, שלא יצא מפינו לעולם שום דבור של שקר ולשון הרע ורכילות וליצנות חניפות דברים בטלים וניבול פה, ולא שום דבור הגורם לבייש פני חברינו או לצער ולקנטרו חס ושלום, ולא שום דבור פגום שבעולם. רבש"ע, מלא רחמים, רחם עלינו ושמרינו והצילנו מכל מיני דבורים פגומים שבעולם, אלהי נצור לשונינו מרע ושפתינו מדבר מרמה, שיתה י"י שמרה לפינו נצרה על דל שפתינו, וע"י זה תכניע ותשבר ותמגר ותכלה ותעקור ותבטל כל מיני חכמות הרעות של הפילוסופים והאפיקורסים אשר חכמתם הרעה מזקת להעולם מאד מאד, כאשר אתה ידעת, שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוי תחת שפתימו סלה. רחם על הנמלה המונחת בתוך פי הנחש בין שיניה, מלא רחמים הביטה בעניה ומכאובה הקשה, אוי מי יכול לסבול צער ומכאוב כזה, ואתה י"י עד מתי, מתי תקום ותרחם עליה, ראה נא בעניינו וריבה ריבנו, ומהר לגאלינו גאולה שלימה מהרה למען שמך, והצילנו מכל מיני חכמות רעות של האפיקורסים והפילוסופים שלא יגיעו עלינו, ובצל כנפיך תסתירנו, ותגביר כח הכנפיים וקדושה, ותעקור ותסיר ותבטל כנפי הנחש שהם החכמים להרע החוקרים פילוסופיא ואפיקורסית, שלא יהי להם שום כח לעוף בחכמתם למרחוק, ולא תתפשט חכמתם בעולם, וגם לא תעופף חכמתם בעומק לתוך המוח והלב וגם לא תעופף חכמתם בעצמו, שלא יוכלו לעוף בחכמתם לחקירות עמוקות, רק תמעט ותחליש חכמתם

בכל הבחינות, עד שתבטל חכמתם הרעה לגמרי מן העולם, ותתגלה חכמה האמתיית של חכמי האמת בעולם, עד אשר יכירו וידעו כל באי עולם, כי אתה הוא י"י האלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ, אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם, ותהפוך את כל העמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם י"י ולעבדו שכם אחד, ותעביר גילולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון, וכל חכמות רעות תבטל וזעקך מן העולם, ותתגבר ותתחזק ותתפשט חכמה האמתיית בעולם, היא חכמת תורתנו הקדושה, לידע ולהכיר אותך באמונה שלימה באמת ולעבוד אותך באמת ובתמים כל ימי חיינו לעולם, ויקויים מהרה מקרא שכתוב והיה י"י למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה י"י אחד ושמו אחד, אמן ואמן. (סימן סג).

ט) עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר, אדון כל, לעילא מן כולא ולית לעילא מינך, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולעילא מכל עלמין ותחות כל עלמין ובין כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, אתה בראת עולמך מקדם ברצונך הטוב ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כדי לגלות רחמנותך בעולם, ומאהבתך וחמלתך אשר חפצת לגלות טובך ורחמנותך בעולם, צמצמת אלהותך כביכול, ופנית אורך הגדול האין סוף, וצמצמת האור לצדדיו, ועשית חלל הפנוי, ובתוכו בראת כל הבריאה כולה מראש ועד סוף, בשביל להכיר אותך בזה העולם, ולידע ממך תמיד, על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך, מלכי ואלהי אליך אתפלל, חוס חנני וחמול ורחם עלי ועל כל ישראל עמך, ושמרינו והצילנו מכל מיני אפיקורסות וכפירות, שלא יבואו ולא יעלו על לבי ודעתי שום חקירה וקשיא ומבוכה ממבוכות החוקרים בחכמות חיצוניות שנפלו בכמה מבוכות וקשיות ואפיקורסית גדולה, עד אשר נפלו בחכמות שאינם חכמות כלל, ונכנסו במבוכות גדולות, ונפלו בחקירות ואפיקורסית וקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, אשר משם

צמצמת ופנית אלהותך כביכול, ומחמת זה אי אפשר בשום אופן למצוא שם תירוץ ותשובה באלו הקשיות והמבוכות, כי חכמתך וידיעתך סלקת ופנית משם כדי שיהיה מקום לבריאת העולם. אַנָּא ייִי זכני לאמונה שלימה, ושמרני והצילני מכל אלו החקירות והקשיות לגמרי, כי אתה יודע חלישותינו ומיעוט דעתנו מריבוי עוונותינו העצומים והרבים מאד עד שמי השמים עד אשר אפילו החקירות והקשיות שאפשר למצוא עליהם תשובה ותירוץ אין אנו יכולים להשיב עליהם דבר. מעוצם עכירות ובלבול דעתנו, וקטנות שכלינו ומיעוט חכמתינו, ועוצם העקמימות שבלבבינו, כאשר אתה ידעת אבינו שבשמים, מכל שכן החקירות והמבוכות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי שאין שום אדם יכול לישוב, על כן יהמו מעיד ורחמיך עלי ועל כל ישראל, ותשמרינו ותצילנו מכל מיני חקירות וקשיות ובלבולים, הן אותן שאפשר לישובם והן אותן שאי אפשר לישובם, כי בער אנוכי מאיש ולא בינת אדם לי, ואין אתי יודע עד מה, ואיני יודע ליישב שום חקירה וקשיא כלל, כי מי יבין אורחותיך הקדושים, ומי הוא החצוף אשר יעזו פניו ככלב להרים ראשו ודעתו לחקור בדרכיך הקדושים, ולשאול שאלות וקשיות עליך ועל הנהגותיך האמתיות, או על צדיקיך האמתיים, אוי לאותה ברשה, אוי לאותה כלימה, חוס וחנני שאזכה אני וכל עמך בית ישראל לאמונה שלימה באמת, כי באמת לאמתו אין שום קשיא כלל, כי צדיק וישר אתה ואמת ייִי לעולם.

רַב־שׁוֹעַ רבונו דעלמא כולא עזרנו ברחמיך הרבים שנוכה להרגיש ולמצוא עצותיך הקדושים הגנוזים בחידושי תורת הצדיקים האמתיים הקדושה, וזכני להתפלל עליהם תפלה נאה ומסודרת ולפעול בקשתנו ברחמים אצלך, כי אתה יודע כמה אנו צריכים לצעוק ולזעוק ולהתאנח ולהתפלל ולהסתכל לרחמיך ולישועתך עד שנוכה לצאת לגמרי מכל הכפירות והאפיקורסות וחקירות וקשיות ומבוכות ומכל מיני קליפות ותאוות וסטרין אחרנין הנמשכין

מתחילת הצמצום של החלל הפנוי ומריבוי אור, כי שניהם כאחד השתרגו עלינו יחד ובעוונותי הרבים איני יודע על מה לצעוק קודם, כי גם כשמתגברים התאוות והקשיות והבלבולים הנמשכים מן הקליפות שנתהוו מריבוי אור, משבירת כלים, גם כן קשה עלי מאד לגרשם ולשברם ולבטלם, כי בעוונותי הרבים נשברתי מאד מאד, ובכל זאת לא שב אפו ממני, ואינו מקרר דעתו בזה, כי אם עוד רוצה להתגבר עלי, ולהכניס בדעתי בלבולים ומבוכות וקשיות והרהורים ועקמימיות שבלב, הנמשכין מחלל הפנוי, אשר שם אי אפשר למצוא אותך בשום אופן בעולם על ידי שום שכל וחכמה, כי אם על ידי אמונה לבד.

אנא ה' רחמן מלא רחמים, רחם עלי למען שמך, הביטה ועננו בעת צרה כי לך י"י הישועה, בך תוחלתינו אלוה סליחות, פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני, זכני לאמונה שלימה באמת, ולא אתחיל לכנוס בשום חקירה וקשיא כלל, רק אזכה לגרש ולרחק ולבטל מדעתי ומכל העולם כל מיני חקירות וקשיות, לבלי להסתכל עליהם כלל, רק להתחזק תמיד באמונה שלימה באמת, עד שאזכה על ידי האמונה השלימה לעבור על כל הזכמות והחקירות ועל כל החכמות שאינן חכמות, שהם החקירות והמבוכות והבלבולים וההרהורים הנמשכין מחלל הפנוי, ואזכה לידע ולהאמין כי אתה הוא י"י לברוך, אתה עשית השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם, ואתה מחיה את כולם ומלכותך בכל משלה, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולעילא מכל עלמין ותחות כל עלמין ובין כל עלמין ותוך כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, ואתה הוא אהוד יחיד ומיוחד בתכלית האחדות לעילא מן כולא ולית לעילא מינך, אנת הוא עילאה על כל עילאין סתימא דכל סתימין ולית מחשבה תפיסה בך כלל. ותרחם עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא אסתכל ולא אביט בשום ספר המדבר מחקירות, ולא אדבר עם שום אדם ממחקרי

לקוטי תפלות

פט

ארץ אשר נפלו בחקירות אלו הנמשכין מחלל הפנוי אשר עליהם נאמר כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים. אנא נורא קדוש הצילני מהם שמרני מהם חוס וחמול על נפשי ורוחי ונשמתי ושמרני מהם תמיד, חזקני באמונתך הקדושה תמיד, עד שאזכה על ידי האמונה הקדושה לעבור על כל החכמות ועל כל החקירות שבעולם, לבטלם ולעקרם ולגרשם ולכלותם ממני ומכל העולם כולו על ידי האמונה הקדושה בהשם יתברך ובצדיקים אמתיים ובתורתך הקדושה, כי עברי אנכי ואת י"י אלהי השמים אני ירא, ואני מאמין באמונה שלימה ב"י אלהי ישראל אלהי העבריים ותפתח את שכלי ותרחיב את דעתי בקדושה גדולה, שאזכה לידע מה להשיב לאפיקורס, ואזכה לידע ולהבחין בין החקירות והקשיות שאפשר להשיב עליהם, ובין החקירות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי שאי אפשר ליישבן בשום אופן, אשר עליהם נאמר כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים, ואזכה להתחזק באמונה שלימה וברעת שלם דקדושה, ולבטל כל מיני כפירות ואפיקורסית ממני ומזרעי ומכל העולם כולו ולגלות אלהותך ואמתך לכל באי עולם, וידעו כי אתה שמך י"י לבדך עליון על כל הארץ.

וזכנו ברחמיך הרבים ושלח לנו צדיקים אמתיים המופלגים במעלה מאד מאד, שיהיו בבחינת משה רבינו עליו השלום, שיהיה להם כח לכנוס באלו החקירות הנמשכין מחלל הפנוי, ולשברם ולבטלם ולעקרם וכלותם לגמרי, ולהוציא משם כל הנשמות שנפלו לשם בעוונותיהם, ויהיה לו כח לעורר ולגלות הניגון והשיר העליון והמובחר על כל השירים והניגונים שבעולם, ועי"ז יוציא לשלום כל הנשמות שנפלו בטעותים ומבוכות ואפיקורסית הנמשכין מחלל הפנוי, כי אתה לבד יודע גדל הרחמנות שעליהם.

והצילנו ברחמיך הרבים מריב ומחלוקת ומרבו דברים, רק נזכה לצמצם דברינו בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב באמת, חוס וחנו ומלא משאלותינו ברחמים, ונזכה למצוא אותך בכל המקומות

שבעולם, ולהאמין באמונה שלימה כי אתה מושל בכל, ובכל הסטריין אחרנין ובכל הטומאות והקליפות, נעלם ונסתר אלהותך יתברך, ואפילו בהחלל הפנוי מאלהותך לגמרי גם שם אתה נמצא בתכלית ההעלם וההסתרה נפלאה, שאי אפשר להשיגה כלל בשום חכמה ושכל שבעולם כי אם באמונה לבד, כי אתה מפליא לעשות ומי ישיג פלאותיך הגדולות, כי אתה עושה נפלאות גדולות לברך הנראין לדעתינו האנושיית כמו שני זפכים בנושא אחד, ומי יעצור כח להשיג דרכי נפלאותיך הגדולות והנוראות, כאמור פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, ונאמר כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לברך, ונאמר עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר, ונאמר גבהי שמים מה תפעל עמוקה משאול מה תדע, רחם עלינו ברחמיך הרבים, המלאים בכל העולמות מראש ועד סוף, כי הכל בראת בשביל רחמיך לבד, כדי לגלות רחמנותך בעולם, ואפילו בחלל הפנוי שהוא תכלית הצמצום והדין גם שם מלוכש ונסתר רחמנותך, כי עיקר הצמצום של החלל הפנוי היה רק בשביל לגלות רחמנותך בעולם כאשר ידעת בעצמך גדל רחמיך וחנינותיך וחסדיך הרבים והעצומים שיש להם כח להגין ולרחם גם עלינו ולהוציאנו מכל המקומות המטונפים, מכל מקומות הרעים, ולהעלותינו מהרה ולהכניסנו בתוך כל מדרגות ומקומות הקדושים באמת ולהשיבנו בתשובה שלימה לפניך באמת ובלב שלם, אלקי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ארון עוזנו צור משגבנו מגן ישעינו משגב בעדינו, פנה ארון בעצבון רוח, צפה בשברון לב, קרוב אתה לרחוקים, רוצה אתה בתשובת רשעים, שדי המצא לדורשיך, תאמר הנני למבקשיך, החיינו וקיימנו והשיבנו בכל מיני קדושות וטהרות המשיבין את הנפש דקדושה, זכנו לשיר ולרנן ולגנן לפניך שירים ונגונים קדושים, לנצח בשירים ונגונים הנמשכין מאמנותך הקדושה, אשר יש להם כח להמשיך עלינו אמונה הקדושה, ולבטל מן הלב כל מיני עקמימות וכפירות

לקוטי תפלות

צא

ומבוכות שבלב, וכל מיני בלבול הדעת, ולעורר ולהמשיך הלב באמת אליך ולתורתך ולעבודתך האמתית, עורה כבדי עורה הנבל וכנור אעירה שחר, ותשפיע ותמשיך ותגלה לנו שירים וזמירות ונגונים קדושים הנמשכין מראש אמונה, מהניגון והשיר העליון של משה רבינו עליו השלום, אשר כל השירים והנגונים שבעולם נמשכין ממנו, ועי"ז נזכה לאמונה שלימה באמת, ויקויים בנו מקרא שכתוב תבואי תשורי מראש אמונה.

וזכני להכלל בתוך נשמת משה רבינו עליו השלום שהוא בבחינת שתיקה, ואזכה להרגיל עצמי בשתיקה, לקיים דברי חכמנו זכרונו לברכה שאמרו סיג לחכמה שתיקה, ואמרו ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה, ואזכה לשתוק גם במחשבה בכל מקום שאני צריך לשתוק ובכל עת שבאים עלי מחשבות המבלבלים את המוח, ובפרט בלבולי אמונה, אזכה לחרוש ולשתוק, ואהי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות, כחרש ולא אשמע וכאלם לא יפתח פיו, ולא אתחיל להפוך דעתי ולהטות מחשבתי להשיב שום דבר במחשבה על כל הטעותים והבלבולים והעקמימיות והמבוכות העולים על המוח הלב, רק אזכה לחרוש ולשתוק לגמרי גם במחשבתי ולעלות ולהכלל בשתיקה העליונה שלמעלה שהיא מקור האמונה הקדושה, ועי"ז תתחזק אמונתי ודעתי ולבבי בשלמות בהתחזקות והתאמצות גדול וקדושה, ועי"ז יתבטלו ממילא כל המבוכות וכל הבלבולים והקשיות שבעולם, ויתרחקו ממני כל מיני מחשבת זרות והרהורים שבעולם, ע"י השתיקה הקדושה לבד, הן הרהורים של פגם אמונה ח"ו והן הרהורי ניאוף ושאר תאוות, והן מחשבות זרות שבתפילה ועסק התורה הקדושה, והן שאר כל מחשבות רעות וזרות ובלבולים ועקמימיות שבלב המונעין מן הקדושה באמת, כולם יתרחקו ויתבטלו ממני לגמרי בביטול גמור ע"י השתיקה האמתית לבד, כי אתה יודע חלישותינו כעת שאין לנו שום עצה ותחבולה נגדם, ואין אנו יכולים להשיב שום תשובה

על כל הבלבולים הרבים האלה למגדול ועד קטן, שעומדים עלינו ומסבבים אותנו בכל עת ורגע, רק עליך לבד אנו נשענים ונסמכים, ועל כח וזכות הצדיקי אמת שהם בבחינת שתיקה, זכני שנוכה להכלל בהם ולילך בדרכיהם באמת, ולהמשיך עלינו אור קדושת השתיקה שלהם, כי עינינו תלויות אליך לבד. ונשב וניחל ונצפה לרחמיה, אשר טמון לבריותיה, כמו שכתוב טוב ויחיל דומם לתשועת יי, אך אל אלהים דומיה נפשי נמנו ישועתי, אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי, כי אין מלה בלשוני הן יי ידעת כולה, אליך נשאתי את עיני היושב בשמים, אליך יי נפשי אשא, פרשתי ידי כל היום נפשי כארץ עיפה לך סלה, כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי אלהי, אשא עיני אל ההרים מאין יבא עורי, עורי מעם יי עושה שמים וארץ, ויקויים בנו מקרא שכתוב ויאמר משה אל העם אל תראו התיצבו וראו את ישועת יי אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם, יי ילחם לכם ואתם תחרישון, אל תעובני יי אלהי אל תרחק ממני חושה לעזרתי יי תשועתי יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן ואמן. (סימן סד).

(י) רבש"ע עשה עמנו בדרכיך הנפלאים וחסדיך העצומים, ותרחם עלינו ועל זרעינו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ותגין ותשמור ותציל את כל ילדי עמך בית ישראל מן כל הכתות הרעות של החכמים להרע המתפשטים עתה בעולם בעוונותינו הרבים, כאשר אתה ידעת והן מכתות האפיקורסים העוסקים בחכמות חיצוניות ולשון עלגים של העכו"ם, המתגברים בכל עת לחנך בני ישראל בדרכיהם הרעים והמרים, להרחיקם מלימוד תורה שבעל פה, ולבלי ללמוד כי אם תני"ך עם חכמת הדקדוק, וגם זה רק שעה מועטת ביום, ולבלות עיקר הזמן על לימוד חכמות חיצוניות ולשונות העוקרים את האדם משני עולמות אוי לעינים שכך ראות אוי לאזנים שכך שומעות, והן משאר כתות של חכמים בעיניהם, המתלווצים מהתמימים בדרכיהם, העוסקים

בעבודת יי"י ובתורתו בפשיטות בתמימות בלי חכמות של הבל, כאשר הורו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים, אשר רבים קמים נגדם, ופורשים רשת לרגלם, להטות אותם מני דרך הישר והכבוש מכבר, לבדות מלבם חכמות של שטות וליצנות, לבלבל ולהחליש חס ושלום דעת התמימים והישרים בלבותם. יי"י אלהים אתה ידעת את כל זה כמה וכמה מזיקים לעבודתך חכמות כאלו, רחם עלינו ועל זרעינו ועל כל זרע עמך בית ישראל. ושמור הצל כל ילדי עמך בית ישראל מכל הכתות הרעות האלה. שלא יתפסו ברשתם בימי נעוריהם, ותעזור ותגין ותושיע לנו בכל עת ותורינו ותלמדינו תמיד שנוכה לידע איך להתנהג עם בנינו וזרעינו מקטנותם. איך לשמרם ולמלט נפשם מן הכתות הרעות האלה. ולחנכם לטובה בדרכיך הקדושים והאמתיים שילכו בדרכי הישר והאמת בתמימות ופשיטות כרצונך הטוב באמת, כאשר קבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים ונוכה להודיע לכל בנינו ודורותינו הבאים אחרינו ולכל דורות זרע ישראל, את כל מעשי יי"י הגדול אשר עשית עמנו מימי אבותינו עד הנה בכל דור ודור. למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם. ונוכה לקיים בשלימות מקרא שכתוב והודעתם לבניך ולבני בניך. להודיע להם קדושת אמונתנו הקדושה והטהורה והתמימה. ותרחם על כל ילדי עמך בית ישראל מקטנותם. שיזכו לקבל הבל פיהם שאין בו חטא מהמשכנות הקדושים של הצדיקים האמיתיים. אשר כל אחד ואחד בונה משכן קדוש אשר משם מקבלים התינוקות של בית רבן הבל פיהם הקדוש שאין בו חטא:

ותפתח את לבם בתלמוד תורתך, ותתן להם בינה בלבם להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. והאר עיניהם בתורתך ודבק לביהם במצותיך, ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, ותהיה עמהם תמיד ותעזרם ותושיעם שיזכו לעברך באמת כל ימיהם לעולם יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי"י צורי וגואלי. (סימן צ').

תפלה נוראה לשמירת הברית

מספר לקוטי תפלות.

יהי רצון מלפניך י"י אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמיך הרבים ותרחיקנו מלהתחבר עם רשעים. ותשמור אותי שלא יהיה נשמע לאזני לעולם דיבורים של רשעים שהם בני דעה. אשר דיבוריהם הם אווירים ארסיים של ניאוף ומולידים ניאוף בהשומע דבריהם. אנא י"י רחם עלי והרחיקני מדבורים אלו. כי אתה ידעת כי בשר ודם אנכי ואי אפשר לי בעצמי להיות נשמר מהם וגם כי בער אנכי מאיש. ואיני יודע להבחין ולידע מי הוא הצדיק ומי הוא הרשע להתרחק ממנו. על כן עליך אני משליך את יחבי. שאתה תשמרני ברחמיך הרבים. ותרחיקני מן הרשעים. ולא אדבר עמהם לעולם ולא אשמע דבריהם בשום פעם. ואפילו כשיהיה ההכרח לדבר עמם, תגין בעדי בכחך הגדול, ותפרוס עלי סוכת שלומך, ותסתירני בצל כנפיך, באופן שאזכה להנצל מארס דבריהם, ותשמרני ותצילני שלא יכנוס בי ארסיהם וחציהם, ולא יזיקו לי פגם דבריהם, ותקדשני בקדושתך העליונה, ותזכני ברחמיך הרבים לשמירת הברית באמת, ותחמול עלינו ותהיה עמנו תמיד, ובחסדך הגדול תושיענו ותעזרנו ותכניע ותשבר ותעקר ותבטל קליפת בלעם הרשע מן העולם שהוא פגם תאוות ניאוף. ותמשיך עלינו ועל כל עמך ישראל קדושת ופרישות משה רבנו ע"ה. וקדושת כל הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת, בזכותם תחיינו ותושיענו שנזכה גם כן להיות שומרי הברית באמת, ותשמרנו ותצילנו מעתה מכל מיני פגם הברית ומכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני בלבולים וערובי הדעת, ותזכנו לקדושת הברית ולקדושת הדעת בתכלית השלימות באמת.

ותרחם עלינו ותצילנו תמיד מן הכעס ומן הקפירות, ונזכה להיות טוב לכל תמיד, ולא יהיה בלבנו שום כעס וקפידא ושום קינטור בעולם כלל, ותקרבנו לעבודתך באמת, ונזכה להתקשר באמת לצדיקים אמתיים, ואל התורה הקדושה, ולהשם יתברך, ובאמת ובתמימות ובאמונה שלימה, בהתקשרות אמיץ וחזק לעולמי עד ולנצח נצחים, טהור עינים מראות ברע, קדשנו וטהרנו מכל מיני טומאות וזוהמות, ובפרט מפגם זוהמת תאוות ניאוף, הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי מים, העלני מבור שאון מטיט היון, הצילני מפגם הדעת, הצילני מלטני ופדני מהרהורים רעים מחשבות רעות, עזרני כי עליך נשענתי, כי אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים, וקיים בי מקרא שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאתכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם, אל תעזבני יי אלהי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי יי תשועתי יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

